

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ

**ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ**

«Εκπροσώπηση της ναυτιλιακής και λιμενικής βιομηχανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση»

**Διπλωματική Εργασία για το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα
«Ναυτιλία, Μεταφορές και Διεθνές Εμπόριο – ΝΑ.Μ.Ε.»**

Γεώργιος – Σπυρίδων Τσιώτσης

28 Σεπτεμβρίου 2004

ΧΙΟΣ

Γεώργιος – Σπυρίδων Τσιώτσης

«Εκπροσώπηση της ναυτιλιακής και λιμενικής βιομηχανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση»

28 Σεπτεμβρίου 2004

**Διπλωματική Εργασία για το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα
«Ναυτιλία, Μεταφορές και Διεθνές Εμπόριο – ΝΑ.Μ.Ε.»**

Τμήμα Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών

Συγγραφέας: Γεώργιος – Σπυρίδων Τσιώτσης

Επιβλέπων: Αθανάσιος Πάλλης

Διευθυντής Σπουδών: Αθανάσιος Πάλλης

ΧΙΟΣ

Κατάλογος περιεχομένων

Μέρος Α΄

Κεφάλαιο 1^ο:

Εισαγωγή.....σελ. 1

Κεφάλαιο 2^ο:

Όργανα αποφάσεων στα πλαίσια της Ε.Ε.....σελ. 3

Βασικά όργανα της Ε.Ε. ....σελ. 3

2.1 Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.....σελ. 5

2.2 Η Επιτροπή.....σελ. 9

2.3 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.....σελ. 11

2.4 Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.....σελ. 15

2.5 Το Ελεγκτικό Συνέδριο, η ΕΚΤ και το ΕΣΚΤ.....σελ. 16

2.6 Άλλα όργανα της Κοινότητας: Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών.....σελ. 18

Κεφάλαιο 3^ο:

Ομάδες συμφερόντων στα πλαίσια της Ε.Ε. ....σελ. 19

3.1 Τρόποι και μέσα επηρεασμού 19

3.2 Λόγοι που εξηγούν την επιθυμία συνεργασίας από την πλευρά της Επιτροπής
.....σελ. 24

3.3 Οι δυο στρατηγικές των ομάδων συμφερόντων.....σελ. 26

3.4 Ομάδες οργανωμένων συμφερόντων και η ναυτιλιακή και λιμενική βιομηχανία
.....σελ. 28

Κεφάλαιο 4^ο: Μεθοδολογία έρευνας.....σελ. 30

4.1 Ταυτότητα συμμετεχόντων.....σελ. 30

4.2 Τρόπος αποστολής.....σελ. 30

4.3 Ανάλυση ερωτηματολογίου.....σελ. 31

4.3.1 Πρώτη Ενότητα: Συμμετοχή.....σελ. 31

4.3.2 Δεύτερη Ενότητα: Έδρα γραμματείας οργανισμού.....σελ. 32

4.3.3 Τρίτη Ενότητα: Δομή.....σελ. 33

4.3.4 Τέταρτη Ενότητα: Κυριότερα ζητήματα.....σελ. 33

4.3.5 Πέμπτη Ενότητα: Δράση οργανισμού για προώθηση στόχων.....σελ.33

4.3.6 Έκτη Ενότητα: Παράγοντες Διακυβέρνησης.....σελ. 34

4.3.7 Έβδομη Ενότητα: Γενικές Πληροφορίες.....σελ. 35

Μέρος Β΄

Κεφάλαιο 1^ο:

Πρώτη Ενότητα: Συμμετοχή.....σελ. 37

Κεφάλαιο 2^ο:

Δεύτερη Ενότητα: Έδρα Γραμματείας Οργανισμού.....σελ. 40

Κεφάλαιο 3^ο:

Τρίτη Ενότητα: Δομή.....σελ. 45

Κεφάλαιο 4^ο:

Ενότητα Τέταρτη: Κυριότερα ζητήματα.....σελ. 53

Κεφάλαιο 5^ο:

Πέμπτη Ενότητα: Δράση του Οργανισμού για προώθηση στόχων.....σελ. 57

Κεφάλαιο 6^ο:

Ενότητα Έκτη: Παράγοντες Διακυβέρνησης.....σελ. 67

6.1 Ο βαθμός εξειδίκευσης των μελών στην αλυσίδα μεταφορών.....σελ. 71

6.2 Αναζήτηση συγκεκριμένου κανονιστικού/θεσμικού πλαισίου.....σελ. 72

6.3 Παρουσία «Κοινού Εχθρού».....σελ. 73

6.4 Απειλή εξόδου από μέλη.....σελ. 75

6.5 Μεγάλος αριθμός μελών.....σελ. 76

6.6 Βαθμός συγκέντρωσης του κλάδου.....σελ. 78

6.7 Αυτονομία οργανισμού από τα μέλη του.....σελ. 79

6.8 Η παρουσία μιας ευρωπαϊκής παρά μιας εθνικής αγοράς.....σελ. 80

6.9 Μεμονωμένη δραστηριοποίηση μελών για προώθηση στόχων.....σελ. 82

6.10 Τα μέλη τείνουν να υιοθετήσουν θέσεις σύμφωνα με το «χαμηλότερο κοινό παρανομαστή».....σελ. 83

6.11 Τα μέλη συμμετέχουν μόνο για την αποφυγή κόστους.....σελ. 84

6.12 Ενεργή αναζήτηση των προνομίων της συμμετοχής από τα μέλη.....σελ. 85

6.13 Βαθμός εμπιστοσύνης μεταξύ των μελών.....σελ. 87

6.14 Ο οργανισμός χρησιμοποιείται ως η δεύτερη εναλλακτική λύση για επίτευξη στόχων.....σελ. 88

6.15 Ένταση συμμετοχής.....σελ. 89

6.16 Δραστηριότητα μελών – μη μελών στις Βρυξέλες.....σελ. 90

6.17 Χρησιμοποίηση οργανισμού από μέλη μόνο για απόκτηση πληροφοριών.....σελ. 92

6.18 Παρουσία εταιρειών παρόμοιου μεγέθους.....σελ. 93

6.19 Βαθμός ανταγωνισμού εντός του κλάδου.....σελ. 94

6.20 Δραστηριότητες εξαγορών και συγχωνεύσεων από τα μέλη σας.....σελ. 96

6.21 Άλλα κίνητρα π.χ. πρόσβαση σε άλλους οργανισμούς.....σελ.	97
6.22 Τεχνολογικές διαφορές των μελών.....σελ.	99
6.23 Ταυτότητα της Ε.Ε. στο παγκόσμιο εμπόριο.....σελ.	100
6.24 Συνολική αξιολόγηση.....σελ.	101
Κεφάλαιο 7^ο: Συμπεράσματα.....σελ.	104

Παράρτημα

Ερωτηματολόγιο.....σελ.	111
--------------------------------	------------

<u>Βιβλιογραφία.....σελ.</u>	116
-------------------------------------	------------

Περίληψη

Στις σύγχρονες δυτικές χώρες, οι οργανωμένες ομάδες συμφερόντων, πάντοτε διαδραμάτιζαν σημαντικό ρόλο στις πολιτικοοικονομικές εξελίξεις. Ειδικότερα, στις Ηνωμένες Πολιτείες, η δραστηριοποίηση, οργανισμών, οι οποίοι έχουν σα σκοπό την προώθηση, οικονομικών, περιβαλλοντικών και δημοσίου ενδιαφέροντος συμφερόντων, αποτελεί ανασπόσπαστο κομμάτι, της πολιτικής ζωής. Η ιδιαίτερη σχέση, όπου αναπτύσσεται κατά καιρούς, ανάμεσα σε συγκεκριμένους πολιτικούς και ομάδες συμφερόντων, δημιουργεί στρεβλώσεις στην πολιτική διαδικασία και έχει κατακριθεί έντονα.

Ανεξάρτητα, από το επίπεδο στο οποίο δραστηριοποιούνται (εθνικό, ομοσπονδιακό, διακρατικό), τη χώρα, αλλά και τη φύση τους (επαγγελματικά συμφέροντα, οικολογικές ή εργοδοτικές οργανώσεις), ο βασικός στόχος των διάφορων ομάδων συμφερόντων είναι ένας: η προώθηση των στόχων τους. Για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός, οι διάφοροι οργανισμοί, οι οποίοι εκπροσωπούν οργανωμένα συμφέροντα, χρειάζεται να επιδεικνύουν τόσο δημιουργική όσο και αποτρεπτική δραστηριότητα. Από τη μια πλευρά, πρέπει να προωθούν και να βοηθούν στην πραγματοποίηση εκείνων των εξελίξεων, οι οποίες τους φέρνουν πιο κοντά στους στόχους τους, ενώ από την άλλη πλευρά, είναι αναγκαίο, να παρακολουθούν και να αποτρέπουν εκείνες τις εξελίξεις, οι οποίες, τους απομακρύνουν από την επίτευξη των στόχων τους.

Σκοπός της παρούσας εργασίας, είναι να καταγράψει τα χαρακτηριστικά και τη συμπεριφορά, των ομάδων συμφερόντων που δραστηριοποιούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο και πιο συγκεκριμένα, εκείνους τους οργανισμούς που σχετίζονται με την ευρωπαϊκή λιμενική βιομηχανία, απ' όλες τις πλευρές (πάροχοι λιμενικών υπηρεσιών, χρήστες, περιβαλλοντικές και οργανώσεις δημοσίου συμφέροντος, σωματεία εργαζομένων) . Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι ομάδες συμφερόντων, δεν έχουν δυστυχώς να επιδείξουν, δραστηριότητα ανάλογη, των οργανωμένων συμφερόντων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Βέβαια, οφείλουμε να παραδεχτούμε, ότι το περιβάλλον στο οποίο δραστηριοποιούνται αυτοί, οι οργανισμοί, διαφέρει, από την ομοσπονδιακή πολιτεία των Ηνωμένων Πολιτειών.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, ξεκινάμε το πρώτο μέρος αυτής της εργασίας, με μια εκτενή παρουσίαση των οργάνων αποφάσεων της Ε.Ε., προκειμένου να γνωρίσουμε τις ιδιομορφίες του περιβάλλοντος, στο οποίο δραστηριοποιούνται, οι ευρωπαϊκές ομάδες συμφερόντων, γενικά. Συνεχίζουμε, με μια παρουσίαση των θεωριών που έχουν διατυπωθεί μέχρι τώρα για τις ομάδες συμφερόντων, σχετικά με τον τρόπο και τα μέσα τα οποία έχουν στη διάθεσή τους, προκειμένου να επηρεάσουν τις εξελίξεις προς την επιθυμητή για αυτές κατεύθυνση. Ακόμη, παρουσιάζονται οι στρατηγικές οι οποίες έχουν να επιλέξουν, ενώ το συγκεκριμένο κομμάτι κλείνει με μια συνοπτική παρουσίαση, ορισμένων από τις πιο σημαντικές ομάδες συμφερόντων της ευρωπαϊκής ναυτιλιακής και λιμενικής βιομηχανίας.

Στα πλαίσια της παρούσας εργασίας, έγινε η προσπάθεια καταγραφής των χαρακτηριστικών και της συμπεριφοράς των προαναφερθείσων ομάδων, μέσω έρευνας, η οποία πραγματοποιήθηκε με την αποστολή ερωτηματολογίων, στους συγκεκριμένους οργανισμούς. Στο τελευταίο κεφάλαιο του πρώτου μέρους, γίνεται εκτενή ανάλυση της μεθοδολογίας της έρευνας.

Ο σκοπός της έρευνας ήταν η καταγραφή ορισμένων συμβατικών χαρακτηριστικών των ομάδων συμφερόντων της ευρωπαϊκής λιμενικής βιομηχανίας. Έτσι, ζητήθηκαν συγκεκριμένα στοιχεία, όπως ο αριθμός των μελών, η έδρα της γραμματείας του οργανισμού, στοιχεία που σχετίζονται με τη δομή, αναφορά στα κυριότερα ζητήματα που απασχολούν κάθε ομάδα συμφερόντων, δραστηριότητες και επαφές για τη προώθηση στόχων και η έρευνα κλείνει με το πιο ενδιαφέρον ίσως τμήμα. Σε αυτό το τελευταίο τμήμα του ερωτηματολογίου, ζητάμε από τις ομάδες συμφερόντων να βαθμολογήσουν θετικά ή αρνητικά, τη επίδραση ορισμένων παραγόντων, στην απόδοση του οργανισμού τους.

Το δεύτερο μέρος αυτής της εργασίας, είναι η παρουσίαση των αποτελεσμάτων αυτής της έρευνας. Τέλος, η εργασία καταλήγει με τα συμπεράσματα, όπου γίνεται μια σύνοψη των αποτελεσμάτων και μια σύγκριση τους, με τα όσα αναφέραμε στο πρώτο μέρος της εργασίας, για να δούμε κατά πόσο ισχύουν οι θεωρίες στην πράξη, σύμφωνα και με τις συμμετέχουσες στην έρευνα ομάδες συμφερόντων της ευρωπαϊκής ναυτιλιακής και λιμενικής βιομηχανίας.

Λέξεις κλειδιά: ομάδες συμφερόντων, ευρωπαϊκή ναυτιλιακή και λιμενική βιομηχανία, όργανα αποφάσεων της Ε.Ε.

Κατάλογος πινάκων

Μέρος Α΄

Πίνακας 4 ^Α .....σελ.	35
----------------------------------	----

Μερος Β΄

Πίνακας 1.1.....σελ.	39
Πίνακας 2.1.....σελ.	40
Πίνακας 2.2.....σελ.	42
Πίνακας 2.3.....σελ.	43
Πίνακας 3.1.....σελ.	47-48
Πίνακας 3.2.....σελ.	50-51
Πίνακας 3.3.....σελ.	51
Πίνακας 4.1 ^α .....σελ.	53
Πίνακας 4.1 ^β .....σελ.	53-54
Πίνακας 4.1 ^γ .....σελ.	54
Πίνακας 4.1 ^δ .....σελ.	54-55
Πίνακας 4.2 ^ε .....σελ.	55
Πίνακας 4.2.....σελ.	55
Πίνακας 5.1.....σελ.	59
Πίνακας 5.2.....σελ.	64
Πίνακας 6 ^Α .....σελ.	68
Πίνακας 6 ^Β .....σελ.	69-70
Πίνακας 6.1 ^α .....σελ.	71
Πίνακας 6.1 ^β .....σελ.	71
Πίνακας 6.2 ^α .....σελ.	72
Πίνακας 6.2 ^β .....σελ.	72
Πίνακας 6.3 ^α .....σελ.	74
Πίνακας 6.3 ^β .....σελ.	75
Πίνακας 6.4 ^α .....σελ.	75
Πίνακας 6.4 ^β .....σελ.	75
Πίνακας 6.5 ^α .....σελ.	76
Πίνακας 6.5 ^β .....σελ.	77
Πίνακας 6.6 ^α .....σελ.	78
Πίνακας 6.6 ^β .....σελ.	78

Πίνακας 6.7 ^α	σελ.79
Πίνακας 6.7 ^β	σελ.79
Πίνακας 6.8 ^α	σελ.80
Πίνακας 6.8 ^β	σελ.80
Πίνακας 6.9 ^α	σελ.82
Πίνακας 6.9 ^β	σελ.82
Πίνακας 6.10 ^α	σελ.83
Πίνακας 6.10 ^β	σελ.83
Πίνακας 6.11 ^α	σελ.84
Πίνακας 6.11 ^β	σελ.84
Πίνακας 6.12 ^α	σελ.85
Πίνακας 6.12 ^β	σελ.86
Πίνακας 6.13 ^α	σελ.87
Πίνακας 6.13 ^β	σελ.87
Πίνακας 6.14 ^α	σελ.88
Πίνακας 6.14 ^β	σελ.88
Πίνακας 6.15 ^α	σελ.89
Πίνακας 6.15 ^β	σελ.90
Πίνακας 6.16 ^α	σελ.90
Πίνακας 6.16 ^β	σελ.91
Πίνακας 6.17 ^α	σελ.92
Πίνακας 6.17 ^β	σελ.92
Πίνακας 6.18 ^α	σελ.93
Πίνακας 6.18 ^β	σελ.93
Πίνακας 6.19 ^α	σελ.94
Πίνακας 6.19 ^β	σελ.95
Πίνακας 6.20 ^α	σελ.96
Πίνακας 6.20 ^β	σελ.96
Πίνακας 6.21 ^α	σελ.97
Πίνακας 6.21 ^β	σελ.98
Πίνακας 6.22 ^α	σελ.99
Πίνακας 6.22 ^β	σελ.99
Πίνακας 6.23 ^α	σελ.100
Πίνακας 6.23 ^β	σελ.100
Πίνακας 6.24	σελ.102

Πίνακας 7.1	σελ.104
Πίνακας 7.2.....	σελ. 106
Πίνακας 7.3.....	σελ. 106-109

Κατάλογος διαγράμματος

Μέρος Β΄

διάγραμμα 1.1.....	σελ. 37
διάγραμμα 1.2.....	σελ. 38
διάγραμμα 1.3.....	σελ. 38
διάγραμμα 1.4.....	σελ. 39
διάγραμμα 2. 1.....	σελ. 40
διάγραμμα 2. 2.....	σελ. 41
διάγραμμα 2. 3.....	σελ. 42
διάγραμμα 2. 4.....	σελ. 43
διάγραμμα 3. 1.....	σελ. 45
διάγραμμα 3. 2	σελ.45
διάγραμμα 3. 3	σελ.46
διάγραμμα 3. 4.....	σελ. 46
διάγραμμα 3. 5.....	σελ. 49
διάγραμμα 3. 6.....	σελ. 49
διάγραμμα 3. 7.....	σελ. 51
διάγραμμα 5. 1.....	σελ. 57
διάγραμμα 5. 2.....	σελ. 58
διάγραμμα 5. 3.....	σελ. 59
διάγραμμα 5. 4.....	σελ. 60
διάγραμμα 5. 5.....	σελ. 61
διάγραμμα 5. 6.....	σελ. 62
διάγραμμα 5. 7.....	σελ. 63
διάγραμμα 5. 8.....	σελ. 65
διάγραμμα 5. 9.....	σελ. 66
διάγραμμα 6. 1.....	σελ. 71
διάγραμμα 6. 2.....	σελ. 73
διάγραμμα 6. 3.....	σελ. 74
διάγραμμα 6. 4.....	σελ. 76
διάγραμμα 6. 5.....	σελ. 77
διάγραμμα 6. 6.....	σελ. 78
διάγραμμα 6. 7.....	σελ. 80

διάγραμμα 6. 8.....	σελ. 81
διάγραμμα 6. 9.....	σελ. 82
διάγραμμα 6. 10.....	σελ. 83
διάγραμμα 6. 11.....	σελ. 85
διάγραμμα 6. 12.....	σελ. 86
διάγραμμα 6. 13.....	σελ. 87
διάγραμμα 6. 14.....	σελ. 89
διάγραμμα 6. 15.....	σελ. 90
διάγραμμα 6. 16.....	σελ. 91
διάγραμμα 6. 17.....	σελ. 92
διάγραμμα 6. 18.....	σελ. 94
διάγραμμα 6. 19.....	σελ. 95
διάγραμμα 6. 20.....	σελ. 97
διάγραμμα 6. 21.....	σελ. 98
διάγραμμα 6. 22.....	σελ. 99
διάγραμμα 6. 23.....	σελ. 101

Κεφάλαιο 1^ο: Εισαγωγή

Στο αντίπαλο δέος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον πολιτικοοικονομικό γίγαντα που βρίσκεται από την άλλη μεριά του Ατλαντικού, τις ΗΠΑ, η δράση των διαφόρων ομάδων συμφερόντων, είναι πολύ έντονη και οι σχέσεις τους και διασυνδέσεις τους με τον πολιτικό κόσμο της αμερικανικής ομοσπονδίας αλλά και των αμερικανικών πολιτειών κάτι παραπάνω από στενές. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, συνολικά, η δραστηριότητα ανάλογων ομάδων συμφερόντων, δεν μπορεί να ειπωθεί ότι βρίσκεται σε ανάλογα επίπεδα. Αναμφισβήτητα όμως, η τριμερής σχέση μεταξύ ομάδων συμφερόντων, ευρωπαϊκών θεσμών και κρατών μελών υφίσταται. Με τη συνεχή ενδυνάμωση των ευρωπαϊκών θεσμών, οι διάφορες ομάδες συμφερόντων αρχίζουν να κατανοούν ότι, αν θέλουν να επηρεάσουν προς όφελός τους τις διάφορες εξελίξεις, είναι αναγκαίο να αρχίσουν να δραστηριοποιούνται και σε ευρωπαϊκό επίπεδο εκτός από εθνικό, σχηματίζοντας ευρύτερες ομάδες συμφερόντων, συνεργαζόμενες με αντίστοιχες ομάδες από άλλα κράτη μέλη.

Από τη μεριά της η Ευρωπαϊκή Ένωση, αναμένει πολλά από το σχηματισμό τέτοιων ομάδων και ενθαρρύνει τέτοιες πρωτοβουλίες για 2 βασικούς λόγους. Πρώτον, τα επίσημα ευρωπαϊκά όργανα σε πολλές περιπτώσεις δεν έχουν τη δυνατότητα να συλλέξουν όλες εκείνες τις πληροφορίες, τις οποίες μια εξειδικευμένη ομάδα, η οποία ασχολείται αποκλειστικά με τέτοιας φύσης θέματα, μπορεί. Άρα, η συνεργασία με τέτοιες ομάδες, μπορεί να βοηθήσει στην κατεύθυνση, έκδοσης καλύτερων αποφάσεων και προώθησης πιο τεκμηριωμένων προτάσεων, οι οποίες θα βασίζονται σε πιο πολλά και πιο ποιοτικά δεδομένα. Ο δεύτερος λόγος ίσως είναι και ο σημαντικότερος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, προσδοκά ότι με αυτή τη διαδικασία, όπου οι διάφορες ομάδες συμφερόντων, θα έλθουν πιο κοντά, θα γίνει ένα ακόμη βήμα για την απόκτηση μιας ευρωπαϊκής συνείδησης, μια εξέλιξη που διακαώς επιθυμεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Στο παρελθόν έχουν ακουστεί πολλά επικριτικά σχόλια, για την ανυπαρξία μιας τέτοιας ευρωπαϊκής συνείδησης, η οποία αποτελεί ένα από τα βασικότερα προβλήματα στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης, η οποία, κατά πολλούς, μάλλον δε θα πραγματοποιηθεί ποτέ, δίνοντας τη θέση της σε μια απλή ολοκλήρωση της διαδικασίας διεύρυνσης¹. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, λοιπόν, διαβλέπει στην περίπτωση των ομάδων συμφερόντων, έναν πολύ καλό σύμμαχο, ενάντια σε όλο αυτό το κλίμα.

Οι διάφορες ομάδες συμφερόντων, έχουν ήδη αρχίσει να δραστηριοποιούνται δυναμικά, εκμεταλλευόμενες, αυτή την πρόθεση εκ μέρους της Ε.Ε. Η μελέτη, αυτών των ομάδων και η συμπεριφορά τους, εντός του θεσμικού πλαισίου της Ε.Ε. και πως το επηρεάζουν, αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στην προσπάθεια κατανόησης και καταγραφής όλων εκείνων των παραγόντων οι οποίοι θα συντελέσουν αποφασιστικά στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Η παρούσα εργασία, εξετάζει ένα συγκεκριμένο τμήμα, των ομάδων αυτών, το τμήμα των θαλάσσιων μεταφορών και πιο συγκεκριμένα το κομμάτι της ναυτιλιακής και λιμενικής βιομηχανίας. Στο πρώτο μέρος της παρούσας εργασίας, γίνεται μια περιγραφή των διαφόρων οργάνων αποφάσεων στα πλαίσια της Ε.Ε., αφού ακριβώς σε αυτό το περιβάλλον

---

¹ Zbigniew Brzezinski, Η Γεωστρατηγική Τριάδα, Η Συμβίωση με την Κίνα, τη Νέα Ευρώπη και τη Ρωσία, Εκδόσεις Ευρασία, Αθήνα, Νοέμβριος 2002, σελ. 56-58

δραστηριοποιούνται οι συγκεκριμένες ομάδες. Επίσης, αναλύουμε την υπάρχουσα σχέση μεταξύ των ομάδων συμφερόντων και των θεσμών της Ε.Ε, τον τρόπο που επηρεάζουν οι ομάδες αυτές τη διαδικασία λήψης αποφάσεων καθώς και τα μέσα και τις εναλλακτικές επιλογές που έχουν για να το επιτύχουν αυτό. Κλείνοντας το θεωρητικό τμήμα της εργασίας, αναλύουμε τη δομή και το σκοπό του ερωτηματολογίου, το οποίο υποβάλλαμε σε ομάδες συμφερόντων, οι οποίες σχετίζονται με τη ναυτιλιακή και λιμενική βιομηχανία, προκειμένου να συλλέξουμε διάφορα στοιχεία για τη δομή τους, τα θέματα που ασχολούνται, τις σχέσεις τους με τα διάφορα ευρωπαϊκά όργανα, αλλά και τι επηρεάζει τη σχέση τους με τα μέλη τους. Στο δεύτερο μέρος, παρουσιάζουμε τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας και καταλήγουμε με τα συμπεράσματα.

Κεφάλαιο 2^ο:

Όργανα αποφάσεων στα πλαίσια της Ε.Ε

Οι διάφορες ομάδες συμφερόντων, στην προσπάθειά τους, να προωθήσουν και να εξασφαλίσουν τα συμφέροντα των μελών τους, έρχονται σε επαφή με τα θεσμικά όργανα της Ε.Ε. και προσπαθούν να τα επηρεάσουν. Για να κατανοήσουμε λοιπόν καλύτερα τον τρόπο δράσης των ομάδων συμφερόντων, είναι αναγκαίο να αναφερθούμε στα θεσμικά όργανα που προαναφέραμε, αναλύοντας βασικά χαρακτηριστικά τους, όπως είναι η οργάνωσή τους, η σύνθεσή τους, οι αρμοδιότητές τους, η λειτουργία τους και κυριότερα ο τρόπος που αυτά οδηγούνται στην έκδοση αποφάσεων, αφού αυτή ακριβώς η πτυχή είναι που ενδιαφέρει περισσότερο τις ομάδες συμφερόντων. Παρακάτω αναλύουμε και παρουσιάζουμε τα βασικότερα όργανα της Ε.Ε., καθώς και κάποια επικουρικά.

Βασικά όργανα της Ε.Ε.

Τον Δεκέμβριο του 1991 στην ολλανδική πόλη Maastricht, υπογράφηκε η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στο πρώτο της άρθρο α.1 (πρώην Α)² αναφέρει:

«Η παρούσα Συνθήκη διανοίγει νέα φάση στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες.

Η Ένωση βασίζεται στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, συμπληρούμενες με τις πολιτικές και τις μορφές συνεργασίας που θεσπίζονται με την παρούσα Συνθήκη. Έχει αποστολή να οργανώσει συνεκτικά και αλληλέγγυα τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και των λαών τους.»

Η πρώτη παράγραφος του συγκεκριμένου άρθρου, δέχτηκε κριτική, καθώς κατά πολλούς ουσιαστικά αποτελεί μια αναπαραγωγή, της Συνθήκης της Ρώμης του 1957³.

Σύμφωνα λοιπόν με την ΣυνθΕΕ, όπως αναφέρεται εν συντομία, και συγκεκριμένα το άρθρο α.7 (πρώην 4)⁴, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει κάποια βασικά θεσμικά όργανα τα οποία είναι:

- α) το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
- β) το Συμβούλιο
- γ) η Επιτροπή
- δ) το Δικαστήριο

² Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Συμπλήρωμα, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, Μάιος 1998, σελ. 5

³ Παναγιώτης Τσακαλογιάννης, Η Διαδικασία της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ολοκλήρωσης, Εκδόσεις Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, Αθήνα, 2000, σελ. 141

⁴ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Συμπλήρωμα, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, Μάιος 1998, σελ. 6

ε) το Ελεγκτικό Συνέδριο

Συνήθως μαζί με αυτά τα βασικά όργανα, αναφέρονται και το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ). Αναφέρονται στο άρθρο α.8 (πρώην 4Α)⁵ και η σημασία τους είναι πολύ μεγάλη, καθώς ασκούν τη νομισματική πολιτική στα πλαίσια της ΟΝΕ.

Η σειρά με την οποία αναφέρονται τα παραπάνω όργανα δεν αποκαλύπτει και την πραγματική βαρύτητα και τη θεσμική σημασία που έχει το καθένα⁶. Αναμφισβήτητα τα πιο σημαντικά όργανα στα πλαίσια της Ε.Ε. είναι τα πρώτα τέσσερα, τα οποία σχηματίζουν και την περίφημη «τετραμερή οργανωτική δομή»⁷, η οποία είναι εντελώς διαφορετική από την κλασική ιεράρχηση των τριών εξουσιών, που συναντάται στα κράτη μέλη της Ε.Ε. Με αυτά τα 4 όργανα θα ασχοληθούμε παρακάτω καθώς και με την Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων, καθώς αποτελεί συμπληρωματικό όργανο του Συμβουλίου και τελευταία του έχουν ανατεθεί και άλλες αρμοδιότητες και εξουσίες. Πριν εξετάσουμε προσεκτικότερα το πρώτο κατά σειρά σημασία όργανο της Ε.Ε., που είναι το Συμβούλιο, ίσως θα ήταν καλό να αναφέρουμε τι λέει το άρθρο 3 (πρώην Γ) της ΣυνθΕΕ⁸, για την ιδιότυπη φύση του θεσμικού πλαισίου της Ένωσης:

« Η Ένωση διαθέτει ενιαίο θεσμικό πλαίσιο, που εξασφαλίζει τη συνέπεια και τη συνέχεια των δράσεων που αναλαμβάνονται για την επίτευξη των στόχων της, ενώ παράλληλα τηρείται και αναπτύσσεται το κοινοτικό κεκτημένο.

Η Ένωση μεριμνά, ειδικότερα, για τη συνοχή του συνόλου της εξωτερικής της δράσης στα πλαίσια των πολιτικών της στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων, της ασφάλειας, της οικονομίας και της ανάπτυξης. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή έχουν την ευθύνη να εξασφαλίζουν τη συνοχή αυτή και να συνεργάζονται προς τούτο. Εξασφαλίζουν, στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, την υλοποίηση αυτών των πολιτικών.»

Πάντως η κατάσταση στην Ε.Ε. φαίνεται να περιπλέκεται περισσότερο, καθώς από τη μια θέλει να αναπτύξει ένα ενιαίο θεσμικό πλαίσιο, μεταφέροντας εξουσίες από τις κεντρικές κυβερνήσεις στις Βρυξέλλες, αλλά από την άλλη παραχωρεί τον πρωτεύοντα ρόλο σε ένα καθαρά διακυβερνητικό όργανο, όπως διαφαίνεται και από το άρθρο 4 (πρώην Δ)⁹ της ΣυνθΕΕ, όπως είναι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

⁵ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Συμπλήρωμα, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, Μάιος 1998, σελ. 7

⁶ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 29

⁷ βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 5

⁸ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998, σελ. 142

⁹ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Συμπλήρωμα, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, Μάιος 1998, σελ. 9

2.1 Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Το Συμβούλιο, το οποίο είναι όπως προαναφέραμε ένα όργανο καθαρά διακυβερνητικής φύσης έχει αποδυναμωθεί σημαντικά, σε μια προσπάθεια να παραχωρηθούν περισσότερες εξουσίες σε άλλα όργανα που αναμένεται να βοηθήσουν τη διαδικασία της πολιτικής ολοκλήρωσης, όπως είναι η Επιτροπή και ειδικότερα το Ευρωκοινοβούλιο. Παρόλαυτα όμως, το Συμβούλιο παραμένει, ο βασικός συντελεστής των εξελίξεων, αφού είναι ο κάτοχος της εκτελεστικής και νομοθετικής εξουσίας¹⁰.

Σύμφωνα με το άρθρο 203 (πρώην 146), παράγραφος 1 ΣυνθΕΚ¹¹:

«Το Συμβούλιο απαρτίζεται από έναν αντιπρόσωπο κάθε κράτους μέλους σε υπουργικό επίπεδο, ο οποίος είναι εξουσιοδοτημένος να δεσμεύει την κυβέρνηση του κράτους μέλους που αντιπροσωπεύει.»

Το Συμβούλιο, συγκαλείται μόνο ως Συμβούλιο Υπουργών. Για να συγκληθεί σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, πρέπει να συντρέχει ειδικός και έκτακτος λόγος, όπως παραδείγματος χάριν για το τελικό στάδιο μετάβασης στην Οικονομική Νομισματική Ένωση (ΟΝΕ), όπως προβλέπεται και από το σχετικό άρθρο, το 109 της ΣυνθΕΚ (πρώην 111)¹².

Το ‘γενικό’ Συμβούλιο είναι ουσιαστικά το Συμβούλιο των Υπουργών Εξωτερικών των κρατών μελών. Είναι αυτό που έχει την ευθύνη να συντονίζει και να παρακολουθεί τα υπόλοιπα ειδικά Συμβούλια, όπως είναι παραδείγματος χάριν τα Συμβούλια Υπουργών Γεωργίας, Οικονομικών κτλ. Ο τρόπος αυτός οργάνωσης όμως, πολλές φορές δημιουργεί στην πράξη δυσλειτουργίες. Αξίζει να σημειωθεί, ότι όταν μια απόφαση, αφορά τομείς όπου εμπλέκονται περισσότερα του ενός υπουργεία, γίνονται κοινές συνελεύσεις¹³. Αναφορικά με τον τομέα που μας αφορά, τις θαλάσσιες μεταφορές και τις μεταφορές γενικότερα, το συμβούλιο των υπουργών μεταφορών, είναι από τα πρώτα που συγκλήθηκαν. Η πρώτη συνέλευση έγινε το 1960 και το θέμα της ήταν μια κοινή αγορά μεταφορών¹⁴.

Μια νέα διατύπωση σχετικά με τη λειτουργία του Συμβουλίου, δίδεται από το άρθρο 17 του ‘Συντάγματος της Ένωσης’ το οποίο συνετάχθη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (1994)¹⁵ και είναι η ακόλουθη:

«Το Συμβούλιο απαρτίζεται από έναν υπουργό από κάθε κράτος μέλος, αρμόδιο για τις υποθέσεις της Ένωσης. Ο υπουργός αυτός προεδρεύει αντιπροσωπείας που ορίζεται σύμφωνα με τους εθνικούς συνταγματικούς κανόνες. Κάθε αντιπροσωπεία αποφαινεται με ενιαία ψήφο.»

Η λειτουργία του Συμβουλίου καθορίζεται από μια σειρά διατάξεων, οι οποίες περιλαμβάνονται στις κοινοτικές συνθήκες καθώς και από τον εσωτερικό κανονισμό

¹⁰ βλέπε σημείωση υπ’ αριθμόν 6

¹¹ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998,σελ.304

¹² Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 30

¹³ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ. 43

¹⁴ βλέπε παραπάνω σημείωση

¹⁵ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 31

του, ο οποίος θεσμοθετήθηκε με δικιά του απόφαση, τις 6 Δεκεμβρίου 1993.¹⁶ Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 203 (πρώην 146) ΣυνθΕΕ, παράγραφος 2¹⁷:

«Η προεδρία ασκείται διαδοχικώς από κάθε κράτος μέλος του Συμβουλίου για περίοδο έξι μηνών σύμφωνα με τη σειρά που αποφασίζει το Συμβούλιο ομοφώνως.»

Η σειρά που ισχύει θεσπίστηκε με απόφαση την 1.1.1995¹⁸ και έχει ως εξής: Γαλλία, Ισπανία, Ιρλανδία, Κάτω Χώρες, Λουξεμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο, Αυστρία, Γερμανία, Φινλανδία, Πορτογαλία, Γαλλία, Σουηδία, Βέλγιο, Ισπανία, Δανία, Ελλάδα. Αν και η προεδρία φαίνεται να έχει έντονο διαδικαστικό χαρακτήρα, καθώς το προεδρεύον κράτος, οι βασικές αρμοδιότητες και ευθύνες που έχει, είναι να συγκαλέσει τα κοινοτικά όργανα και να παρακολουθεί τη λειτουργία τους, να διαμορφώνει την ημερήσια διάταξη και μια σειρά από άλλα καθήκοντα, αναμφισβήτητη η πολιτική βαρύτητα και σημασία που τη συνοδεύει είναι μεγάλη. Στόχος κάθε προεδρίας, αποτελεί να επιτευχθούν πολιτικά αποτελέσματα, μέσω διαπραγματεύσεων και συμβιβασμών και όχι μέσω αντιπαραθέσεων¹⁹.

Το Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 205 (πρώην 148) της ΣυνθΕΕ, δύναται να αποφασίσει με τρεις διαφορετικούς τρόπους, ανάλογα με τη φύση του θέματος που τίθεται προς κρίση. Έτσι διακρίνουμε τις εξής κατηγορίες τις οποίες και θα αναλύσουμε παρακάτω: α) με απόλυτη (απλή) πλειοψηφία β) με ειδική πλειοψηφία και γ) με ομοφωνία.

Με απόλυτη πλειοψηφία, λοιπόν και σύμφωνα με το άρθρο 205(πρώην 148) παράγραφος 1²⁰ :

«Εκτός αντιθέτων διατάξεων της παρούσας Συνθήκης, το Συμβούλιο αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών του.»

Οι περιπτώσεις που το Συμβούλιο αποφασίζει με αυτόν τον τρόπο είναι ελάχιστες και συνήθως είναι διαδικαστικά ζητήματα, τα οποία δεν έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα, ώστε να απαιτούνται πολλές διεργασίες για να ληφθεί μια τελική απόφαση.

Με ειδική πλειοψηφία, το Συμβούλιο, αποφασίζει για ένα σημαντικό τμήμα των δραστηριοτήτων της Ένωσης, οι οποίες μπορεί να σχετίζονται είτε με την ενιαία αγορά, είτε με το περιβάλλον, είτε με μια σειρά άλλα θέματα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι ψήφοι των μελών του Συμβουλίου, σταθμίζονται, λαμβάνοντας υπόψη πληθυσμιακά και πολιτικά κριτήρια. Ο χαρακτήρας της στάθμισης είναι τέτοιος ώστε να εξισορροπούνται μεταξύ τους τα μεγάλα κράτη και να ενισχύονται τα μικρότερα κράτη²¹. Σύμφωνα με το άρθρο 205 ΣυνθΕΚ, παράγραφος 2²²:

«Όταν το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, οι ψήφοι των μελών του σταθμίζονται ως εξής: Βέλγιο 5, Δανία 3, Γερμανία 10, Ελλάδα 5, Ισπανία 8, Γαλλία 10, Ιρλανδία 3, Ιταλία 10, Λουξεμβούργο 2, Κάτω

¹⁶ βλέπε παραπάνω σημείωση

¹⁷ βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 11

¹⁸ βλέπε σημειώσεις υπ' αριθμόν 15 και 16

¹⁹ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ. 44

²⁰ βλέπε σημειώσεις υπ' αριθμόν 11 και 15

²¹ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 33

²² Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998, σελ. 304-305

Χώρες 5, Αυστρία 4, Πορτογαλία 5, Φινλανδία 3, Σουηδία 4, Ηνωμένο Βασίλειο 10. Για να αποφασίσει το Συμβούλιο απαιτούνται τουλάχιστον:

- *εξήντα δύο ψήφοι, όταν κατά την παρούσα Συνθήκη το Συμβούλιο αποφασίζει προτάσει της Επιτροπής,*
- *εξήντα δυο ψήφοι που περιλαμβάνουν τις ψήφους δέκα τουλάχιστον μελών, στις άλλες περιπτώσεις.»*

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται με αυτόν τον τρόπο είναι περιορισμένες, κυρίως γιατί υπάρχει πάντοτε η περίπτωση κάποιο κράτος μέλος, να ισχυρισθεί ότι πλήττεται σοβαρά από κάποιες ρυθμίσεις και έτσι να οδηγηθούμε σε εκ νέου διαπραγματεύσεις. Αξίζει να σημειωθεί ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ, περιλαμβάνει στις αποφάσεις εκείνες που λαμβάνονται με ειδική πλειοψηφία και τις αποφάσεις που σχετίζονται με τους όρους εργασίας(άρθρο 137 (πρώην 118), παράγραφος 2) και τον κοινωνικό αποκλεισμό, την ισότητα ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών (το παραπάνω άρθρο αλλά και το άρθρο 141 (πρώην 119) ΣυνθΕΚ), τη δημόσια υγεία (άρθρο 152 (πρώην 129) ΣυνθΕΚ) και τέλος τη διαφάνεια (άρθρο 255 (πρώην 191Α) ΣυνθΕΚ).²³

Μετά τη διεύρυνση των 25, τόσο ο αριθμός των ψήφων, όσο και οι απαιτούμενες πλειοψηφίες, διαφοροποιήθηκαν όπως θα ήταν αναμενόμενο, με την εισδοχή των νέων κρατών. Έτσι, από την 1^η Νοεμβρίου 2004, οι ψήφοι έχουν ως εξής²⁴: Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Ηνωμένο Βασίλειο από 29 ψήφους, Ισπανία και Πολωνία από 27 ψήφους, Κάτω Χώρες από 13 ψήφους, Βέλγιο, Τσεχική Δημοκρατία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Πορτογαλία από 12 ψήφους, Αυστρία, Σουηδία από 10 ψήφους, Δανία, Ιρλανδία, Λιθουανία, Σλοβακία και Φινλανδία από 7 ψήφους, Κύπρος, Εσθονία, Λετονία, Λουξεμβούργο και Σλοβενία από 4 ψήφους και τέλος Μάλτα από 3 ψήφους. Το σύνολο των ψήφων είναι 321 και σε περιπτώσεις ειδικής πλειοψηφίας, άλλες φορές, απαιτείται το 71,3% περίπου, δηλαδή κάπου 232 ψήφους, ή τα 2/3 των ψήφων, ανάλογα με την περίπτωση.

Με ομοφωνία, το Συμβούλιο αποφασίζει για εκείνα τα ζητήματα που είναι ιδιαίτερης σημασίας και ευαισθησίας για τα κράτη μέλη. Τέτοια ζητήματα μπορεί να είναι²⁵: της ιθαγένειας(άρθρο 22 (πρώην 8Ε) της ΣυνθΕΚ), τις κρατικές ενισχύσεις(άρθρο 88 (πρώην 93) της ΣυνθΕΚ), της φορολογίας (άρθρο 93 (πρώην 99) της ΣυνθΕΚ), του γλωσσικού καθεστώτος(άρθρο 290 (πρώην 217) της ΣυνθΕΚ). Επίσης άλλα πολύ σημαντικά ζητήματα, αλλά μάλλον περισσότερο για την Ε.Ε. είναι εκείνα της αναθεώρησης των Συνθηκών (άρθρο Ν ΣυνθΕ.Ε.) και της προσχώρησης νέων κρατών (άρθρο Ξ Συνθ Ε.Ε.). Τέλος σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 205 (πρώην 148) της ΣυνθΕΚ:²⁶

« Οι αποχές παρόντων ή αντιπροσωπευόμενων μελών δεν εμποδίζουν το Συμβούλιο να αποφασίσει, όταν απαιτείται ομοφωνία.»

Για να εμποδίσει δηλαδή ένα κράτος μέλος μια ομόφωνη απόφαση με την οποία διαφωνεί, δεν μπορεί απλά να απέχει από την ψηφοφορία, είναι αναγκαίο να εκφράσει ξεκάθαρα τη διαφωνία του, αρνούμενο να δώσει τη συγκατάθεσή του.

²³ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Συμπλήρωμα, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, Μάιος 1998, σελ. 9-10

²⁴ www.europa.eu.int

²⁵ βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 21

²⁶ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998,σελ.305

Το Συμβούλιο βοηθά στην εκτέλεση των καθηκόντων του, σύμφωνα με το άρθρο 207 (πρώην 151) της Συνθήκης²⁷, και η Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων, πιο γνωστή και ως COREPER, η οποία έχει σαν αρμοδιότητα «...την προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου και την εκτέλεση των εντολών που της ανατίθεται από το Συμβούλιο...» (άρθρο 207 Συνθήκης, παράγραφος 3)²⁸. Η Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων έχει αποκτήσει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις ομάδες προώθησης συμφερόντων, ιδιαίτερα μετά την ενίσχυση της σημασίας της, με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ²⁹. Για την υποστήριξη του έργου της Επιτροπής Μονίμων Αντιπροσώπων, υπάρχει μια γενική γραμματεία. Η γραμματεία αυτή βοηθά, την Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων σε μεγάλο βαθμό, καθώς η τελευταία έχει επιφορτιστεί με πολλά από τα καθήκοντα του Συμβουλίου. Η προοπτική να ασχολείται η Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων με την πλειοψηφία των ζητημάτων, που φτάνουν στο Συμβούλιο, αφήνοντας στο Συμβούλιο μόνο τα πολιτικά θέματα υψηλής σπουδαιότητας³⁰, αναβαθμίζει το ρόλο της και την καθιστά ακόμη πιο ελκυστικό στόχο για τις διάφορες ομάδες συμφερόντων.

Βέβαια, το Συμβούλιο, βοηθά στην εκτέλεση των καθηκόντων του και η γραμματεία του, της οποίας το προσωπικό διαιρείται σε δέκα διευθύνσεις. Από αυτές, η Γενική Διεύθυνση Δ (DG D), ασχολείται με ζητήματα που σχετίζονται με την έρευνα, την ενέργεια και τις μεταφορές. Ένα υποτομέας (DG D II) της Γενικής Διεύθυνσης αυτής, ασχολείται με θέματα που σχετίζονται με τις θαλάσσιες μεταφορές.³¹

Οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου καθορίζονται από το άρθρο 202 (πρώην άρθρο 145)³²:

« Για την πραγματοποίηση των σκοπών της παρούσας Συνθήκης και κατά τους όρους αυτής, το Συμβούλιο:

- διασφαλίζει το συντονισμό της γενικής οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών

- έχει εξουσία λήψης αποφάσεων

- αναθέτει στην Επιτροπή, με τις πράξεις που εκδίδει, αρμοδιότητες εκτέλεσης των κανόνων που θεσπίζει. Το Συμβούλιο μπορεί να υπαγάγει την άσκηση αυτών των αρμοδιοτήτων σε ορισμένους όρους. Το Συμβούλιο μπορεί επίσης να διατηρήσει το δικαίωμα να ασκεί απευθείας εκτελεστικές αρμοδιότητες σε ειδικές περιπτώσεις. Οι ανωτέρω όροι πρέπει να ανταποκρίνονται στις αρχές και στους κανόνες που θα έχει θεσπίσει προηγουμένως το Συμβούλιο, με ομόφωνη απόφαση, μετά από πρόταση της Επιτροπής και γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.»

Από τα παραπάνω διαφαίνεται ότι το Συμβούλιο έχει καταφέρει ως όργανο να έχει και τη νομοθετική και την εκτελεστική εξουσία και μάλιστα να υπερέχει σε αυτούς τους δυο τομείς, σε σχέση με τα άλλα όργανα. Τέλος, φαίνεται καθαρά, η προοπτική μεταβίβασης κάποιων από αυτών των εξουσιών, τόσο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όσον αφορά τη νομοθετική εξουσία, όσο και στην Επιτροπή, όσον

²⁷ βλέπε παραπάνω σημείωση

²⁸ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 34

²⁹ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Συμπλήρωμα, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, Μάιος 1998, σελ. 12

³⁰ βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 27

³¹ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ. 44

³² Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998, σελ. 303

αφορά την εκτελεστική εξουσία. Κάτι τέτοιο φυσικά θα οδηγήσει σε μείωση των εξουσιών του Συμβουλίου.

2.2 Η Επιτροπή

Αυτό που μπορούμε να πούμε για την Επιτροπή είναι, ότι αποτελεί ένα όργανο που βρίσκεται στον αντίποδα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, καθώς ο βασικός της στόχος είναι να προασπίσει και να προωθήσει το κοινοτικό συμφέρον³³, είναι δηλαδή ένα όργανο καθαρά κοινοτικού χαρακτήρα. Η Επιτροπή είναι δηλαδή, ένα υπερεθνικό όργανο, που υπηρετεί τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης³⁴.

Ο τρόπος οργάνωσης της Επιτροπής καθορίζεται από δυο πράγματα: τη Συνθήκη (άρθρα 211 – 219 (πρώην 155-163) της ΣυνθΕΚ) και τον εσωτερικό της κανονισμό, ο οποίος πρέπει να δημοσιεύεται³⁵, σύμφωνα με το άρθρο 218 (πρώην 162) της ΣυνθΕΚ.

Σύμφωνα με το άρθρο 213 (πρώην άρθρο 157) παράγραφος 1 της ΣυνθΕΚ³⁶:

« Η Επιτροπή αποτελείται από είκοσι μέλη που επιλέγονται βάσει των γενικών τους προσόντων και τα οποία παρέχουν κάθε εγγύηση ανεξαρτησίας.

Ο αριθμός των μελών της Επιτροπής, δύναται να τροποποιείται ομοφώνως από το Συμβούλιο.

Μόνον οι έχοντες την ιθαγένεια των κρατών μελών δύναται να είναι μέλη της Επιτροπής.

Η Επιτροπή πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον έναν υπήκοο από κάθε κράτος μέλος, χωρίς ο αριθμός των μελών των εχόντων την αυτή ιθαγένεια να είναι μεγαλύτερος των δύο.»

Σχετικό με τον τρόπο σύνθεσης είναι και το άρθρο 214 (πρώην άρθρο 158) της ΣυνθΕΚ το οποίο μιλάει για τη διαδικασία διορισμού του Προέδρου της Επιτροπής, απ' όλες τις κυβερνήσεις των κρατών μελών και τη μετέπειτα συμμετοχή του στην επιλογή των υπόλοιπων μελών της Επιτροπής. Η όλη διαδικασία σαφέστατα ενισχύει τόσο το ρόλο του Προέδρου όσο και το κύρος του, ως αξιωματούχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από την άλλη, συμβάλλει στην ομαλότερη λειτουργία της Επιτροπής καθώς ο Πρόεδρος είναι ένα πρόσωπο κοινής αποδοχής, απ' όλα τα κράτη μέλη και οι υπόλοιποι επίτροποι επιλέγονται με τη σύμφωνη γνώμη του Προέδρου. Μ' αυτόν τον τρόπο αποφεύγονται μελλοντικές προστριβές, τόσο ανάμεσα στον Πρόεδρο και τα κράτη μέλη όσο και ανάμεσα στον Πρόεδρο και τους υπόλοιπους επιτρόπους. Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 214 (πρώην 158) της ΣυνθΕΚ, που αναλύει διεξοδικά τα ζητήματα διορισμού, θητείας, προεδρίας και ψήφου έγκρισης σχετικά με την Επιτροπή, αναφέρει:

³³ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 35

³⁴ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ.45

³⁵ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 36

³⁶ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998,σελ.307

« 1. Τα μέλη της Επιτροπής, διορίζονται, για περίοδο πέντε ετών, σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 2 και με την επιφύλαξη ενδεχομένως, των διατάξεων του άρθρου 201.

Η θητεία τους δύναται να ανανεωθεί.

2. Οι κυβερνήσεις των κρατών μελών ορίζουν με κοινή συμφωνία, την προσωπικότητα που προτίθενται να διορίσουν ως Πρόεδρο της Επιτροπής, ο διορισμός εγκρίνεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Οι κυβερνήσεις των κρατών μελών, με κοινή συμφωνία με τον ορισθέντα Πρόεδρο, ορίζουν τις άλλες προσωπικότητες που προτίθενται να διορίσουν μέλη της Επιτροπής.

Ο Πρόεδρος και τα άλλα μέλη της Επιτροπής που ορίσθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο υπόκεινται, ως σώμα, σε ψήφο έγκρισης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Μετά την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Πρόεδρος και τα άλλα μέλη της Επιτροπής διορίζονται, με κοινή συμφωνία από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών.»

Κλείνοντας, αυτό το κομμάτι, που αφορά τα διαδικαστικό μέρος για την επιλογή του Προέδρου της Επιτροπής και των υπόλοιπων Επιτρόπων, αξίζει να αναφέρουμε ότι με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, ενισχύθηκε και η θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς τώρα απαιτείται η έγκρισή του για την επιλογή της προσωπικότητας που θα αποτελέσει τον Πρόεδρο της Επιτροπής, ενώ πριν υπήρχε απλά η υποχρέωση έκφρασης γνώμης.³⁷

Εκείνο όμως το στοιχείο το οποίο είναι το πιο χαρακτηριστικό της Επιτροπής αναμφισβήτητα είναι η ανεξαρτησία των μελών της, όπως διαφαίνεται και στο άρθρο 213³⁸ (πρώην 157) παράγραφος 2, η οποία χαρακτηριστικά αναφέρει:

« 2. Τα μέλη της Επιτροπής ασκούν τα καθήκοντα τους με πλήρη ανεξαρτησία προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους δε ζητούν ούτε δέχονται υποδείξεις από καμία κυβέρνηση ή άλλον οργανισμό. Απέχουν από κάθε πράξη ασυμβίβαστη προς το χαρακτήρα των καθηκόντων τους. Κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να σέβεται την αρχή αυτή και να μην επιδιώκει να επηρεάζει τα μέλη της Επιτροπής κατά την εκτέλεση του έργου τους.»

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης ο τρόπος με τον οποίο συγκροτείται η Επιτροπή, ο οποίος προσιδιάζει στη μορφή οργάνωσης μια κυβέρνησης. Η Επιτροπή λοιπόν έχει Πρόεδρο, Αντιπρόεδρο και μέλη που έχουν υπό τη διεύθυνσή τους διοικητικές υπηρεσίες, γνωστές και με το όνομα γενική διεύθυνση, καθώς και κάποιες επικουρικές επιτροπές³⁹. Οι γενικές διευθύνσεις αυτές (Directorate Generals), ασχολούνται με ένα συγκεκριμένο τμήμα, των δραστηριοτήτων της Ε.Ε. Η Γενική Διεύθυνση, η οποία είναι αρμόδια για θέματα Ενέργειας και Μεταφορών, είναι η VII⁴⁰. Ενδιαφέρον στοιχείο αποτελεί και η ύπαρξη διατμηματικών γενικών

³⁷ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Συμπλήρωμα, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, Μάιος 1998, σελ. 12

³⁸ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998, σελ. 307

³⁹ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 37-38

⁴⁰ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy σελ. 46

διευθύνσεων⁴¹, υπεύθυνων για διάφορα ζητήματα, όπως προϋπολογισμού, οικονομικού ελέγχου κ.ά. Βασικά όμως, η κάθε μια από τις 24, Γενικές Διευθύνσεις, αναπτύσσεται ξεχωριστά, δημιουργώντας προβλήματα ενότητας και συνέχειας στην Επιτροπή⁴². Η επιτυχία των εργασιών που αναλαμβάνει να φέρει σε πέρας η Επιτροπή, βασίζεται κυρίως στην κατανομή των επιμέρους εργασιών, στις αντίστοιχες γενικές διευθύνσεις.

Ο τρόπος με τον οποίο αποφασίζει η Επιτροπή είναι μάλλον απλός, αφού αποφασίζει με απλή πλειοψηφία, σε συνεδριάσεις της ολομέλειάς της. Αν και δεν απαιτείται βάσει κανονισμών, στα ιδιαίτερης σημασίας θέματα, πάντοτε γίνονται προσπάθειες, ώστε να καταλήγουν οι ψηφοφορίες σε ομόφωνη απόφαση.

Σχετικά με τις αρμοδιότητες της Επιτροπής, αυτές αποτυπώνονται ξεκάθαρα, στο άρθρο 211 (πρώην155) της Συνθήκης⁴³:

« Για τη διασφάλιση της λειτουργίας και αναπτύξεως της κοινής αγοράς, η Επιτροπή:

- *μεριμνά για την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης καθώς και των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτής από τα όργανα,*
- *διατυπώνει συστάσεις ή γνώμες επί θεμάτων που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας Συνθήκης, εφόσον προβλέπεται ρητώς από αυτήν ή θεωρείται αναγκαίο από την Επιτροπή,*
- *έχει ίδια εξουσία λήψεως αποφάσεων και συμπράττει στη διαμόρφωση των πράξεων του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τις διατάξεις της παρούσας Συνθήκης,*
- *ασκεί τις αρμοδιότητες που της αναθέτει το Συμβούλιο για την εκτέλεση των κανόνων που θεσπίζει.»*

Η Επιτροπή λοιπόν έχει διπλό ρόλο στο πεδίο της νομοθετικής δράσης της Ε.Ε. Από τη μια, έχει την ευθύνη να παρακολουθεί προσεκτικά κατά πόσο εφαρμόζεται ορθά το κοινοτικό δίκαιο, ενώ από την άλλη, μετατρέπει τις διάφορες προτάσεις και γνώμες τόσο του Συμβουλίου όσο και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σε νομοθετικές πράξεις, παράγοντας νομοθετικό έργο και διαμορφώνοντας ουσιαστικά το θεσμικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο αναπτύσσεται η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ακόμη παράγει νομοθετικό έργο, τροποποιώντας υπάρχοντες νόμους⁴⁴. Αυτό το οποίο πράττει η Επιτροπή δηλαδή, είναι η διαφύλαξη του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου της Ε.Ε. και η περαιτέρω εξέλιξη και ανάπτυξη του, συστατικό απαραίτητο, ώστε να στεφθεί με επιτυχία η διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

2.3 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στην αρχική μορφή που είχε πάρει η τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, αναμφισβήτητα ήταν πολύ περιορισμένος. Ωστόσο, από το 1979, το χρονικό σημείο από το οποίο έχουμε και την πρώτη εκλογή των μελών του από τους λαούς των κρατών μελών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αρχίζει σιγά

⁴¹ βλέπε παραπάνω σημείωση

⁴² Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ. 47

⁴³ βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 36

⁴⁴ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ. 46

να αποκτά όλο και περισσότερο δύναμη, μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο της προσπάθειας που συντελείται, για να καταπολεμηθεί το έλλειμμα δημοκρατικότητας, το οποίο χαρακτηρίζει την Ε.Ε.

Χαρακτηριστικά δείγματα αυτής της προσπάθειας αποτελεί, η δυνατότητα που έχει πλέον, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποφασίζει μαζί με το Συμβούλιο για κάποιες σημαντικές κοινοτικές πράξεις⁴⁵ καθώς και η ενεργή του ανάμειξη και συμμετοχή στη διαδικασία επιλογής και διορισμού του Προέδρου και των μελών της Επιτροπής, αφού βάσει του άρθρου 201 (πρώην άρθρο 144) της Συνθήκης, του παρέχεται η δυνατότητα κατάθεσης πρότασης δυσπιστίας κατά της Επιτροπής⁴⁶.

Πριν τη τελευταία διεύρυνση των 25, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχε ακριβώς 626 μέλη, τα οποία εκλεγόταν από τους λαούς των κρατών μελών της Ε.Ε. Αυτό το ιδιαίτερο στοιχείο της εκλογικής διαδικασίας, ότι δηλαδή οι αντιπρόσωποι, εκλέγονται από το κάθε κράτος μέλος της Ε.Ε. ξεχωριστά και όχι από το λαό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει αποτελέσει και αποτελεί σημείο ιδιαίτερης κριτικής, καθώς πολλοί θεωρούν ότι ουσιαστικά συμβάλλει στο διαχωρισμό των λαών της Ευρώπης και δε βοηθά καθόλου στη προσπάθεια απόκτησης μιας κοινής ευρωπαϊκής ταυτότητας και συνείδησης, ένα γεγονός που αποτελεί μεγάλο πρόβλημα για την Ε.Ε., ιδιαίτερα αν συγκριθεί με την ομοιογένεια και την εθνική συνείδηση του μεγάλου πολιτικοοικονομικού της αντιπάλου, των ΗΠΑ⁴⁷. Αλλά πέρα από αυτό, η διαδικασία, όπως πραγματοποιείται σήμερα, με τα διαφορετικά εκλογικά συστήματα κάθε κράτους μέλους, συντελεί έτσι ώστε να μη γίνεται αντιληπτή η σημασία, που έχει για όλη την Ευρώπη, αυτή η εκλογική διαδικασία.⁴⁸

Η σύνθεση λοιπόν της «Βουλής» της Ευρώπης των 15, είχε σύμφωνα με το άρθρο 190 (πρώην 138) της Συνθήκης, ως εξής⁴⁹: Γερμανία 99 μέλη, Γαλλία, Ιταλία, Ηνωμένο Βασίλειο 87 μέλη, Ισπανία 64 μέλη, Κάτω Χώρες 31 μέλη, Βέλγιο, Ελλάδα, Πορτογαλία 25 μέλη, Σουηδία 22 μέλη, Αυστρία 21 μέλη, Δανία, Φινλανδία 16 μέλη, Ιρλανδία 15 μέλη και Λουξεμβούργο 6 μέλη. Στην κατανομή έγινε όσο ήταν δυνατόν προσπάθεια να υπάρχει μια αναλογία μεταξύ πληθυσμού της χώρας μέλος και του αριθμού των αντιπροσώπων της.

Ενόψει της διεύρυνσης των 25, οι σκέψεις που είχαν ακουστεί, ήταν ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δεν έπρεπε να ξεπερνά τους 700. Πιο συγκεκριμένα το ίδιο το Ευρωκοινοβούλιο, πρότεινε να υπάρξει ένα αριθμητικό όριο, στην αύξηση των μελών του, τα οποία καλό θα ήταν να μην ξεπερνούν τα 700, έτσι ώστε να μη δημιουργηθούν προβλήματα στη λειτουργία του. Η πρόταση αυτή όμως τελικά, δεν εισακούστηκε.

Σήμερα πια, μετά τη διεύρυνση των 25 η σύνθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχει ως εξής⁵⁰: Γερμανία 99 μέλη, Ηνωμένο Βασίλειο, Γαλλία και Ιταλία 78 μέλη, Πολωνία και Ισπανία 54 μέλη, Κάτω Χώρες 27, Τσεχική Δημοκρατία, Ελλάδα, Βέλγιο, Ουγγαρία και Πορτογαλία 24 μέλη, Σουηδία 19 μέλη, Αυστρία 18 μέλη, Σλοβακία, Δανία και Φινλανδία 14 μέλη, Λιθουανία και Ιρλανδία

⁴⁵ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 40

⁴⁶ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998, σελ.303

⁴⁷ Zbigniew Brzezinski, Η Γεωστρατηγική Τριάδα, Η Συμβίωση με την Κίνα, τη Νέα Ευρώπη και τη Ρωσία, Εκδόσεις Ευρασία, Αθήνα, Νοέμβριος 2002 σελ. 54-58

⁴⁸ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 42

⁴⁹ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998, σελ.298

⁵⁰ www.europa.eu.int

13 μέλη, Λετονία 9 μέλη, Σλοβενία 7 μέλη, Κύπρος, Λουξεμβούργο και Εσθονία 6 μέλη, Μάλτα 5 μέλη. Ο συνολικός αριθμός των ευρωβουλευτών είναι σήμερα 732 και αναμένεται να ανέλθει, μετά την νέα διεύρυνση το 2007, με την οποία θα συμπεριληφθούν στην Ένωση και οι βαλκανικές δημοκρατίες της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, στα 786 μέλη. Διαπιστώνουμε ότι πρόταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, για περιορισμό, απορρίφθηκε, σε μια προσπάθεια πολιτικών συμβιβασμών, μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών, τα οποία είτε δεν ήθελαν να χάσουν την δύναμη που ήδη κατείχαν σε θεσμικό επίπεδο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε δεν ήθελαν η παραχώρηση σημαντικών εξουσιών που συνόδευε την είσοδό τους στην Ένωση, να είναι χωρίς αντίκρισμα. Οι προβλέψεις του ίδιου του Ευρωκοινοβουλίου για δυσλειτουργία του οργάνου, σε περίπτωση μεγάλου αριθμού μελών θα φανεί στο μέλλον κατά πόσο θα επαληθευτούν.

Το νομικό καθεστώς των ευρωβουλευτών, καθορίζεται βασικά, από την Πράξη του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 1976⁵¹. Σύμφωνα με αυτήν, η θητεία των ευρωβουλευτών είναι πενταετής, καλούνται να αντιπροσωπεύουν με την ψήφο τους το σύνολο του λαού από τον οποίον εκλέχθηκαν και όχι μια περιοχή. Η λεγόμενη «διπλή εντολή», δηλαδή να είναι ένα μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και μέλος του κοινοβουλίου της πατρίδας του, δεν απαγορεύεται ρητά, παρολαυτά, υπάρχουν αντικειμενικές δυσκολίες, παραδείγματος χάριν η μεγάλη απόσταση, οι οποίες καθιστούν μια τέτοια περίπτωση, πολύ δύσκολο να συμβεί. Αντίθετα, ασυμβίβαστη με την ευρωπαϊκή βουλευτική ιδιότητα, θεωρείται η κατοχή οποιουδήποτε άλλου αξιώματος σε κοινοτικό όργανο ή σε εθνική κυβέρνηση κράτους μέλους.

Η λειτουργία του Ευρωκοινοβουλίου, διέπεται στην πράξη, από τον Κανονισμό του, για τον οποίο αποφασίζει «...με την πλειοψηφία των μελών του». Όπως διατυπώνεται και στο άρθρο 199 (πρώην 142) της ΣυνθΕΚ⁵²:

« 1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψηφίζει τον κανονισμό του αποφασίζοντας με την πλειοψηφία των μελών του.

2. Τα πρακτικά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δημοσιεύονται κατά τις διατάξεις του κανονισμού αυτού.»

Το Ευρωκοινοβούλιο, λοιπόν έχει Προεδρείο, το οποίο συγκροτείται από τον Πρόεδρο και τους δεκατέσσερις Αντιπροέδρους. Το Προεδρείο είναι υπεύθυνο για τα θέματα, τα οποία ανακύπτουν για την διεξαγωγή των συνεδριάσεων (άρθρα 21 και 22 του κανονισμού τού)⁵³. Επίσης, σημαντικό όργανο, μέσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεωρείται και η Διάσκεψη των Προέδρων, η οποία αποτελείται από τον Πρόεδρο και τους προέδρους των πολιτικών ομάδων. Οι αρμοδιότητες του παραπάνω οργάνου είναι⁵⁴: α) ο προγραμματισμός του νομοθετικού οργάνου και β) οι σχέσεις με τρίτες χώρες καθώς και με θεσμούς και οργανισμούς οι οποίοι βρίσκονται εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 24 του κανονισμού του). Τέλος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, διαθέτει και έναν Γενικό Γραμματέα⁵⁵, ο διορισμός του οποίου γίνεται από το Προεδρείο. Ο Γενικός Γραμματέας από τη μεριά του, είναι υπεύθυνος για τη

⁵¹ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 42-43

⁵² Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998, σελ. 303

⁵³ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 44

⁵⁴ βλέπε παραπάνω σημείωση

⁵⁵ βλέπε σημειώσεις υπ' αριθμον 53 και 54

διεύθυνση της Γραμματείας, της οποίας τόσο η σύνθεση όσο και η οργάνωση, διαμορφώνονται από το Προεδρείο (άρθρο 64 του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου). Ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθορίζει επίσης τη σύσταση μόνιμων επιτροπών, ο συνολικός αριθμός των οποίων φτάνει κάπου στις 19 και οι οποίες ασχολούνται με διαφόρων φύσεων ζητήματα.⁵⁶ Η επιτροπή, η οποία ασχολείται με ζητήματα μεταφορών, είναι η Επιτροπή Περιφερειακής Πολιτικής, Μεταφορών και Τουρισμού⁵⁷.

Ενδιαφέρον παρουσιάζουν κάποιες διαπιστώσεις που έγιναν σχετικά με τη δραστηριότητα των ευρωβουλευτών. Οι ευρωβουλευτές, λοιπόν αν και μπορούν να συγκροτήσουν πολιτικές ομάδες ή να ανήκουν σε κάποια από αυτές ανάλογα με την πολιτική τους τοποθέτηση, έχει διαπιστωθεί παρολαυτά ότι είναι πιο ευεπηρέαστοι στις διάφορες ομάδες συμφερόντων, που τους πλησιάζουν⁵⁸. Η αύξηση των συγκεκριμένων ομάδων συμφερόντων⁵⁹, ομάδων που σα βασικό σκοπό έχουν να προωθήσουν τα συμφέροντα των μελών τους με κάθε τρόπο, έχει κάνει απαραίτητη την επιβολή ενός ρυθμιστικού πλαισίου, ώστε οι προαναφερόμενες ομάδες να συμβάλλουν θετικά στην όλη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και όχι να προκαλούν ανωμαλίες και δυσλειτουργίες στην καθημερινή λειτουργία των θεσμών της Ένωσης και στην συγκεκριμένη περίπτωση την εύρυθμη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κατά τ' άλλα, οι ευρωβουλευτές, έχουν την υποχρέωση να προσέρχονται στο Ευρωκοινοβούλιο μια εβδομάδα κάθε μήνα, όταν αυτό βρίσκεται σε σύνοδο, εκτός του μήνα Αυγούστου⁶⁰. Τυπικά και βάσει του άρθρου 196 (πρώην 139) της ΣυνθΕΚ:

« Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνέρχεται σε ετήσια σύνοδο αυτοδικαίως τη δεύτερη Τρίτη του Μαρτίου.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να συνέλθει σε έκτακτη σύνοδο, αν το ζητήσει η πλειοψηφία των μελών του, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή.»

Σχετικά με τον τρόπο τον οποίο αποφασίζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για τα θέματα τα οποία φτάνουν ενώπιον του, το άρθρο 198 (πρώην 141) της ΣυνθΕΚ είναι σαφές⁶¹:

« 1. Εκτός αντιθέτων διατάξεων της παρούσας Συνθήκης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφασίζει με την απόλυτη πλειοψηφία των ψηφισάντων.

2. Ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ορίζει την απαρτία.»

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, συμμετέχει ενεργά στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, με τη συμμετοχή του σε διαδικασίες όπως: η διαδικασία συνεργασίας, η διαδικασία συναπόφασης, η διαδικασία σύμφωνης γνώμης και η διαδικασία διαβούλευσης⁶². Ακόμη συμμετέχει σε όλες τις διαδικασίες για την υιοθέτηση του

⁵⁶ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 45

⁵⁷ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ.48

⁵⁸ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 44-45

⁵⁹ βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 56

⁶⁰ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 46

⁶¹ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998, σελ. 302 -303

⁶² Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 68-75

προϋπολογισμού (δημοσιονομική διαδικασία), τη σύναψη των διεθνών συμβάσεων, ενώ κατέχει και ελεγκτικές αρμοδιότητες, οι οποίες προσδίδουν μια άλλη βαρύτητα, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ως πολιτικοοικονομική οντότητα.⁶³ Τις εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αναφέρει και το άρθρο 192 (πρώην 138B) της Συνθήκης⁶⁴:

« 1. Στο βαθμό που προβλέπεται από την παρούσα Συνθήκη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμμετέχει στη διαδικασία θέσπισης των κοινοτικών πράξεων, ασκώντας τις εξουσίες του στα πλαίσια των διαδικασιών που ορίζονται στα άρθρα 251 και 252, και διατυπώνοντας σύμφωνες ή συμβουλευτικές γνώμες.

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί με την πλειοψηφία των μελών του, να ζητάει από την Επιτροπή να υποβάλλει κατάλληλες προτάσεις για θέματα για τα οποία χρειάζεται κατά τη γνώμη του να εκπονηθούν κοινοτικές πράξεις προκειμένου να υλοποιηθεί η παρούσα Συνθήκη.»

2.4 Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο

Το Δικαστήριο, οι εξουσίες του οποίου σαφώς ενισχύθηκαν με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, αποτελείται από τόσους δικαστές, όσα είναι τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γεγονός που έχει εκληφθεί με σκεπτικισμό κατά το παρελθόν, σε σχέση με το βαθμό που θα επηρεάσει την ορθή λειτουργία του οργάνου και τη διαδικασία απονομής δικαιοσύνης,⁶⁵ ιδιαίτερα μετά τη διεύρυνση των 25.

Όπως ίσως θα ήταν αναμενόμενο, ένα θεσμικό όργανο τέτοιου κύρους, ένα από τα πρωτεύοντα ζητήματα τα οποία, θα επιθυμούσε να επιλύσει, θα ήταν η ανεξαρτησία των μελών του, η οποία θα προσέδιδε και το απαραίτητο κύρος, αξιοπιστία και μικρό περιθώριο αμφισβήτησης των αποφάσεων του. Για την επίτευξη ακριβώς αυτών των πρωταρχικών στόχων, το άρθρο 223(πρώην 167), παράγραφος 1, της Συνθήκης, διατυπώνει ξεκάθαρα⁶⁶:

«1. Οι δικαστές και οι γενικοί εισαγγελείς επιλέγονται μεταξύ προσωπικοτήτων που παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας και συγκεντρώνουν στις χώρες τους τις αναγκαίες προϋποθέσεις για το διορισμό στα ανώτατα δικαστικά αξιώματα ή είναι νομικοί αναγνωρισμένου κύρους. Διορίζονται δια κοινής συμφωνίας από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών για περίοδο έξι ετών.»

Ο τρόπος με τον οποίο συγκροτείται το Δικαστήριο, καθορίζεται λεπτομερειακά, από τις παραγράφους 2 και 3, του άρθρου 221 (πρώην άρθρο 165) της Συνθήκης⁶⁷:

« 2. Το Δικαστήριο συνεδριάζει σε ολομέλεια. Δύναται όμως να συγκροτεί τμήματα μεταξύ των μελών του από τρεις, πέντε ή επτά δικαστές, για τη

⁶³ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 46-47

⁶⁴ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998, σελ.300

⁶⁵ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 48

⁶⁶ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998, σελ.311

⁶⁷ βλέπε παραπάνω σημείωση

διεξαγωγή ορισμένων προπαρασκευαστικών ενεργειών ή την εκδίκαση ορισμένων κατηγοριών υποθέσεων, κατά τις διατάξεις ειδικού κανονισμού

3. Το Δικαστήριο συνεδριάζει σε ολομέλεια εφ'όσον το ζητήσει ένα κράτος μέλος ή κάποιο όργανο της Κοινότητας το οποίο είναι διάδικος.»

Ο τρόπος λειτουργίας του Δικαστηρίου, καθορίζεται από το ίδιο τον Οργανισμό του, για τον οποίο αποφασίζει και τον τροποποιεί το ίδιο το Συμβούλιο.⁶⁸ Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει ο τρόπος με τον οποίον παρουσιάζονται οι αποφάσεις. Σύμφωνα με την παράγραφο 2, του άρθρου 222 (πρώην 166) της ΣυνθΕΚ.⁶⁹

« 2. Ο γενικός εισαγγελεύς διατυπώνει δημόσια με πλήρη αμεροληψία και ανεξαρτησία αιτιολογημένες προτάσεις επί των υποθέσεων που έχουν υποβληθεί στο Δικαστήριο, για να το συνδράμει στην εκπλήρωση του έργου του κατά το άρθρο 220 έργου του.»

Και είναι ακριβώς αυτό το άρθρο, που τόσο λακωνικά αλλά συνάμα περιεκτικά διατυπώνει τις αρμοδιότητες του Δικαστηρίου. Έτσι, κατά το άρθρο 220 (πρώην 164) της ΣυνθΕΚ.⁷⁰

« Το Δικαστήριο εξασφαλίζει την τήρηση του δικαίου κατά την ερμηνεία και εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης.»

Το Δικαστήριο, δεν υπόκειται σε κανενός είδους έλεγχο από κανένα άλλο θεσμικό όργανο, για να διασφαλίζεται έτσι, ότι δε θα γίνει στόχος πιέσεων είτε από εθνικές κυβερνήσεις κρατών μελών, είτε από άλλα κοινοτικά όργανα.⁷¹

Τέλος, με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη, ιδρύθηκε το Πρωτοδικείο. Η αποστολή του είναι να λειτουργήσει ως δικαιοδοτικό όργανο πρώτου βαθμού⁷². Η λειτουργία του Πρωτοδικείου, καθορίζεται από τον ίδιο Οργανισμό του Δικαστηρίου και η σύνθεσή του, πραγματοποιείται με διαδικασίες παρόμοιες με εκείνες του Δικαστηρίου. Αποτελείται δηλαδή από τόσους δικαστές, όσα είναι τα κράτη μέλη.

Αρχικά, στην αρμοδιότητά του περιλαμβανόταν αποκλειστικά υποθέσεις, που αφορούσαν υπαλληλικές διαφορές καθώς και θέματα που προερχόταν από τη σφαίρα του δικαίου του ανταγωνισμού⁷³. Η αύξηση, όμως των υποθέσεων που έφτανε στα ευρωπαϊκά δικαιοδοτικά όργανα, έκανε απαραίτητη την επέκταση των αρμοδιοτήτων του και σε υποθέσεις σχετικές με τις διαφορές των κρατικών επιχειρήσεων, τις συγκεντρώσεις, το κοινοτικό σήμα, τις φυτικές ποικιλίες και την πνευματική ιδιοκτησία.

⁶⁸ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 50

⁶⁹ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998,σελ.311

⁷⁰ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998,σελ.310

⁷¹ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ. 49

⁷² Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 52

⁷³ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α', Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 53

2.5 Το Ελεγκτικό Συνέδριο, η ΕΚΤ και το ΕΣΚΤ

Το Ελεγκτικό Συνέδριο, αποτελεί ουσιαστικά ένα όργανο δημοσιονομικού ελέγχου, η σημασία του οποίου βαίνει συνεχώς αυξανόμενη, καθώς η διαχείριση των κοινοτικών πόρων, δεν αποτελεί ένα από τα τμήματα της κοινοτικής δραστηριότητας, στα οποία επικρατεί η μεγαλύτερη διαφάνεια.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο συγκροτείται με τρόπο ανάλογο εκείνο του Δικαστηρίου, καθώς κάθε κράτος μέλος, έχει και από ένα πρόσωπο στο συγκεκριμένο όργανο. Συνήθως, τα άτομα αυτά, έχουν θητεία σε όργανα ανάλογα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σε όργανα δηλαδή δημοσιονομικού ελέγχου⁷⁴. Η θητεία τους είναι εξαετής και ο διορισμός του γίνεται από το Συμβούλιο(κατόπιν ομοφωνίας) αφού πρώτα γίνουν οι απαραίτητες διαπραγματεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Όπως και στα άλλα ευρωπαϊκά όργανα, έτσι και στο Ελεγκτικό Συνέδριο, τα μέλη του είναι αναγκαίο να διενεργούν τα καθήκοντά τους, ανεξάρτητα και ανεπηρέαστα⁷⁵.

Σύμφωνα, με το άρθρο 246⁷⁶ (πρώην 188Α) τα καθήκοντα του Ελεγκτικού Συνεδρίου αποτυπώνονται ως εξής:

« Το Ελεγκτικό Συνέδριο εξασφαλίζει τον έλεγχο των λογαριασμών.»

Πιο συγκεκριμένα στο άρθρο 248⁷⁷ (πρώην 188Γ) παράγραφος 1, της ΣυνθΕΚ αναφέρει:

« Το Ελεγκτικό Συνέδριο, ελέγχει τους λογαριασμούς του συνόλου των εσόδων και των εξόδων της Κοινότητας. Ελέγχει επίσης τους λογαριασμούς του συνόλου των εσόδων και των εξόδων κάθε οργανισμού ιδρυόμενου από την Κοινότητα, στο βαθμό που η ιδρυτική πράξη δεν αποκλείει τον έλεγχο αυτό.»

Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αποτελούν όργανα που συστάθηκαν αποκλειστικά για να εξυπηρετήσουν σκοπούς και στόχους της Οικονομικής Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ). Η ΕΚΤ, ως Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η βασική της ευθύνη είναι να ρυθμίζει τα θέματα νομισματικής πολιτικής κυρίως, στα πλαίσια της ΟΝΕ. Το ΕΣΚΤ, το οποίο συγκροτείται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών, διοικείται από τα ίδια όργανα που συμμετέχουν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων στα πλαίσια της ΕΚΤ, τα οποία είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και η Εκτελεστική Επιτροπή⁷⁸ (άρθρο 107 της ΣυνθΕΚ). Για ακόμη μια φορά, προσδίδεται μεγάλη σημασία, στην ανεξαρτησία των συγκεκριμένων οργάνων, κατά την τέλεση των καθηκόντων τους. Ακόμη και η σχέση των οργάνων της ΟΝΕ με τα υπόλοιπα όργανα της Κοινότητας, πρέπει να χαρακτηρίζεται από: ανεξαρτησία,

⁷⁴ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 54

⁷⁵ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 55

⁷⁶ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998,σελ.319

⁷⁷ Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1998,σελ.321

⁷⁸ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 57

συμμετοχή και συνεργασία⁷⁹, με την ανεξαρτησία να έχει και πάλι τον πρωτεύοντα ρόλο.

Αν και αυτά τα όργανα, αποτελούν πλέον βασικούς πρωταγωνιστές, στις εξελίξεις στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως μετά την συνεχώς αυξανόμενη σημασία που έχει η ΟΝΕ, δεν βρίσκονται εντούτοις στο στόχαστρο των διάφορων ομάδων συμφερόντων γιατί οι αποφάσεις αφορούν μακροοικονομικά ζητήματα, κοινοτικής πολιτικής, τα οποία ανήκουν στην υψηλότερη σφαίρα της πολιτικής. Τέλος, τα παραπάνω όργανα και γενικά ο μηχανισμός της ΟΝΕ στο σύνολό του, θεωρείται από τους πιο δύσκολα προσεγγίσιμους, από τις διάφορες ομάδες συμφερόντων. Αυτό, ισχύει ειδικά για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία έχοντας δομηθεί ακολουθώντας τις αρχές της περιφημής Bundesbank, της γερμανικής κεντρικής Τράπεζας, έχει ως σημαία της την ανεξαρτησία από οποιαδήποτε κυβέρνηση ή άλλο κοινοτικό όργανο, πόσο μάλλον από οποιαδήποτε ομάδα συμφερόντων.

2.6 Άλλα όργανα της Κοινότητας: Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ECOSOC), η οποία όπως φανερώνει και η ονομασία της αποτελείται από προσωπικότητες, που αντιπροσωπεύουν όλους τους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, αποτελεί ουσιαστικά ένα επικουρικό όργανο, τόσο για το Συμβούλιο όσο και την Επιτροπή (άρθρο 7, παράγραφος 2 της Συνθήκης), ενώ η σύνθεση, η λειτουργία και οι αρμοδιότητες της καθορίζονται από τα άρθρα 257 έως και 262 της Συνθήκης⁸⁰. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, διαθέτει και Τμήμα Μεταφορών, το οποίο υποβάλλει τις απόψεις του με εκθέσεις για ζητήματα που αφορούν τις θαλάσσιες μεταφορές⁸¹.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και η Επιτροπή των Περιφερειών, η οποία και αυτή βοηθά και συμβουλεύει την Επιτροπή και το Συμβούλιο (άρθρο 7, παράγραφος 2 της Συνθήκης). Τα άρθρα 263 έως και 265 της Συνθήκης⁸² ρυθμίζουν τα ζητήματα σχετικά με τη συγκρότηση και λειτουργία της.

Αυτό το οποίο μπορεί να ειπωθεί και για τα δυο όργανα, είναι ότι η ίδρυση τους αποσκοπεί στη μείωση του δημοκρατικού ελλείμματος για το οποίο συχνά κατηγορείται η Ευρωπαϊκή Ένωση.

---

⁷⁹ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 58

⁸⁰ Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 60

⁸¹ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ. 49

⁸² Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995 σελ. 61

Κεφάλαιο 3^ο:

Ομάδες συμφερόντων στα πλαίσια της Ε.Ε.

Στο προηγούμενο κεφάλαιο, αναλύσαμε τα ευρωπαϊκά όργανα αποφάσεων. Εξετάσαμε τον τρόπο με τον οποίο συγκροτούνται και από ποιους, αναφερθήκαμε στο κανονιστικό πλαίσιο από το οποίο διέπεται η λειτουργία τους, είδαμε ποιες είναι οι ακριβείς αρμοδιότητές τους και τέλος σταθήκαμε με ιδιαίτερη προσοχή στον τρόπο με τον οποίο οδηγούνται σε αποφάσεις, γεγονός ιδιαίτερα σημαντικό, αφού αυτές ακριβώς οι αποφάσεις επηρεάζουν διάφορα συμφέροντα, τα οποία όπως είναι πολύ λογικό, θέλουν οι προαναφερθείσες αποφάσεις να είναι υπέρ τους.

Σε αυτό το κεφάλαιο, θα δούμε πως τα οργανωμένα συμφέροντα δραστηριοποιούνται για να επηρεάσουν τα όργανα αποφάσεων της Ε.Ε. και ποιες απόψεις επικρατούν σχετικά με το ποια από τα ευρωπαϊκά όργανα θεωρούνται πιο προσιτά για τέτοιες πρακτικές, αλλά και πιο αποτελεσματικά. Ακόμη θα εκθέσουμε για ποιους λόγους, πιστεύεται ότι η Επιτροπή και γενικά η Ε.Ε. προωθεί και στηρίζει αυτή τη δράση από τη μεριά των ομάδων συμφερόντων καθώς και ποιες είναι οι εναλλακτικές που έχουν να ακολουθήσουν όλα τα οργανωμένα συμφέροντα, προκειμένου να πετύχουν τους στόχους τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

3.1 Τρόποι και μέσα επηρεασμού

Η αντιπροσώπευση των δημόσιων και ιδιωτικών συμφερόντων, παίζει ήδη σημαντικό ρόλο στην Ευρωπαϊκή Ένωση⁸³ και καλείται να παίζει ακόμη πιο σημαντικό ρόλο στο μέλλον. Τα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα αν εκπροσωπηθούν σωστά, μπορούν να δράσουν συμπληρωματικά, με τα όργανα της Ε.Ε., ώστε να καλυφθεί το έλλειμμα δημοκρατικότητας, το οποίο χαρακτηρίζει τα τελευταία. Οι ομάδες αυτές εμφανίζονται σε διάφορες μορφές, παρέχοντας μια μοναδική ποικιλομορφία⁸⁴, αλλά και σε μεγάλους αριθμούς. Η ίδια η Επιτροπή το 1992, υπολόγισε ότι αυτές οι ομάδες ανέρχονται σε τρεις χιλιάδες περίπου, εκ των οποίων οι πεντακόσιες ήταν ευρωπαϊκές και διεθνείς ομοσπονδίες⁸⁵. Ανάμεσα σε αυτές τις ομάδες μπορούν να γίνουν τρεις βασικές διακρίσεις⁸⁶: α) οργανισμοί που εκπροσωπούν εαυτούς (δηλαδή εταιρείες) β) οργανισμοί που εκπροσωπούν άλλους οργανισμούς (συνδέσμους ή ομοσπονδίες) και γ) οργανισμοί που εκπροσωπούν άτομα (περιβαλλοντικές οργανώσεις, οργανώσεις καταναλωτών). Κατά μια άλλη προσέγγιση υπάρχουν τρεις πάλι, διακρίσεις, σε σχέση με τη δομή, αυτών των ομάδων: α) η αντιπροσώπευση των εθνικών ομοσπονδιών β) η άμεση αντιπροσώπευση των εταιρειών, κυρίως των μεγάλων πολυεθνικών και γ) μια μικτή

---

⁸³ Justin Greenwood, *Representing Interests in the European Union*, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 1

⁸⁴ Justin Greenwood, *Representing Interests in the European Union*, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 2

⁸⁵ Justin Greenwood, *Representing Interests in the European Union*, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 3 και Justin Greenwood, *Inside the EU business associations*, Palgrave, Ernst & Young Association Management, New York, 2002, σελ. 3

⁸⁶ Justin Greenwood, *Representing Interests in the European Union*, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 9

τύπου αντιπροσώπευση, των δυο προηγούμενων τύπων. Πάντως, η πιο συνήθης μορφή αντιπροσώπευσης είναι οι ομοσπονδίες⁸⁷.

Όλες αυτές οι ομάδες, επιδίδονται σε δραστηριότητες προώθησης των στόχων και των συμφερόντων των μελών τους. Για να το επιτύχουν αυτό, έχουν στη διάθεση τους διάφορα μέσα και διάφορες στρατηγικές και τα χρησιμοποιούν ανάλογα με τον επιδιωκόμενο σκοπό τους αλλά και ποια πτυχή του ευρωπαϊκού μηχανισμού θέλουν να επηρεάσουν.

Ένας πρώτος τρόπος επηρεασμού, ο οποίος συνήθως επιλέγεται, από ομάδες συμφερόντων, οι οποίες δεν έχουν μεγάλη εμπειρία, είναι να αποταθούν σε κάποιο επαγγελματία λομππίστα. Τα άτομα αυτά αλληλεπιδρούν με τα διάφορα ευρωπαϊκά ιδρύματα εκ μέρους των πελατών τους⁸⁸. Οι λομππίστες, μπορεί να έχουν εργαστεί στο παρελθόν για την Ε.Ε., περίπτωση όχι και τόσο ευνοϊκή, καθώς αντιμετωπίζονται με καχυποψία από τους τωρινούς αρμόδιους, ή ακόμη ενδέχεται και να εργαστούν για την Ε.Ε. κάποια χρονική στιγμή μελλοντικά. Η κυριότερη και πιο χρήσιμη δραστηριότητα τους είναι να συλλέγουν πληροφορίες. Γενικά, μπορούμε να πούμε ότι ορισμένοι λομππίστες, χαίρουν εκτίμησης από πολλούς ευρωπαϊκούς οργανισμούς, αλλά οι δυνατότητές τους έχουν υπερεκτιμηθεί, αφού οι περισσότεροι δεν έχουν καλές σχέσεις με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, αφού συχνά οι λομππίστες δεν έχουν επίγνωση των ορίων τους, δηλαδή τι πραγματικά μπορούν να επιτύχουν και πολλές φορές προσέρχονται απροετοίμαστοι στις διάφορες συναντήσεις, δημιουργώντας τις χειρότερες εντυπώσεις στους συνομιλητές τους⁸⁹. Αλλά ο βασικός λόγος που οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί δεν επιθυμούν επαφές και συνομιλίες με επαγγελματίες λομππίστες, είναι γιατί προτιμούν την άμεση επαφή και θεωρούν ότι οι λομππίστες δεν προσφέρουν στη δημοκρατική διαδικασία(Hull, 1993 σελ 82-86)⁹⁰, δηλαδή δε συμβάλλουν στη διαδικασία κάλυψης του δημοκρατικού ελλείμματος που προαναφέραμε. Γενικά, η δράση από επαγγελματίες λομππίστες από πολλούς θεωρείται ως συμπληρωματικό μέτρο⁹¹.

Έχει υποστηριχθεί ότι ομάδες συμφερόντων μπορούν να επηρεάσουν την όλη διαδικασία αποφάσεων στα διάφορα ευρωπαϊκά όργανα, εφόσον γίνουν μέρος της όλης διαδικασίας, δηλαδή «εσωτερικοί παίκτες» (insiders). Η ανάμειξη τους μπορεί να είναι ολοκληρωτική, δηλαδή να αναμειγνύονται στη διαμόρφωση πολιτικών ή μερική, όταν εμπλέκονται μόνο ορισμένες φορές ή για τεχνικής φύσεως ζητήματα⁹². Ειδικά, στην τελευταία περίπτωση, στα τεχνικής φύσης θέματα, μπορούν να επηρεάσουν σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό, γιατί αφορούν συνήθως πολύ εξειδικευμένη γνώση και έτσι δεν είναι ευρέως γνωστά και άρα η προώθησή τους είναι δυνατό να επιτευχθεί, χωρίς να υπάρχουν πολλές αντιδράσεις από την κοινή γνώμη⁹³.

---

⁸⁷ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ. 52

⁸⁸ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 5

⁸⁹ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 6

⁹⁰ βλέπε παραπάνω σημείωση

⁹¹ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 7

⁹² Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 17

⁹³ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 16

Αντίθετα εκείνα τα οργανωμένα συμφέροντα, τα οποία δεν μπορούν να ασκήσουν επιρροή ως «εσωτερικοί παίκτες», έχουν στη διάθεσή τους σαν όπλο, την κοινή γνώμη, στην οποία μπορούν να γνωστοποιήσουν τους στόχους που προσπαθούν να υλοποιήσουν, φέρνοντάς τους συνεχώς στο προσκήνιο και στην πολιτική και κοινωνική καθημερινότητα⁹⁴. Πάντως, χρειάζεται να σημειωθεί, ότι οι ίδιοι που προτείνουν αυτή την στρατηγική, αναγνωρίζουν ότι είναι μακροπρόθεσμη και άρα ίσως η αποτελεσματικότητά της να τίθεται εν αμφιβόλω. Επιπλέον, αν οργανωμένες ομάδες συμφερόντων, οι οποίες βρίσκονται εκτός διαδικασίας, απαιτήσουν και αυτές πρόσβαση στις διαδικασίες και ίση μεταχείριση, ακολουθώντας την προαναφερθείσα στρατηγική, τότε μπορούν να διαταράξουν τις «αποκλειστικές σχέσεις» (exclusive relationships) μεταξύ των «εσωτερικών παικτών» (insiders) και των ευρωπαϊκών οργάνων⁹⁵.

Οι διάφορες ομάδες συμφερόντων, έχουν κάποιες διαπραγματευτικές δυνάμεις, όταν έρχονται σε επαφή με τα ευρωπαϊκά όργανα. Από αυτές που έχουν αναφερθεί, οι πιο πολλές υφίστανται λίγο πολύ. Οι πλέον σημαντικές είναι οι ακόλουθες πέντε⁹⁶: α) δυνατότητα πληροφόρησης και τεχνική εξειδίκευση β) οικονομική δύναμη γ) οργάνωση της ομάδας σε μη ανταγωνιστική δομή δ) δυνατότητα να βοηθήσουν την Επιτροπή που έχει φόρτο εργασίας, να καταλήξει σε πολιτικές προτάσεις και ε) η ικανότητα της ίδιας της ομάδας να έχει επιρροή πάνω στα μέλη της.

Αληθεύει ότι μερικές ομάδες συμφερόντων έχουν περισσότερες πληροφορίες και τεχνική εξειδίκευση από την Επιτροπή σε ορισμένα ζητήματα, ιδιαίτερα, όπως γίνεται εύκολα κατανοητό όταν αυτά είναι τεχνικής φύσης. Γι' αυτόν το λόγο πολλές φορές η Επιτροπή, ζητά από οργανωμένες ομάδες συμφερόντων, να συντάξουν εκθέσεις, ακόμη και ολοκληρωμένες προτάσεις, τις οποίες εν συνεχεία, ενδέχεται να τις χρησιμοποιήσει ως βάση πολιτικών πρωτοβουλιών⁹⁷.

Η επεξήγηση του λόγου, για τον οποίο η οικονομική δύναμη ορισμένων οργανωμένων ομάδων συμφερόντων θεωρείται, ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί, δε χρήζει ιδιαίτερης δυσκολίας. Όταν πολλές ή ακόμη και μια πολυεθνική, προσπαθεί να προωθήσει τα συμφέροντα της, μέσω μιας οργανωμένης ομάδας συμφερόντων, την οποία απαρτίζει ουσιαστικά η ίδια, το οικονομικό της μέγεθος, σίγουρα παίζει καθοριστικό ρόλο⁹⁸. Έχουν καταγραφεί περιπτώσεις, όπου πολυεθνικές εταιρείες, έχουν στη διάθεσή τους μεγαλύτερο πλούτο από ολόκληρες χώρες⁹⁹.

Η ύπαρξη μιας ομάδας συμφερόντων σε ένα κλάδο, καλό είναι να μη συνοδεύεται από την ύπαρξη και άλλης ομάδας στον ίδιο κλάδο. Μια ομάδα συμφερόντων η οποία να αντιπροσωπεύει συνολικά ένα κλάδο, αποτελεί ουσιαστικά και επιθυμία της Επιτροπής¹⁰⁰. Και αυτό γιατί, έτσι οι όποιοι πόροι θα διατίθονταν

⁹⁴ βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 93

⁹⁵ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ.23

⁹⁶ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 18-20

⁹⁷ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 18

⁹⁸ Justin Greenwood, Inside the EU business associations, Palgrave, Ernst & Young Association Management, New York, 2002, σελ. 8

⁹⁹ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 19

¹⁰⁰ βλέπε παραπάνω σημείωση

για ανταγωνιστικούς σκοπούς μεταξύ των ομάδων θα χρησιμοποιηθούν δημιουργικά, αλλά και γιατί η Επιτροπή επιθυμεί να μιλά μόνο με μια ομάδα και όχι με πολλές, για να σχηματίζει την πιο ορθή άποψη για διάφορα ζητήματα, όσο πιο γρήγορα γίνεται. Ήδη η Επιτροπή, χειρίζεται πολύ περισσότερες υποθέσεις, από όσες πραγματικά της επιτρέπουν οι διοικητικές της δυνατότητες και η πληθώρα των οργανωμένων ομάδων συμφερόντων, που αποπειρώνται να έρθουν σε επαφή μαζί της, απλά επιδεινώνει την κατάσταση.

Αυτός είναι και ο βασικός λόγος, που η δυνατότητα μιας ομάδας συμφερόντων να βοηθά την Επιτροπή, στην εκπόνηση πολιτικών προτάσεων και σχεδίων, εκτιμάται αφάνταστα και θεωρείται ως ένα δυνατό σημείο για κάθε οργανισμό που θέλει να επιτύχει τους στόχους του σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πραγματικά, όταν μια ομάδα συμφερόντων ασκεί επικουρικό ρόλο, γίνεται ελκυστική για όλα τα ευρωπαϊκά όργανα. Ειδικά, στην περίπτωση, που θέτει η ίδια ένα κανονιστικό πλαίσιο συμπεριφοράς για τα μέλη της¹⁰¹, απαλλάσσοντας την υπερφορτωμένη Επιτροπή, από να το πράξει η ίδια, γίνεται παράδειγμα και αποκτά ξεχωριστή θέση, ανάμεσα στην πληθώρα των διάφορων οργανισμών που δραστηριοποιούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Τέλος, είναι αυτονόητο, ότι η ικανότητα ενός οργανισμού να έχει επιρροή πάνω στα μέλη του, αποτελεί πανάκεια, για μια καλή σχέση με όλα τα ευρωπαϊκά όργανα και πιο συγκεκριμένα την Επιτροπή. Πολύ απλά, αν μια ομάδα συμφερόντων δεν μπορεί να το πράξει αυτό τότε δεν έχει καμία απολύτως χρησιμότητα για την Επιτροπή¹⁰².

Ανάμεσα σε όλα τα ευρωπαϊκά όργανα, τρία μπορούμε να πούμε ότι αποτελούν τους βασικούς στόχους για τις ομάδες συμφερόντων¹⁰³. Κατά πολλούς η Επιτροπή, αποτελεί τον πρωτεύοντα στόχο, λόγω της νομοθετικής ικανότητας που διαθέτει. Ο δεύτερος κατά σειρά στόχος, είναι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κυρίως γιατί έχει τη δυνατότητα να τροποποιεί τις διάφορες νομοθετικές προτάσεις. Το Συμβούλιο, μετά την εξασθένιση της αρνησικυρίας (veto), ως τακτικής 'μπλοκαρίσματος' από τις εθνικές κυβερνήσεις, είναι η λύση της τελευταίας στιγμής, όταν όλοι οι άλλοι τρόποι επηρεασμού, έχουν αποτύχει.

Η Επιτροπή λοιπόν, είναι συνήθως στόχος των διάφορων ομάδων συμφερόντων στα πρώτα στάδια, της διαδικασίας αποφάσεων και η βασική προσπάθεια η οποία γίνεται, έχει ως σκοπό να επηρεαστεί το περιεχόμενο της αρχικής πρότασης από την Επιτροπή¹⁰⁴. Οι υψηλοί αξιωματούχοι, είναι και αυτοί βασικοί στόχοι, αλλά επειδή δεν είναι ότι ευκολότερο να τους επηρεάσει κανείς, οι επαφές με χαμηλότερου επιπέδου αξιωματούχους είναι πολύ σημαντικές¹⁰⁵. Σχετικά όμως με το ζήτημα προσέγγισης, αξιωματούχων, κυριαρχεί η άποψη ότι δεν αποτελεί σωστή στρατηγική, για δυο λόγους¹⁰⁶: πρώτον, ακόμη και αν πείσεις τον Επίτροπο, απομένει σε αυτόν το δύσκολο έργο να πείσει τους υπόλοιπους Επιτρόπους δεύτερον, τα προσχέδια σημαντικών προτάσεων, προετοιμάζονται από το μόνιμο προσωπικό

---

¹⁰¹ βλέπε σημειώσεις υπ' αριθμόν 100 και 101

¹⁰² Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 20

¹⁰³ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 27

¹⁰⁴ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy σελ. 54

¹⁰⁵ βλέπε παραπάνω σημείωση

¹⁰⁶ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 34

των γενικών διευθύνσεων. Η σχέση πάντως, μεταξύ οργανωμένων συμφερόντων και Επιτροπής, μόνο μονομερής δεν μπορεί να χαρακτηριστεί¹⁰⁷, καθώς όπως θα αναλύσουμε και παρακάτω η Επιτροπή, επιθυμεί τη συνεργασία.

Η ικανότητα εκείνη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία εκτιμάται περισσότερο, από τα οργανωμένα συμφέροντα, είναι η δυνατότητα του, να ανακόπτει, τη δράση διάφορων κυβερνητικών οργανισμών¹⁰⁸. Πρωταρχικός στόχος, είναι εκείνοι οι ευρωβουλευτές, οι οποίοι ετοιμάζουν το προσχέδιο, το οποίο θα αποτελέσει ουσιαστικά τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Επίσης, υπάρχει μια μορφή ανταλλαγής πληροφοριών ανάμεσα στις ομάδες συμφερόντων και το Ευρωκοινοβούλιο, το οποίο εκτιμά τη πληθώρα των πληροφοριών που του παρέχουν οι ομάδες¹⁰⁹. Μια άλλη σημαντική εξέλιξη, η οποία σημειώνεται εντός του Ευρωκοινοβουλίου τελευταία, είναι οι ομάδες που δομούνται, από ευρωβουλευτές, σε κοινές περιοχές ενδιαφέροντος. Πολλοί μέσα στο Ευρωκοινοβούλιο φοβούνται ότι οι συγκεκριμένες ομάδες ευρωβουλευτών, έχουν πολύ στενές σχέσεις και επηρεάζονται άμεσα από τις ομάδες συμφερόντων, καθώς έχουν καταγραφεί περιπτώσεις που οι τελευταίες, προσφέρουν τους απαραίτητους χρηματικούς πόρους, στις συγκεντρώσεις αυτές¹¹⁰. Η καταγραφή αυτών των ομάδων είναι αρκετά δύσκολη υπόθεση, αλλά η αναπτυσσόμενη δυναμική τους τα τελευταία χρόνια, είναι γεγονός, αφού για αρκετές ομάδες συμφερόντων, δίνουν την ευκαιρία εκπροσώπησης, ειδικά για αυτές που δεν έχουν άμεση πρόσβαση σε όργανα και θεσμούς¹¹¹. Η πραγματική δύναμη, των συγκεκριμένων 'συγκεντρώσεων' έχει υποεκτιμηθεί μέχρι σήμερα, ενώ αναμφισβήτητο το ίδιο το φαινόμενο, αποτελεί κατά μια άποψη, ενδεικτικό της αύξησης της δύναμης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹¹². Κλείνοντας, αυτό το κομμάτι για τις σχέσεις ομάδων συμφερόντων και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πρέπει να πούμε ότι οι ομάδες αυτές, θεωρούν ότι η συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έχει αξία όταν ανακύπτουν ζητήματα που αφορούν περισσότερο την κοινή γνώμη, όπως κοινωνικής φύσης ή σχετιζόμενα με το περιβάλλον και όχι τεχνικά θέματα¹¹³.

Το Συμβούλιο, επιλέγεται ως μέσο επηρεασμού, όταν τα οργανωμένα συμφέροντα αποφασίσουν ότι όλα τα άλλα μέσα, έχουν εξαντληθεί και ακολουθούν τη λεγόμενη «εθνική οδό προς τις Βρυξέλες», η οποία αποτελεί μια στρατηγική, την οποία θα αναλύσουμε παρακάτω¹¹⁴. Ο κυριότερος τρόπος πρόσβασης στο Συμβούλιο, λοιπόν, είναι ο εθνικός¹¹⁵. Αντιπροσωπεύει στην ουσία, το πλέον σίγουρο και δοκιμασμένο τρόπο για πολλές ομάδες συμφερόντων. Το βασικό πρόβλημα, όλων όσων επιλέγουν τον εθνικό δρόμο είναι η δυσκολία επαφής, η οποία πιστεύεται ότι υπάρχει, με εθνικούς αξιωματούχους. Αντίθετα, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αυτή η δυσκολία δεν υφίσταται. Στο ευρωπαϊκό επίπεδο, έχουν δημιουργηθεί εκείνες οι

¹⁰⁷ βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 105

¹⁰⁸ βλέπε παραπάνω σημείωση

¹⁰⁹ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ.42

¹¹⁰ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 44

¹¹¹ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 46

¹¹² Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 47

¹¹³ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy σελ. 55

¹¹⁴ βλέπε παραπάνω σημείωση

¹¹⁵ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 31

σχέσεις και έχουν αναπτυχθεί ολόκληρα δίκτυα, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν και για ευρωπαϊκούς και για εθνικούς σκοπούς¹¹⁶.

Άλλα ευρωπαϊκά όργανα τα οποία, οι διάφορες ομάδες συμφερόντων είναι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Τα συγκεκριμένα όργανα, αποτελούν στόχο, για πιο ειδικούς λόγους, σε ορισμένες δηλαδή, μόνο περιπτώσεις.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, 'πλησιάζεται' από τα οργανωμένα συμφέροντα, τα οποία είναι κυρίως επαγγελματικού χαρακτήρα. Αυτό συμβαίνει γιατί η επιρροή της στα άλλα ευρωπαϊκά όργανα, έχει αξία μόνο όταν αφορά υποθέσεις εμπορικών σωματείων και συμφέροντα επαγγελματιών γενικά¹¹⁷.

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, συχνά δέχεται πιέσεις από ομάδες συμφερόντων με περιβαλλοντικές ανησυχίες και ενδιαφέροντα, ώστε όταν χορηγεί διάφορα ποσά για μεγάλης κλίμακας έργα, να θέτει και τους απαραίτητους όρους για σεβασμό του περιβάλλοντος, από αυτούς που εκτελούν το έργο¹¹⁸.

Γενικά, οι αξιωματούχοι και οι θεσμοί οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη διαμόρφωση των πολιτικών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, βλέπουν θετικά τη συμμετοχή των διαφόρων συμφερόντων, κυρίως των οικονομικών και επαγγελματικών είναι η αλήθεια, στην όλη διαδικασία. Στο μεταβατικό στάδιο, όπου βασικές ιδέες και σκέψεις μετατρέπονται τελικά σε πολιτικές προτάσεις, οι ομάδες συμφερόντων είναι σημαντικοί υποστηρικτές, άλλοτε με την πληθώρα γνώσεων και πληροφοριών την οποία παρέχουν και άλλοτε με την εξειδικευμένη γνώση, την οποία διαθέτουν¹¹⁹. Πραγματικά, οι ομάδες συμφερόντων, προσφέρουν υπηρεσίες, στηρίζοντας το έργο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε τομείς όπου η έλλειψη πόρων και γνώσεων, δυσχεραίνει την ορθή και αποτελεσματική λειτουργία των ευρωπαϊκών οργάνων.

3.2 Λόγοι που εξηγούν την επιθυμία συνεργασίας από την πλευρά της Επιτροπής

Όπως έχει ειπωθεί, η Επιτροπή, από διοικητικής απόψεως έχει μάλλον μικρό μέγεθος και μεγάλο όγκο υποθέσεων να διεκπεραιώσει. Ένας επίτροπος, φέρνει συνήθως την ευθύνη παρακολούθησης ενός ολόκληρου επιχειρηματικού τομέα. Γι' αυτό το λόγο δεν είναι σπάνιο φαινόμενο, άτομα έξω από την Επιτροπή, τα οποία είναι εξειδικευμένα σε ένα πεδίο στο οποίο η Επιτροπή δεν έχει την απαραίτητη γνώση, δεν έχει δηλαδή εργαζόμενους που να είναι ειδικευμένοι σε αυτόν τον τομέα, να συντάσσουν εκθέσεις τις οποίες εν συνεχεία σε αρκετές περιπτώσεις, έχουν κατατεθεί από την Επιτροπή¹²⁰. Η Επιτροπή δεν έχει κανένα απολύτως πρόβλημα με αυτές τις πρωτοβουλίες, το αντίθετο μάλιστα. Όπως δηλώνει και η ίδια το 1992¹²¹:

---

¹¹⁶ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 32

¹¹⁷ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 49

¹¹⁸ βλέπε προηγούμενη σημείωση

¹¹⁹ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy σελ. 55

¹²⁰ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 1

¹²¹ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 2

«Η Επιτροπή πάντοτε υπήρξε ένας θεσμός ανοικτός στην εξωτερική συνεισφορά ιδεών. Η Επιτροπή πιστεύει ότι αυτή η διαδικασία είναι θεμελιώδης στην ανάπτυξη των πολιτικών της. Αυτός ο διάλογος έχει αποδειχθεί πολύτιμος και για την Επιτροπή και για τα ενδιαφερόμενα εκτός της Επιτροπής μέλη. Οι αξιωματούχοι της Επιτροπής αναγνωρίζουν την ανάγκη για τέτοια εξωτερική συνεισφορά και την καλωσορίζουν.»
(Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 1992^a, σελ. 3)

Όπως βλέπουμε λοιπόν και τα ίδια τα ευρωπαϊκά όργανα επιθυμούν τη συνεργασία με τις ομάδες συμφερόντων, γιατί τα βοηθούν και τους παρέχουν πληροφορίες, ειδικές γνώσεις ακόμα και ολοκληρωμένες προτάσεις πολιτικής. Αλλά και στον τομέα τήρησης των κανονισμών, υφίσταται στενή συνεργασία. Η Επιτροπή, η οποία έχει αυξημένες δραστηριότητες, εξαρτάται πλέον από δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα για να διαπιστώσει κατά πόσο τηρούνται οι κανονισμοί και μάλιστα σε πεδία βαρύνουσας σημασίας για την Ε.Ε., όπως είναι η πολιτική ανταγωνισμού¹²².

Τα ευρωπαϊκά όργανα όμως βλέπουν στις ομάδες συμφερόντων εκτός από έναν πολύτιμο συνεργάτη και ένα μέσο που έχουν τη δυνατότητα να το χρησιμοποιήσουν για να προχωρήσουν ακόμη πιο πολύ προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση¹²³. Αναμφίβολα, η συνένωση συμφερόντων, πάσης φύσεως σε ομάδες πανευρωπαϊκού χαρακτήρα, δεν μπορεί παρά να συμβάλει προς τη δημιουργία και την ισχυροποίηση μιας ευρωπαϊκής ταυτότητας, που όλοι οι λαοί των κρατών μελών, θα έχουν και θα τη συνυπολογίζουν μαζί με την εθνική τους. Η απόκτηση ευρωπαϊκής συνείδησης, πάντοτε αποτελεί έναν πρωταρχικό στόχο για τις Βρυξέλες.

Το κυριότερο αρνητικό σημείο όλης αυτής της συνεργασίας, είναι ότι ορισμένες ομάδες συμφερόντων, βγαίνουν πιο ευνοημένες λόγω των συνθηκών. Συχνά ακούγονται παράπονα, ότι τα επαγγελματικά συμφέροντα, έχουν καλύτερη πρόσβαση απ' ότι τα δημόσια¹²⁴. Αυτό συμβαίνει κυρίως λόγω των περισσότερων πόρων που έχουν στη διάθεσή τους, τα οικονομικά συμφέροντα. Έτσι έχουν τη δυνατότητα να κινούνται πιο άνετα και να έχουν όλη εκείνη την υλικοτεχνική υποδομή που τους επιτρέπει να παρακολουθούν τις εξελίξεις. Το βασικότερο, μπορούν να έχουν γραφεία στις Βρυξέλες, γεγονός που σήμερα τουλάχιστον κρίνεται απαραίτητο και φαίνεται να το κατανοούν όλα τα οργανωμένα συμφέροντα, όπως θα δούμε και παρακάτω.

Για να αντιμετωπιστεί αυτή κατάσταση πάρθηκαν κάποια μέτρα, αλλά αυτοί που ευνοήθηκαν ήταν και πάλι οι «προνομιούχοι», δηλαδή αυτοί που προπορευόταν από τις υπόλοιπες ομάδες συμφερόντων, λόγω εγγύτητας καθώς είχαν ήδη εγκατασταθεί στις Βρυξέλες. Έτσι αντί να αντιμετωπιστεί η «ειδική σχέση», που φαίνεται ότι είχαν ορισμένα συμφέροντα, μάλλον τα πλουσιότερα σε πόρους, με την Επιτροπή, ενισχύθηκε περισσότερο¹²⁵.

---

¹²² Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 30

¹²³ Justin Greenwood, Inside the EU business associations, Palgrave, Ernst & Young Association Management, New York, 2002, σελ 21-22

¹²⁴ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 39

¹²⁵ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 38-40

Οι ομάδες συμφερόντων σε ευρωπαϊκό επίπεδο συγκροτήθηκαν γιατί αρκετοί ευρωπαϊκοί θεσμοί, απαιτήσαν μια τέτοια εξέλιξη. Αυτοί οι ίδιοι θεσμοί αποτέλεσαν ουσιαστικά την απαρχή για τη δημιουργία ομάδων συμφερόντων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, οι οποίες αποζητούν καθημερινά πρόσβαση σε όλους τους ευρωπαϊκούς χαρακτήρα ευρωπαϊκούς θεσμούς¹²⁶. Σήμερα, η δραστηριότητα των διαφόρων ομάδων συμφερόντων, ειδικά αυτών που δραστηριοποιούνται σε ζητήματα «χαμηλής πολιτικής» όπως λέγονται, πρέπει να ενταθεί, ιδίως στην μετά-ΟΝΕ εποχή, όπου τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα είναι απασχολημένα με ζητήματα υψηλής πολιτικής σημασίας¹²⁷.

3.3 Οι δυο στρατηγικές των ομάδων συμφερόντων

Οι ομάδες συμφερόντων, έχουν λόγω της πολυεπίπεδης διαδικασίας αποφάσεων στην Ε.Ε., αρκετούς τρόπους επηρεασμού των τελικών αποφάσεων. Έχουν λοιπόν στη διάθεσή τους, δυο εκ διαμέτρου αντίθετες στρατηγικές¹²⁸: « τον εθνικό δρόμο προς τις Βρυξέλες» και την «Στρατηγική των Βρυξελλών», ή πιο απλά τον εθνικό και τον ευρωπαϊκό δρόμο. Οι δυο παραπάνω στρατηγικές σπάνια είναι αμοιβαίως αποκλειόμενες και συνήθως χρησιμοποιούνται συνδυαστικά για να επιτευχθεί ο τελικός σκοπός¹²⁹.

Ο εθνικός δρόμος επιλέγεται συνήθως από μικρότερης εμβέλειας ομάδες συμφερόντων¹³⁰. Τέτοιες είναι οι ομάδες που εκπροσωπούν μικρές εταιρείες ή δημόσιου ενδιαφέροντος συμφέροντα. Το μόνο ευρωπαϊκό όργανο το οποίο ουσιαστικά μπορεί κανείς να επηρεάσει, είναι το Συμβούλιο¹³¹, εν συγκρίσει με την εναλλακτική του ευρωπαϊκού δρόμου, όπου μπορούν να προσεγγιστούν όλα τα ευρωπαϊκά όργανα. Αλλά ακόμη και η δύναμη του Συμβουλίου, αρχίζει να φθίνει, καθώς τα κράτη μέλη, δεν έχουν πλέον τη δυνατότητα της αρνησικυρίας(veto)¹³² και έτσι δεν μπορούν να μπλοκάρουν αποφάσεις μη ευνοϊκές για εθνικά συμφέροντα.

Ο ευρωπαϊκός δρόμος, είναι πιο σημαντικός και ενδείκνυται ως επιλογή, κυρίως για εκείνα τα οργανωμένα συμφέροντα, για τα οποία οι εξελίξεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο παίζουν πρωτεύοντα ρόλο¹³³. Για να μπορεί όμως κάποιος να είναι πάρων στις εξελίξεις χρειάζεται μια «βάση» στην «καρδιά» των εξελίξεων, δηλαδή τις Βρυξέλες, μια τέτοια προοπτική όμως ενέχει κόστος¹³⁴. Γι' αυτό το λόγο όταν μια ομάδα συμφερόντων, κρίνει ότι τα συμφέροντα της δεν επηρεάζονται σε

¹²⁶ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 33

¹²⁷ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 14-15

¹²⁸ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 30

¹²⁹ βλέπε παραπάνω σημείωση

¹³⁰ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 33

¹³¹ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 52-53

¹³² Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 53

¹³³ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 33

¹³⁴ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 10

μεγάλο βαθμό από τις τρέχουσες εξελίξεις στην Ε.Ε., αποφασίζει να έχει την έδρα της εκεί όπου οι οργανωτικές δομές και οι υλικοτεχνικές υποδομές είναι πιο ισχυρές¹³⁵.

Πριν όμως εκθέσουμε τα πλεονεκτήματα, τα οποία έχει μια ομάδα συμφερόντων, όταν λειτουργεί τα κεντρικά της γραφεία (headquarters όπως αναφέρονται στο ερωτηματολόγιο) στις Βρυξέλες, θα ήταν χρήσιμο να αναφέρουμε και τα εμπόδια που μπορεί να αντιμετωπίσει σε αυτό της το εγχείρημα και τις υπάρχουσες καταστάσεις που δυσκολεύουν τη λειτουργία κεντρικών γραφείων για όλες τις ομάδες συμφερόντων στις Βρυξέλες, γεγονός που στην ουσία συντελεί στη δημιουργία ομάδων συμφερόντων «δυο ταχυτήτων» και συμβάλλει στο διαχωρισμό τους σε προνομιούχους και μη προνομιούχους.

Οι βασικότεροι λόγοι που έχουν αναφερθεί είναι οι εξής δυο¹³⁶: α) η βελγική οικονομία, η οποία χαρακτηρίζεται από υψηλούς μισθούς και β) η χρονική διάρκεια ύπαρξης των περισσότερων ομάδων συμφερόντων συσχετιζόμενη με τους διαθέσιμους πόρους. Όπως θα ήταν αναμενόμενο, τα λιγότερα προβλήματα αντιμετωπίζουν οι οργανωμένες ομάδες επιχειρηματικών συμφερόντων¹³⁷.

Οι υψηλοί μισθοί, που απαιτούνται για τη λειτουργία γραφείων, καθώς και οι υψηλές τιμές των ενοικιοστασίων, σε περίπτωση που δεν υπάρχουν οι πόροι για την αγορά οικήματος, εκτοξεύουν το σταθερό κόστος λειτουργίας στα ύψη. Αυτή η κατάσταση είναι πολύ δύσκολη, ειδικά για εκείνες τις ομάδες που δεν έχουν σταθερά έσοδα. Τέτοιες δυστυχώς, συνήθως είναι ομάδες που επιδιώκουν στόχους δημοσίου συμφέροντος.

Επιπλέον, οι περισσότερες ομάδες συμφερόντων υφίστανται για βραχύ χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα να μην έχουν αποκτήσει τους απαραίτητους πόρους, οι οποίοι θα μπορούσαν να τις εξασφαλίσουν μια πιο αποτελεσματική και εύρυθμη λειτουργία. Είναι λογικό, οργανισμοί γενικά, που έχουν ιδρυθεί πριν καιρό και υπάρχουν ακόμη, να αποκτούν με το πέρασμα του χρόνου κύρος και αίγλη. Πολλά συμφέροντα, αποβλέποντας τα οφέλη, τα οποία θα τους αποκομίσει, ο οργανισμός, στον οποίο είναι μέλη, με το 'καλό' του όνομα, είναι διατεθειμένα να πληρώσουν και την ανάλογη εισφορά. Κάτι τέτοιο όμως τίθεται εν αμφιβόλω, αν ο οργανισμός, έχει να επιδείξει μόνο μια σύντομη διάρκεια ύπαρξης, θέτοντας σοβαρά εμπόδια στις προσπάθειες του ανεύρεσης πόρων.

Έτσι δημιουργείται μια σημαντική διαφορά μεταξύ των ομάδων, καθώς αυτοί οι οποίοι συνήθως ενημερώνονται πρώτοι, είναι όσοι είναι πιο κοντά στο δίκτυο πληροφόρησης, δηλαδή αυτοί που βρίσκονται κυρίως στις Βρυξέλες. Η πόλη των Βρυξελλών έχει χαρακτηριστεί και ως «η πόλη των εσωτερικών παικτών»¹³⁸, με αυτή την πρακτική όμως ευνοούνται οι ομάδες συμφερόντων με τους περισσότερους πόρους, δηλαδή οι ομάδες επιχειρηματικών συμφερόντων. Η Επιτροπή προσπάθησε να το διορθώσει αυτό με μια σειρά από μέτρα¹³⁹, αλλά χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία, όπως προαναφέρθηκε.

---

¹³⁵ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 11

¹³⁶ Justin Greenwood, Inside the EU business associations, Palgrave, Ernst & Young Association Management, New York, 2002, σελ. 6-7

¹³⁷ βλέπε παραπάνω σημείωση

¹³⁸ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 37

¹³⁹ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 37-38

Προχωρώντας σε μια εκτίμηση της «Στρατηγικής των Βρυξελλών», διαπιστώνεται από πολλούς¹⁴⁰, ότι είναι μια επιλογή η οποία προσφέρεται, ανεξαρτήτως του ευρωπαϊκού οργάνου το οποίο θέλεις να προσεγγίσεις, καθώς μπορείς να έχεις εύκολη πρόσβαση σε θεσμούς και αξιωματούχους, βρισκόμενος στην «καρδιά των εξελίξεων», τις Βρυξέλες. Αντίθετα με τον εθνικό δρόμο, που ενδείκνυται ως τρόπος δράσης όταν θέλεις να επηρεάσεις αποκλειστικά το Συμβούλιο και που γνωρίζει την πτώση, μαζί με την αφαίρεση εξουσιών από το Συμβούλιο προς όφελος άλλων οργάνων της Ε.Ε., ο ευρωπαϊκός δρόμος, βρίσκεται σε ανοδική πορεία. Αυτό συμβαίνει, γιατί αυξάνονται τα όρια επέμβασης, οι εξουσίες, οι αρμοδιότητες και γενικά οι δυνατότητες της Ε.Ε.¹⁴¹ και μαζί τους αυξάνονται και τα οφέλη όσων ακολουθούν την «Στρατηγική των Βρυξελλών». Το μέλλον φαντάζει ακόμη πιο ευοίωνο, καθώς όλα τα ευρωπαϊκά όργανα, με κυρίαρχη την Επιτροπή, ενθαρρύνουν την ανάπτυξη όλων αυτών ομάδων συμφερόντων σε ευρωπαϊκό επίπεδο¹⁴².

3.4 Ομάδες οργανωμένων συμφερόντων και η ναυτιλιακή και λιμενική βιομηχανία

Κλείνοντας, το κεφάλαιο αυτό, θα αναφερθούμε σε οργανωμένες ομάδες συμφερόντων, σχετιζόμενες με τη ναυτιλιακή και λιμενική βιομηχανία και την πολιτική θαλασσιών μεταφορών γενικότερα.

Οι ευρωπαίοι εφοπλιστές, ήταν οι πρώτοι που προχώρησαν στην οργάνωση μιας επιτροπής το 1962, η οποία μετεξελίχθηκε σε οργανισμό και μετονομάστηκε το 1978 σε Σύνδεσμο Πλοιοκτητών Ευρωπαϊκής Κοινότητας¹⁴³ (European Community Ship-owners Association – ECSA).

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Ναυλωτών (European Shippers Council - ESC), εκπροσωπεί τα πολιτικά συμφέροντα των ναυλωτών σε ευρωπαϊκό επίπεδο και άρχισε να λειτουργεί γραφεία στις Βρυξέλες το 1993.

Ο πιο σημαντικός οργανισμός για τη λιμενική βιομηχανία, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Θαλάσσιων Λιμένων ή αγγλιστί ESPO, (European Sea Ports Organization), ιδρύθηκε το 1993, αποτελείται από τρεις επιτροπές: α) περιβαλλοντική β) ναυτική και γ) μεταφορών και εδρεύει στις Βρυξέλες¹⁴⁴. Την ίδια χρονιά, ιδρύθηκε και η FEPOR (Federation of European Private Port Operators)¹⁴⁵, η Ομοσπονδία των Ευρωπαίων Ιδιωτικών Πάροχων Λιμενικών Υπηρεσιών, στην οποία συμμετείχε το 80%, των ιδιωτών πάροχων λιμενικών υπηρεσιών ανά την Ευρώπη. Από το 1994, έχει γραφεία στις Βρυξέλες, στο ίδιο κτίριο με την ESPO.

Καθώς λοιπόν, παρατηρήθηκε μια αυξημένη κινητικότητα στον τομέα της ναυτιλιακής βιομηχανίας με την εμφάνιση όλων και περισσότερων ομάδων

¹⁴⁰ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ.52-53

¹⁴¹ Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 55

¹⁴² Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, Macmillan Press Ltd, London, 2002, σελ. 56

¹⁴³ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ. 50

¹⁴⁴ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ. 51

¹⁴⁵ Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy, σελ. 51

συμφερόντων, έγινε πιο επιτακτική η ανάγκη για μια αλλαγή πολιτικής προσέγγισης των πραγμάτων από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι το 1993, με απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής¹⁴⁶, ιδρύθηκε το Φόρουμ των Ναυτιλιακών Βιομηχανιών (Maritime Industries Forum). Η ίδρυσή του αποτελεί ένα κομβικό σημείο, για τη ναυτιλιακή και λιμενική βιομηχανία στο σύνολό της, καθώς αποφασίστηκε ουσιαστικά, η εισαγωγή μιας οριζόντιας προσέγγισης, στην εξέταση των θεμάτων τα οποία αφορούσαν την ευρωπαϊκή ναυτιλιακή και λιμενική βιομηχανία. Πλέον, όλα τα θέματα εξεταζόταν σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

---

¹⁴⁶ Commission of European Union(1991), New challenges for maritime industries. Com(91)335 final, 20.9.91

Κεφάλαιο 4^ο: Μεθοδολογία έρευνας

4.1 Ταυτότητα συμμετεχόντων

Η έρευνα πραγματοποιήθηκε, με την αποστολή ερωτηματολογίων σε όλες τις ομάδες συμφερόντων, οι οποίες σχετίζονται με τη ναυτιλιακή και λιμενική βιομηχανία. Έγινε προσπάθεια να καλυφθούν όλων των ειδών οι ομάδες συμφερόντων. Γι' αυτόν το λόγο δε στάλθηκαν ερωτηματολόγια μόνο σε ομοσπονδίες που εκπροσωπούν οργανισμούς λιμένων, είτε δημόσιους, είτε ιδιωτικούς ούτε και μόνο σε συνδέσμους εταιρειών που προσφέρουν διάφορες υπηρεσίες στους ευρωπαϊκούς λιμένες. Έγινε προσπάθεια να καλυφθούν και άλλες πλευρές της λιμενικής βιομηχανίας, πλην των πάροχων λιμενικών υπηρεσιών. Έτσι, στάλθηκαν ερωτηματολόγια, σε ομάδες συμφερόντων που εκπροσωπούν τους χρήστες των λιμενικών υπηρεσιών, όπως είναι παραδείγματος χάριν οι πλοιοκτήτες, ή οι απλοί χρήστες των λιμένων, δηλαδή οι επιβάτες. Ακόμη, στάλθηκαν ερωτηματολόγια σε ομάδες συμφερόντων που δραστηριοποιούνται για την προώθηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στη λιμενική βιομηχανία. Τέλος, καλύφθηκε και η περίπτωση των ομάδων συμφερόντων που ενδιαφέρονται για το περιβάλλον.

4.2 Τρόπος αποστολής

Η αποστολή των ερωτηματολογίων έγινε με τρεις τρόπους. Πρώτος και βασικότερος τρόπος, ήταν η αποστολή των ερωτηματολογίων μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, στις ανάλογες ομάδες συμφερόντων. Δεύτερος τρόπος, ήταν η αποστολή των ερωτηματολογίων μέσω φαξ, αν και αυτή η μέθοδος δεν χρησιμοποιήθηκε ιδιαίτερα. Τρίτος τρόπος, ήταν η τηλεφωνική επικοινωνία, όπου η απάντηση των ερωτηματολογίων ήταν άμεση. Σε αυτό το σημείο, χρειάζεται να τονισθεί, ότι η πλειοψηφία των απαντήσεων ελήφθη μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Οι διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, μας έγιναν γνωστές, μέσω των ιστοσελίδων, των αντίστοιχων ομάδων συμφερόντων. Στον τομέα της επικοινωνίας των επισκεπτών της ιστοσελίδας και της ομάδας συμφερόντων, στην οποία ανήκε η ιστοσελίδα, υπήρχε και μια διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Στην πλειοψηφία τους, τα ηλεκτρονικά ταχυδρομεία, διαχειρίζονταν οι γραμματείες των αντίστοιχων ομάδων. Οι διευθύνσεις των ιστοσελίδων, βρέθηκαν μέσω άλλων κεντρικών ιστοσελίδων, όπως η ιστοσελίδα του Φόρουμ των Ναυτιλιακών Βιομηχανιών (Maritime Industries Forum) ή η ιστοσελίδα του Οργανισμού Ευρωπαϊκών Θαλάσσιων Λιμένων (European Sea Ports Organization- ESPO). Επίσης πολλές διευθύνσεις ανευρέθησαν μέσω μηχανών αναζήτησης στο Διαδίκτυο, πληκτρολογώντας ως λέξεις κλειδιά, είτε τα αρχικά της κάθε ομάδας συμφερόντων, είτε την πλήρη ονομασία της. Στο τέλος αυτού του κεφαλαίου παρατίθεται πίνακας (πίνακας Α) με όλες τις ομάδες συμφερόντων, οι οποίες συμμετείχαν στην έρευνα.

Ορισμένες ομάδες συμφερόντων, παρέλειψαν να απαντήσουν στο τελευταίο τμήμα του ερωτηματολογίου. Αυτές θεωρήσαμε ότι δε συμμετείχαν στην έρευνα, η

οποία αφορούσε το τελευταίο τμήμα του ερωτηματολογίου και έτσι δε συμπεριελήφθησαν καν στο δείγμα, για την ανάλυση του έκτου τμήματος.

4.3 Ανάλυση ερωτηματολογίου

Το ερωτηματολόγιο το οποίο απεστάλη χωρίστηκε σε επτά ενότητες, τις οποίες και θα αναλύσουμε παρακάτω. Η σύνθεση του ερωτηματολογίου, αποσκοπούσε στο να αποτυπωθούν διάφορες πτυχές τόσο της δράσης όσο και της δομής και λειτουργίας των ομάδων συμφερόντων.

4.3.1 Πρώτη Ενότητα: Συμμετοχή

Η πρώτη ενότητα, είναι καθαρά μια ενότητα καταγραφής της ταυτότητας των μελών. Αφού πρώτα ερωτάται, ποιος είναι ο ακριβής αριθμός των μελών, στη συνέχεια ερωτάται ο αριθμός των κρατών μελών της Ε.Ε, τα οποία εκπροσωπούνται από την ομάδα συμφερόντων καθώς και ο αριθμός των κρατών που δεν αποτελούν μέλη της Ε.Ε. Οι δυο συγκεκριμένες ερωτήσεις αποσκοπούν και στην απλή καταγραφή της ταυτότητας της ομάδας, αλλά και στο να διαπιστώσουμε, πόσα κράτη μέλη εκτός Ε.Ε., εκπροσωπούν ομάδες συμφερόντων οι οποίες, δραστηριοποιούνται εντός Ε.Ε., προσπαθώντας να επηρεάσουν τις διεργασίες των οργάνων αποφάσεων της. Η πρώτη ενότητα, όμως περιλαμβάνει και ακόμη μια ερώτηση, την οποία δε σχολιάσαμε. Είναι η τρίτη ερώτηση, η οποία αποσκοπεί, στο να ερευνηθεί τον τύπο συμμετοχής. Οι ομάδες συμφερόντων, αποτελούνται, ανάλογα με το αντικείμενό τους, είτε από εθνικές ομοσπονδίες, είτε από εταιρείες, ενώ υπάρχουν περιπτώσεις, στις οποίες τα μέλη αυτών των ομάδων, μπορεί να είναι τόσο εθνικές ομοσπονδίες, όσο και εταιρείες, μια μικτή αντιπροσώπευση δηλαδή. Υπάρχει σημαντική διαφοροποίηση, στο τρόπο που δρα η ομάδα συμφερόντων, ανάλογα με τον τρόπο αντιπροσώπευσης τον οποίο έχει διαλέξει. Όταν, τα μέλη της είναι εθνικές ομοσπονδίες, η συμμετοχή είναι πιο μαζική και είναι πιο δύσκολο για ορισμένα μέλη να ασκήσουν την επιρροή τους. Ακόμα όμως και όταν γίνεται αυτό, εμπεριέχει μια κάποια δημοκρατικότητα, καθώς συνήθως οι ομοσπονδίες που είναι πιο δυνατές, μέσα στην ομάδα, αντλούν αυτή τη δύναμη, από την πληθώρα των μελών και την πολιτική δύναμη που έχουν σε εθνικό επίπεδο. Αντίθετα, όταν τα μέλη είναι κυρίως ή αποκλειστικά εταιρείες, ελλοχεύει ο κίνδυνος, η δράση ολόκληρης της ομάδας, να επηρεάζεται και να κατευθύνεται από μια μικρή ομάδα επιχειρήσεων, η οποία έχει συνήθως την οικονομική δύναμη(μεγάλες σε μέγεθος, πολυεθνικές επιχειρήσεις). Έχουν καταγραφεί και περιπτώσεις, όπου μια ομάδα συμφερόντων, αποτελείται ουσιαστικά από μια μεγάλη πολυεθνική¹⁴⁷. Αυτή η ερώτηση, έχει σημασία από την άποψη της ανάπτυξης σχέσεων μεταξύ, της ομάδας και των διάφορων ευρωπαϊκών οργάνων. Τα ευρωπαϊκά όργανα, συνήθως επιθυμούν να συνομιλούν με ομάδες συμφερόντων, που έχουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βάση εκπροσώπησης. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι ένας από τους βασικούς λόγους που τα ευρωπαϊκά όργανα, διατηρούν διάυλους επικοινωνίας, με όλες αυτές τις ομάδες, είναι η κάλυψη του ελλείμματος δημοκρατικότητας, η οποία χαρακτηρίζει τους θεσμούς της Ε.Ε.

¹⁴⁷Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, , Macmillan Press Ltd, London, 2002 σελ. 4-5

Συνεπώς, όσο μεγαλύτερο εύρος εκπροσώπησης έχει μια ομάδα συμφερόντων, τόσο πιο ελκυστική γίνεται για τα όργανα της Ε.Ε.

4.3.2 Δεύτερη Ενότητα: Έδρα γραμματείας οργανισμού

Στη δεύτερη ενότητα, ο βασικός στόχος των ερωτήσεων είναι να βρούμε την έδρα της ομάδας, καθώς και το αν διατηρεί γραφεία στην πόλη των Βρυξελλών, στην περίπτωση όπου τα κεντρικά γραφεία, εδράζουν αλλού. Η σημασία, αυτής της ερώτησης, είναι πολύ σημαντική, αφού από το αν μια ομάδα, διατηρεί γραφεία ή όχι στις Βρυξέλλες, επηρεάζεται και η δυνατότητά της, να παρακολουθεί τις εξελίξεις. Αυτή η ενότητα ερωτήσεων, έχει στενή σχέση με την αμέσως επόμενη, όπου εκτός από ερωτήσεις σχετικά με τη δομή του οργανισμού, γίνονται και ερωτήσεις σχετικά με τον προϋπολογισμό, ο οποίος αποτελεί καθοριστικό παράγοντα, για το αν μια ομάδα συμφερόντων με κεντρικά γραφεία εκτός Βρυξελλών, μπορεί να διατηρήσει κτιριακές εγκαταστάσεις στην πόλη. Πάντως, όσο οργανώνονται περισσότεροι, οι ομάδες συμφερόντων, η παρουσία στις Βρυξέλλες, τείνει να αποτελέσει πανάκεια, για την επιτυχή διεξαγωγή δραστηριοτήτων προώθησης συμφερόντων των διάφορων ομάδων.

4.3.3 Τρίτη Ενότητα: Δομή

Στην τρίτη ενότητα, οι ερωτήσεις αποσκοπούν στο να αποτυπώσουν, τόσο την οργάνωση, όσο και το μέγεθος του οργανισμού αλλά και τις οικονομικές δυνατότητές του, οι οποίες όπως προαναφέραμε, παίζουν σημαντικό ρόλο στην επιτυχή ή μη δράση του. Με τις πρώτες ερωτήσεις της ενότητας, καταγράφεται η δομή του οργανισμού. Το αν έχει γενική συνέλευση, γραμματεία και επιτροπές, μας παρέχει πληροφορίες εκτός από τη δομή και για το μέγεθος της ομάδας συμφερόντων. Η ύπαρξη επιτροπών, δείχνει το εύρος των ζητημάτων που ασχολείται η ομάδα συμφερόντων, αντίστοιχα η ύπαρξη ομάδων εργασίας είναι ενδεικτικό του εύρους των θεμάτων που ασχολείται, μια ομάδα συμφερόντων και των τομέων στους οποίους δραστηριοποιείται. Τέλος, η ενότητα κλείνει με μια πολύ σημαντική ερώτηση, σχετικά με τον προϋπολογισμό του οργανισμού. Το θέμα του προϋπολογισμού, είναι πολύ σημαντικό, για μια ομάδα, συμφερόντων καθώς καθορίζει τα όρια των δυνατοτήτων του οργανισμού. Αλλά υπάρχει και μια άλλη πολύ σημαντική πτυχή στο ζήτημα, ο τρόπος ανεύρεσης των πόρων και πιο συγκεκριμένα οι συνεισφορές των μελών στον προϋπολογισμό των διαφόρων ομάδων συμφερόντων. Ειδικότερα, το θέμα συνεισφοράς των μελών παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον, καθώς το ποσοστό συνεισφοράς των μελών, μπορεί να επηρεάζει την αυτονομία της ομάδας από τα μέλη, ή ακόμη χειρότερα από ένα συγκεκριμένο μέλος το οποίο συνεισφέρει κατά μεγαλύτερο ποσοστό. Αυτά τα ζητήματα, θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να καταγραφούν, αλλά είναι αμφίβολο το κατά πόσο, οι ερωτώμενοι θα ήταν πρόθυμοι να δημοσιοποιήσουν τέτοια ευαίσθητης φύσης, οικονομικά στοιχεία. Γι' αυτόν το λόγο, εξάλλου και η ερώτηση σχετικά με τον προϋπολογισμό, δίνεται με τη δυνατότητα επιλογής, ανάμεσα σε τρία οικονομικά μεγέθη, τα οποία είναι ικανά να κατατάξουν την ομάδα σε μια οικονομική κατηγορία, χωρίς να χρειάζεται να αναγραφεί το ακριβές ποσό του προϋπολογισμού. Σε αντίθετη περίπτωση, αν δηλαδή επιδιώκαμε να μαθαίναμε, τις πηγές χρηματοδότησης αλλά και το ακριβές ύψος του

προϋπολογισμού, πιθανότατα θα λαμβάναμε αρνητικές απαντήσεις, θα προδιαθέταμε αρνητικά τον ερωτώμενα και θα δημιουργούσαμε ερωτηματικά σχετικά με τον σκοπό του ερωτηματολογίου.

4.3.4 Τέταρτη Ενότητα: Κυριότερα ζητήματα

Ο σκοπός της τέταρτης ενότητας, διαφαίνεται ξεκάθαρα από τον τίτλο της. Σε αυτό το τμήμα του ερωτηματολογίου ζητάμε, από την ομάδα συμφερόντων απλώς να διατυπώσει, ποια είναι τα πιο σημαντικά, τα πιο κεντρικά ζητήματα με τα οποία ασχολείται. Ταυτόχρονα, οι ομάδες συμφερόντων αποκαλύπτοντας, τα θέματα με τα οποία ασχολούνται, αποκαλύπτουν και τους στόχους τους οποίους επιδιώκουν να επιτύχουν, έστω και έμμεσα.

4.3.5 Πέμπτη Ενότητα: Δράση οργανισμού για προώθηση στόχων

Η πέμπτη ενότητα, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον καθώς απευθύνει ερωτήσεις στις ομάδες συμφερόντων, για τη δράση τους στη προώθηση των θεμάτων που απασχολούν τα μέλη τους. Με τις ερωτήσεις, εξετάζουμε, το βαθμό στον οποίο έχει γίνει αντιληπτό, από τις διάφορες ομάδες συμφερόντων, ποια ευρωπαϊκά όργανα, έχουν καλύτερη πρόσβαση από άλλα. Είναι κοινώς αποδεκτό, ότι όταν μια οργανωμένη ομάδα, δραστηριοποιείται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό, την προώθηση των συμφερόντων των μελών της, κάποια όργανα της Ε.Ε., προσφέρουν καλύτερη πρόσβαση. Πιο συγκεκριμένα, η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, διατηρούν καλύτερους δίαυλους επικοινωνίας, με διάφορους εξωθεσμικούς δρώντες¹⁴⁸, συγκριτικά με το Συμβούλιο. Η παραπάνω διαπίστωση είναι ίσως αναμενόμενη, δεδομένου ότι είναι γνωστό ότι τα δυο παραπάνω όργανα, είναι πιο ευρωπαϊκού χαρακτήρα, σε σχέση με το Συμβούλιο, το οποίο παραμένει το τελευταίο 'οχυρό' των κρατών μελών και η τελευταία ευκαιρία των εθνικών συμφερόντων να επηρεάσουν τις εξελίξεις, πριν αυτές φτάσουν σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ο λόγος που επιθυμούμε να μάθουμε και τη συχνότητα επικοινωνίας, με τα διάφορα ευρωπαϊκά επικοινωνία, είναι γιατί θα μας βοηθήσει να αποτιμήσουμε το πόσο δραστήρια είναι η συγκεκριμένη ομάδα. Όσο πιο συχνά έρχεται σε επαφή, με τα ευρωπαϊκά όργανα, τόσο ορθότερα προωθεί τα συμφέροντα των μελών της. Τέλος, με την ερώτηση με την οποία καταλήγει η ενότητα, ζητάμε από τους διάφορους οργανισμούς, οι οποίοι συμμετέχουν στην έρευνα, να απαντήσουν αν έρχονται σε επαφή με κάποιο άλλο ευρωπαϊκό όργανο ή αξιωματούχο που συμμετέχει σε κάποιο από αυτά, πέραν από αυτά που κατονομάζουμε (Επιτροπή, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Επιτροπή των Μονίμων Αντιπρόσωπων, Γραμματεία Συμβουλίου, Υπουργοί οι οποίοι συμμετέχουν στο Συμβούλιο), για να διαπιστώσουμε αν πλέον υπάρχουν και άλλα ευρωπαϊκά όργανα, τα οποία δραστηριοποιούνται επιτυχώς στο παιχνίδι προώθησης συγκεκριμένων συμφερόντων.

---

¹⁴⁸Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, , Macmillan Press Ltd, London, 2002 σελ. 29-56

4.3.6 Έκτη Ενότητα: Παράγοντες Διακυβέρνησης

Η έκτη ενότητα, είναι η μεγαλύτερη σε έκταση. Σε αυτή την ενότητα οι ομάδες συμφερόντων καλούνται να συμπληρώσουν μια λίστα από παράγοντες, δηλώνοντας τη βαρύτητα(αρνητική ή θετική) που αυτές πιστεύουν ότι έχει κάθε παράγοντας, να επηρεάζει την ικανότητα του οργανισμού, ώστε να δρα ενωτικά για τα συμφέροντα όλων των μελών του και να επιδιώκει κοινούς στόχους, πάνω σε μια βάση συμβιβασμού. Με πιο απλά λόγια, καλούμε τις ίδιες τις ομάδες συμφερόντων να αξιολογήσουν, ποιοι παράγοντες επηρεάζουν σε μεγαλύτερο βαθμό, το κλίμα ενότητας που χρειάζεται να υπάρχει σε μια ομάδα συμφερόντων, με μέλη που είναι πιθανό να έχουν διαφορετικά συμφέροντα, ώστε να εξασφαλίζεται μια σύμπνοια απόψεων για τους διάφορους στόχους που επιθυμεί να επιτύχει η ομάδα, συνολικά. Ανάλογη λίστα με αυτή που χρησιμοποιείται στην παρούσα εργασία, έχει χρησιμοποιηθεί σε έρευνες κατά το παρελθόν¹⁴⁹.

Για να είναι όσο το δυνατόν πιο ακριβής η στάθμιση, από τη μεριά των ερωτηθέντων, τους βάλαμε να βαθμολογήσουν, επιλέγοντας από -5(πολύ αρνητικά) έως -1(λιγότερο αρνητικό) και από 1(λιγότερο θετικό) έως 5(το πλέον θετικό). Ακόμη δόθηκε η δυνατότητα να επιλέξουν το 0, σε περίπτωση που θεωρούν ότι δεν επηρεάζει ο συγκεκριμένος παράγοντας, την απόδοση της ομάδας. Αν κάποια ομάδα θεωρήσει, ότι ο συγκεκριμένος παράγοντας είναι εντελώς άσχετος με την απόδοση του οργανισμού, τότε μπορεί να επιλέξει την εναλλακτική 'άσχετο'(irrelevant). Οι παράγοντες που θέσαμε προς αξιολόγηση είναι συνολικά εικοσιτρείς. Ενδεικτικά, αναφέρουμε ορισμένους, όπως: η παρουσία ενός «κοινού εχθρού», βαθμός συγκέντρωσης του κλάδου, αυτονομία οργανισμού από τα μέλη του, συμμετοχή μελών απλώς για να αποφύγουν το κόστος μη συμμετοχής, εμπιστοσύνη μεταξύ μελών, χρησιμοποίηση οργανισμού ως δεύτερη εναλλακτικής για προώθηση στόχων. Όπως γίνεται κατανοητό, από την προσεκτική ανάγνωση του ερωτηματολογίου, ορισμένοι από τους παράγοντες επηρεάζουν συγκεκριμένου τύπου ομάδες συμφερόντων, παραδείγματος χάριν μόνο τις επιχειρηματικού τύπου.

4.3.7 Έβδομη Ενότητα: Γενικές Πληροφορίες

Το ερωτηματολόγιο κλείνει με την έβδομη ενότητα, της οποίας η ύπαρξη, εξυπηρετεί καθαρά πληροφοριακούς σκοπούς και η συμπλήρωση του από τον ερωτηθέντα είναι προαιρετική. Ακριβές αντίγραφο του ερωτηματολογίου, όπως αυτό απεστάλη στους συμμετέχοντες στην έρευνα, βρίσκεται στο παράρτημα της εργασίας.

---

¹⁴⁹ Justin Greenwood, Inside the EU business associations, Palgrave, Ernst & Young Association Management, New York, 2002

Πίνακας 4^A

Interest Groups	Full Name	Type
AMSI	Association of Marine Scientific Industries	business
CEMT	Confederation of European Maritime Technology Societies	business
CESA	Community of European Shipyards Association	business
CLECAT	Liaison Committee of European Forwarders	business
CRPM	Conference of Peripheral Maritime Regions	regions
EBA	European Boating Association	business
EBU	European Barge Union	business
ECASBA	EC Association of Ship Brokers & Agents	business
ECSA	European Community Shipowners Association	business
EIA	European Intermodal Association	business
EMEC	European Marine Equipment Council	business
ESC	European Shippers Councils	business
ESPO	European Sea Port Organisation	business
ETF	European Transport workers Federation	Trade Union
EUDA	European Dredging Association	business
EUROGIF	European Oil & Gas Innovation Forum	business

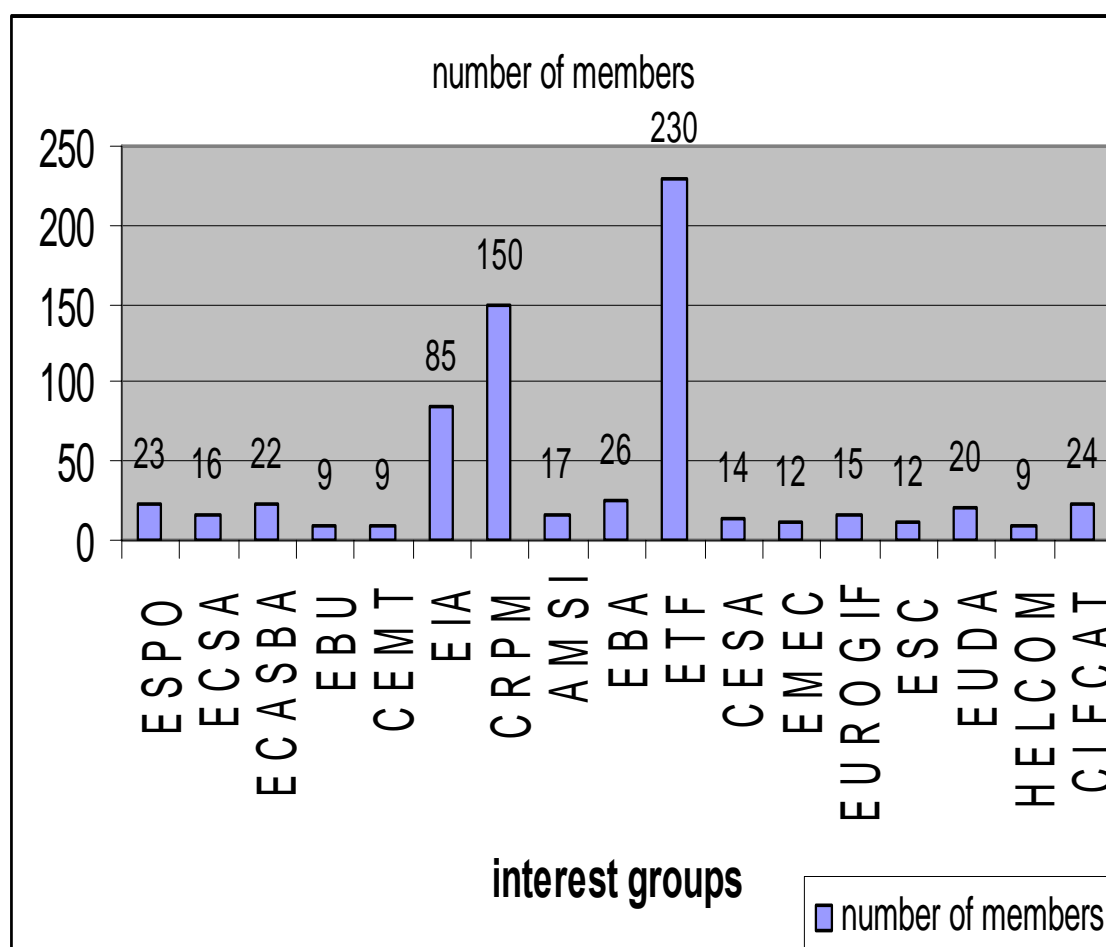

FEPOR	Federation of European Ports Private Operators	business
HELCOM	Baltic Marine Environment Protection Com	Environmetal

Κεφάλαιο 1^ο:

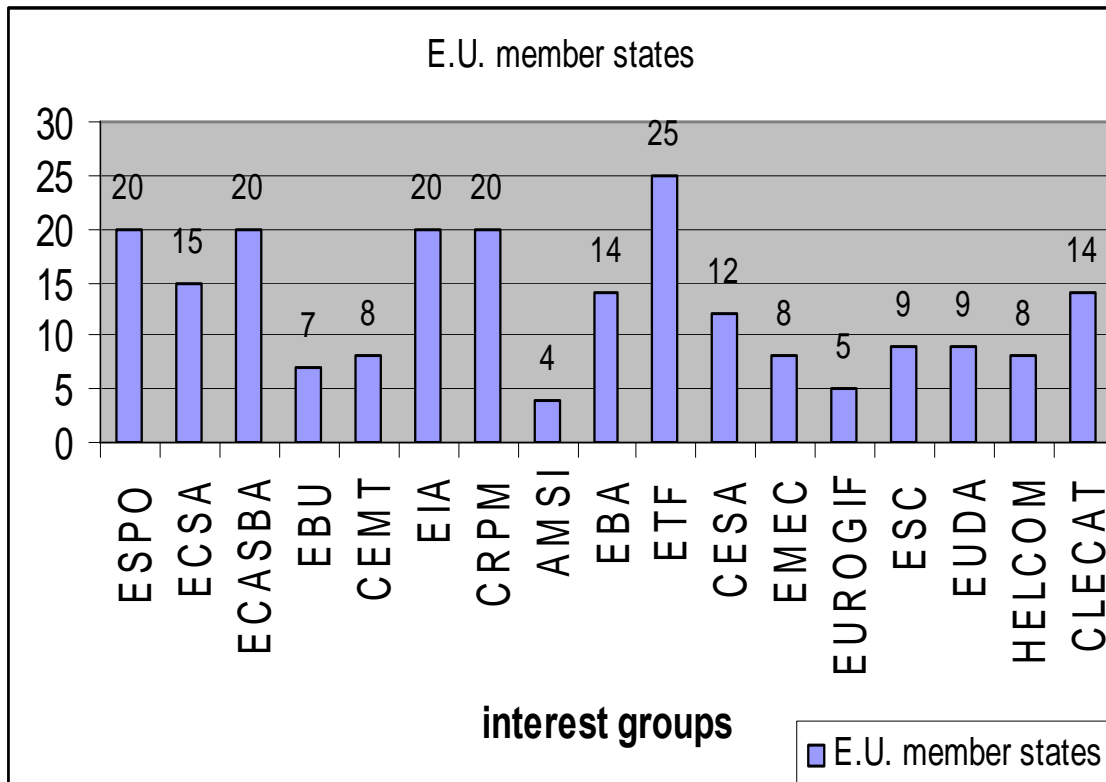
Πρώτη Ενότητα: Συμμετοχή

Στην πρώτη ενότητα, καταγράφονται τα μέλη της κάθε ομάδας συμφερόντων, ως προς τον αριθμό και ερωτάται ποια είναι η ακριβής φύση τους, αν δηλαδή αποτελούνται από εθνικές ομοσπονδίες (national federations) ή εταιρείες (direct firm) ή είναι μικτής αντιπροσώπευσης (mixed). Επίσης γίνεται, προσπάθεια καταγραφής, για τον ακριβή αριθμό των κρατών που συμμετέχουν καθώς και το αν αυτά αποτελούν κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή όχι. Παρακάτω στο διάγραμμα 1.1. παρατίθεται ο αριθμός των μελών σε διαγραμματική απεικόνιση.

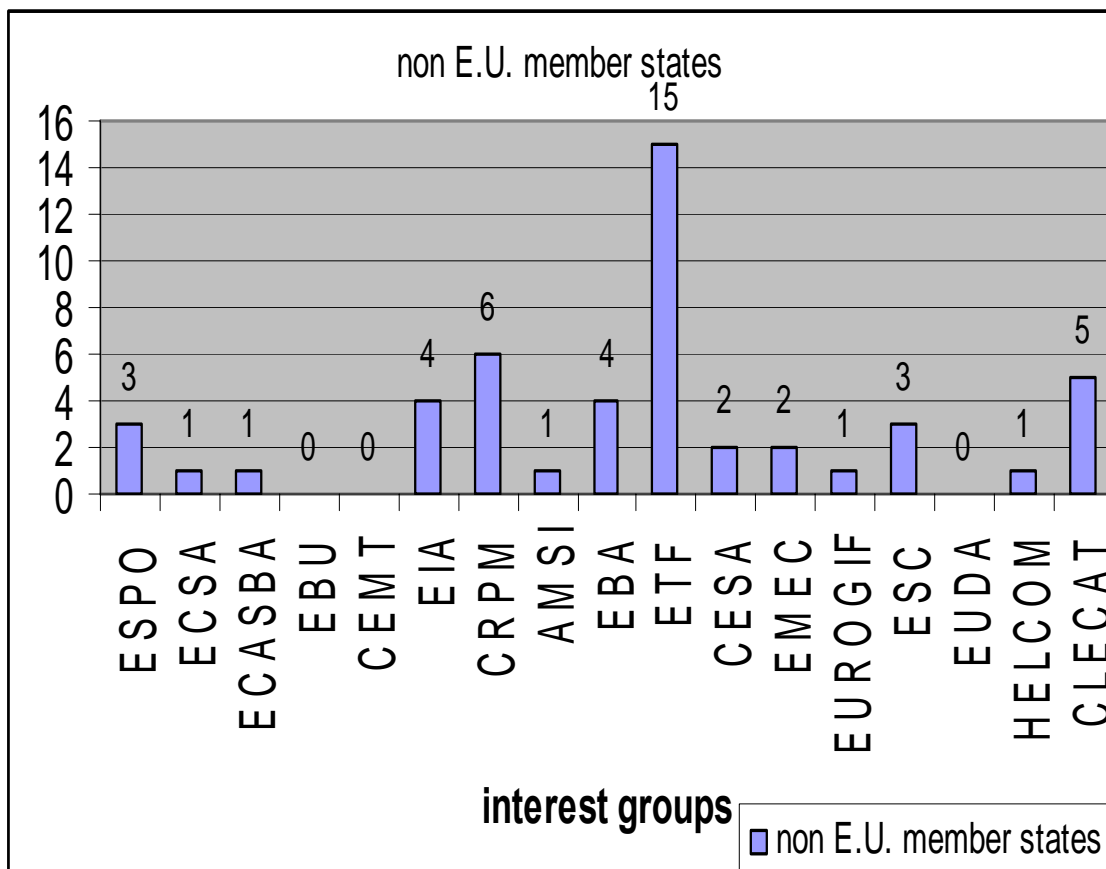

διάγραμμα 1.1

Στο διάγραμμα 1.2 απεικονίζεται ο αριθμός των κρατών μελών της Ε.Ε. που εκπροσωπούνται στα πλαίσια κάθε ομάδας συμφερόντων, αντίστοιχα στο διάγραμμα 1.3, απεικονίζεται ο αριθμός των κρατών μελών που εκπροσωπούνται από τις ομάδες συμφερόντων και δεν είναι μέλη της Ε.Ε.

διάγραμμα 1.2

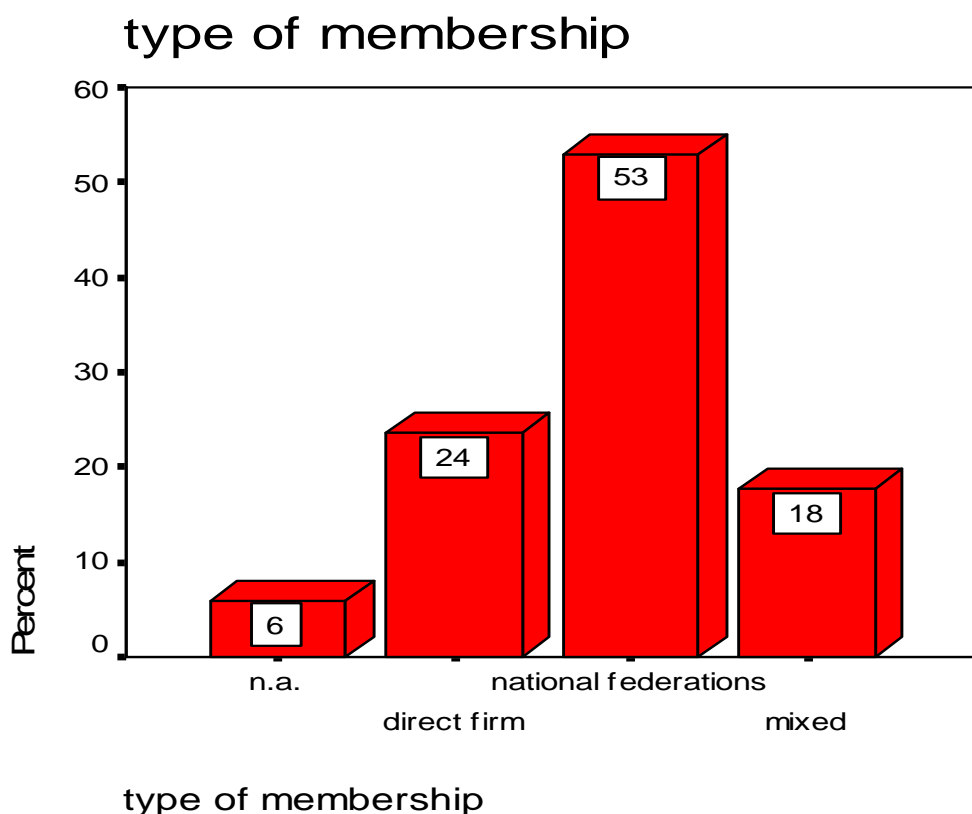
διάγραμμα 1.3

Τέλος, στον πίνακα 1.1 αναφέρονται στοιχεία σχετικά με τη μορφή της συμμετοχής. Ο πίνακας 1.1, αποτελεί ουσιαστικά ένα συγκεντρωτικό πίνακα όπου δείχνει ποιά από τις τρεις μορφές εκπροσώπησης υιοθετεί η κάθε ομάδα συμφερόντων, κατηγοριοποιώντας τους οργανισμούς, ανάλογα με την απάντηση, ενώ στον διάγραμμα 1.1, γίνεται μια στατιστική ανάλυση και διαγραμματική απεικόνιση του φαινομένου, δηλαδή πόσο επί τοις εκατό εμφανίζεται η κάθε μορφή.

Πίνακας 1.1

TYPE OF MEMBERSHIP	INTEREST GROUP NAME
Direct firm	EIA, CRPM, AMSI, EUDA
National Federations	ECSA, ECASBA, EBU, EBA, CESA, EMEC, ESC, HELCOM, CLECAT
Mixed	ESPO, ETF, EUROGIF

Όπως παρατηρούμε και στο διάγραμμα 1.4, το μεγαλύτερο ποσοστό (52,9%)¹⁵⁰ των ομάδων συμφερόντων εκπροσωπεί εθνικές ομοσπονδίες, το 23,5% εταιρείες άμεσα, το 17,6% εταιρείες και εθνικές ομοσπονδίες (μικτή αντιπροσώπευση), ενώ μια ομάδα δεν απάντησε σ' αυτήν την ερώτηση (5,9%).

διάγραμμα 1.4

¹⁵⁰ Τα ποσοστά εντός των παρενθέσεων είναι τα ακριβή ποσοστά που προέκυψαν από τη στατιστική επεξεργασία. Στα διαγράμματα, τα ποσοστά έχουν στρογγυλοποιηθεί.

Κεφάλαιο 2^ο:

Δεύτερη Ενότητα: Έδρα Γραμματείας Οργανισμού

Σ' αυτή την ενότητα καταγράφουμε την παρούσα έδρα της γραμματείας ομάδας συμφερόντων καθώς και το αν αυτή έχει αλλάξει σε σχέση με το παρελθόν. Τέλος στην περίπτωση, στην οποία η γραμματείας της ομάδας δεν εδρεύει στις Βρυξέλες, απευθύνουμε το ερώτημα αν ο οργανισμός διατηρεί γραφεία στις Βρυξέλες.

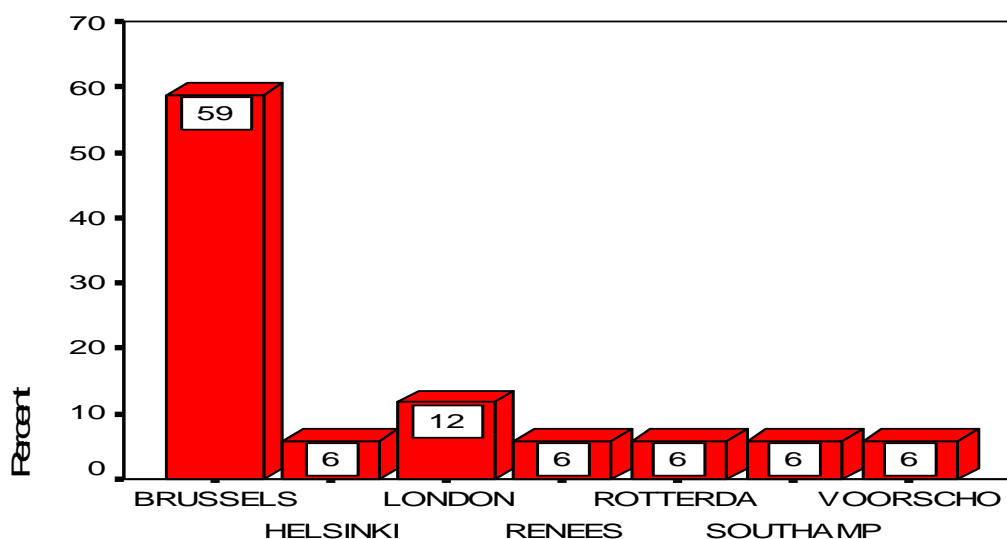
Στην πρώτη ερώτηση, ρωτάται, σε ποια πόλη, έχει την έδρα της, η γραμματεία του οργανισμού, στην παρούσα φάση. Στον πίνακα 2.1 παρατίθεται στατιστική ανάλυση για τι ποσοστό κατέχει κάθε πόλη ως έδρα της γραμματείας οργανισμού, ενώ η γραφική απεικόνιση του συγκεκριμένου πίνακα είναι το διάγραμμα 2.1

Πίνακας 2.1

current location

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	BRUSSELS	10	58,8	58,8	58,8
	HELSINKI	1	5,9	5,9	64,7
	LONDON	2	11,8	11,8	76,5
	RENEES	1	5,9	5,9	82,4
	ROTTERDA	1	5,9	5,9	88,2
	SOUTHAMP	1	5,9	5,9	94,1
	VOORSCHO	1	5,9	5,9	100,0
	Total		17	100,0	100,0

current location

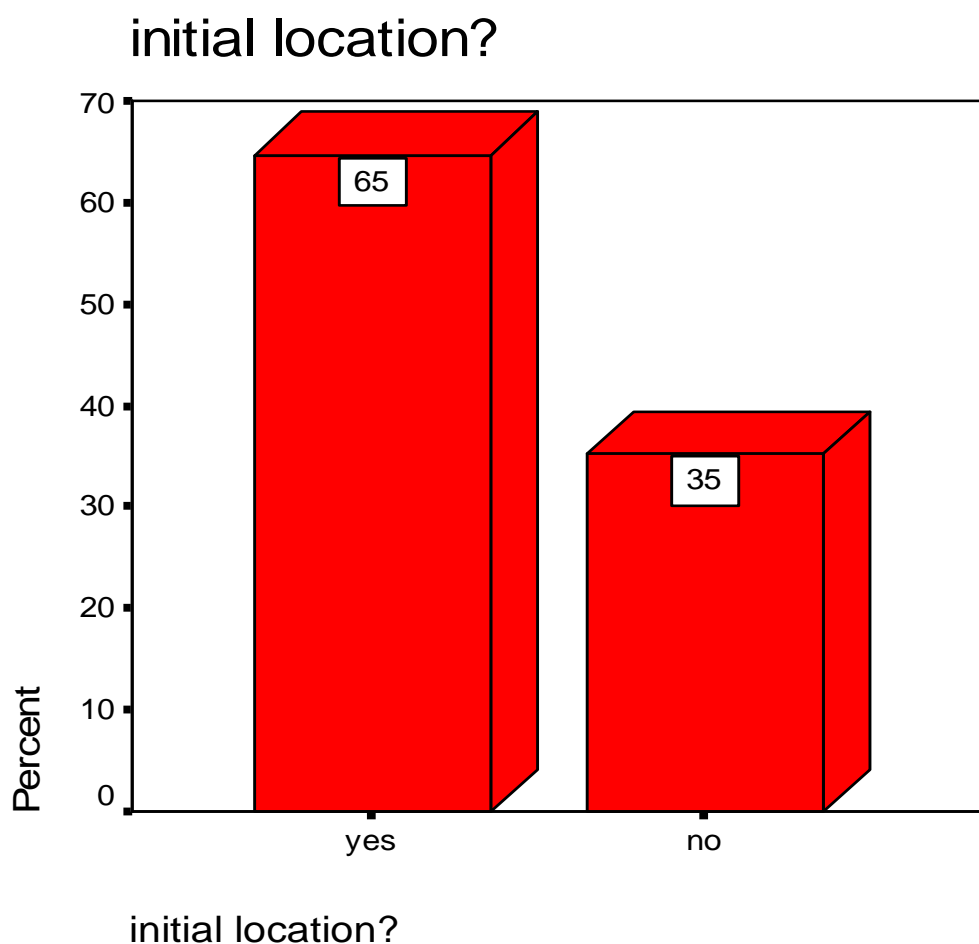

current location

διάγραμμα 2.1

Είναι ξεκάθαρο ότι η πλειοψηφία, επιλέγει ως έδρα της γραμματείας της ομάδας συμφερόντων, την πόλη των Βρυξελλών, για τους προφανείς λόγους που αναλύθηκαν εκτενώς νωρίτερα. Ως δεύτερη επιλογή αλλά πολύ πίσω από την πρώτη, εμφανίζεται η πόλη του Λονδίνου.

Πολύ μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει και το διάγραμμα 2.2, το οποίο παρουσιάζει την αλλαγή ή μη, έδρας της γραμματείας του οργανισμού σε ποσοστιαίες μονάδες.

διάγραμμα 2. 2

Μια αρκετά σημαντική πλειοψηφία των ομάδων συμφερόντων δεν έχει αλλάξει έδρα όπως αποτυπώνεται και στο διάγραμμα 2.2(64,7%)¹⁵¹.

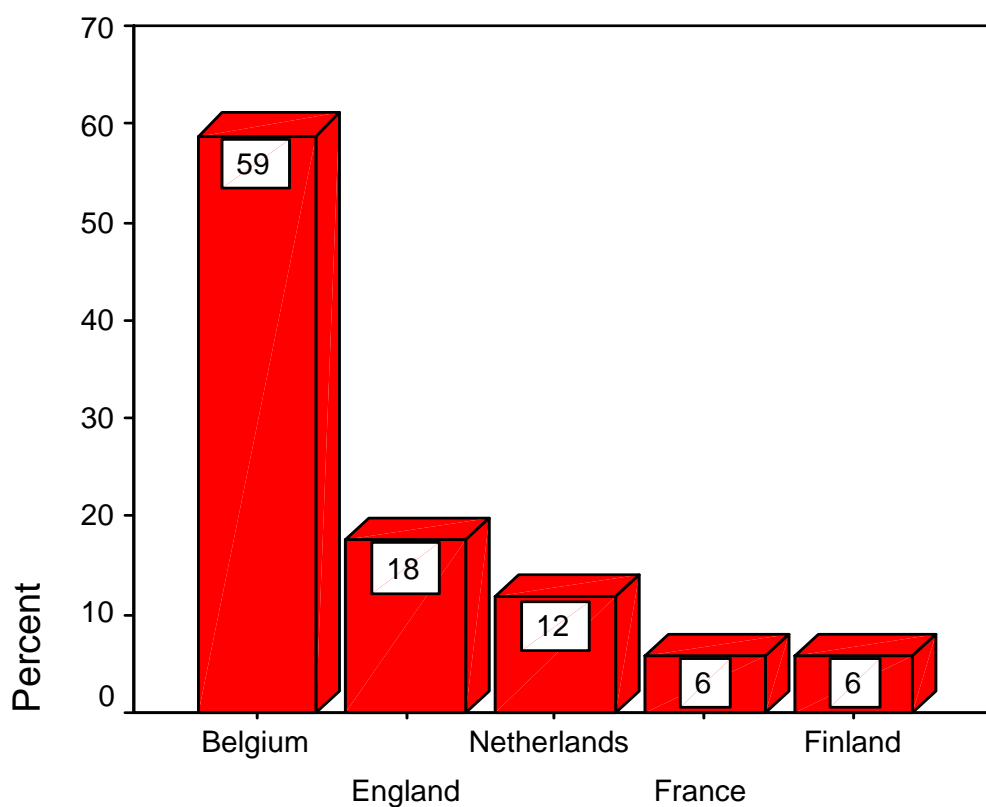
Στον πίνακα 2.2 γίνεται μια καταγραφή σε ποια χώρα έχει την έδρα της κατά η γραμματεία του κάθε οργανισμού, με μια ομαδοποίηση των ομάδων συμφερόντων, ως προς την χώρα, ενώ στο διάγραμμα 2.3 παρουσιάζεται διαγραμματικά σε ποσοστιαίες μονάδες, ποια χώρα επιλέγουν οι διάφοροι εξεταζόμενοι οργανισμοί, ως έδρα της γραμματεία τους.

¹⁵¹ Βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 150

Πίνακας 2.2

Country of secretariat's location	Interest group name
Belgium	ESPO, ECSA, EIA, ETF, EMEC, EUDA, CLECAT, CESA, EUROGIF, ESC
England	ECASBA, AMSI, EBA,
Netherlands	EBU, CEMT,
France	CRPM
Finland	HELCOM

country of location of the secretariat

country of location of the secretariat

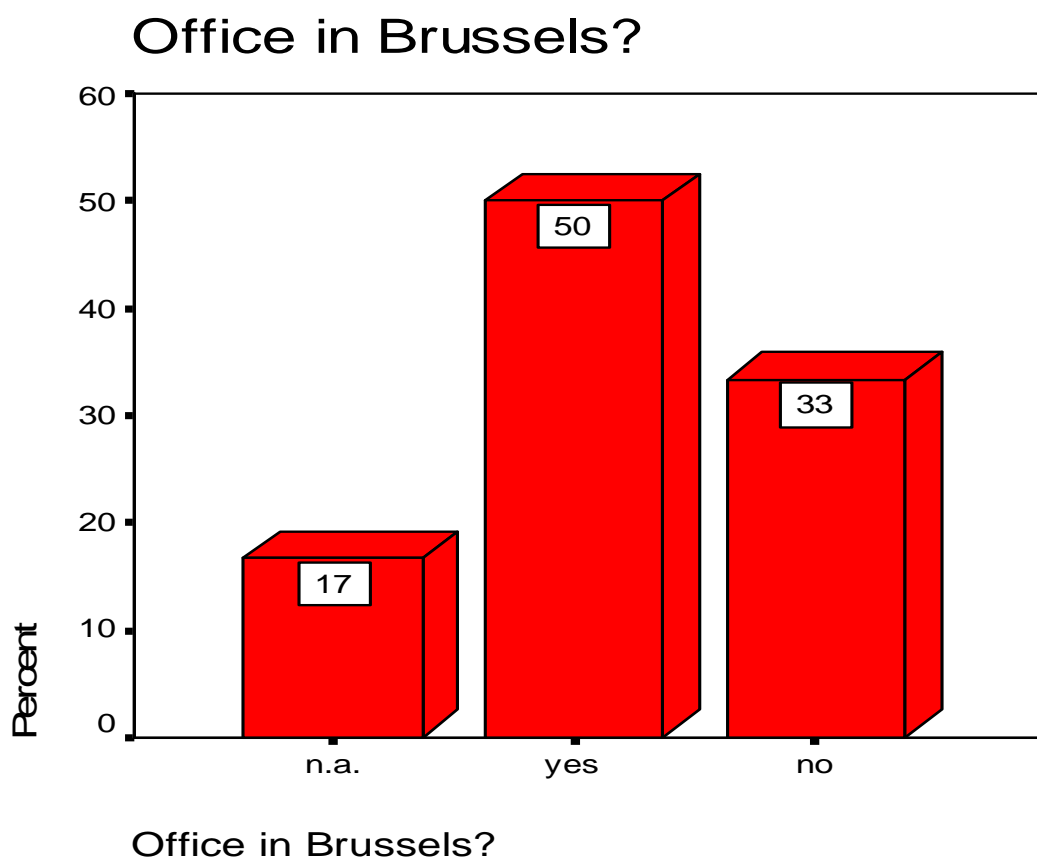
διάγραμμα 2.3

Όπως θα ήταν αναμενόμενο, η χώρα που συγκεντρώνει το μεγαλύτερο ποσοστό είναι το Βέλγιο (58,8%) λόγω των Βρυξελλών και ακολουθούν η Αγγλία (17,6%) και η Ολλανδία(11,8%)¹⁵².

Τέλος, η ενότητα αυτή κλείνει με μια πολύ ενδιαφέρουσα ερώτηση σχετικά με το αν ομάδες οι οποίες έχουν την έδρα τους, σε άλλη πόλη διατηρούν γραφεία στις Βρυξέλλες. Στον πίνακα 2.3 γίνεται συγκεντρωτική παρουσίαση της κατάστασης, κατηγοριοποιώντας τους οργανισμούς, σε δυο ομάδες. Πιο συγκεκριμένα, στο ερώτημα, αν ομάδες συμφερόντων, οι οποίοι έχουν την έδρα του οργανισμού εκτός Βρυξελλών, στην πρώτη γραμμή διακρίνουμε εκείνες τις ομάδες συμφερόντων που απαντούν καταφατικά και στη δεύτερη, εκείνες που απαντούν αρνητικά. Επιπλέον, στο διάγραμμα 2.4, παρουσιάζουμε διαγραμματικά την ποσοστιαία ανάλυση των απαντήσεων (συμπεριλαμβάνει και όσους δεν απάντησαν σε αντίθεση με τον πίνακα 2.4, ο οποίος παρέχει μόνο τις απαντήσεις).

Πίνακας 2.3

Office in Brussels?	Interest group name
Answer: YES	ECASBA, EBU, CPRM
Answer: NO	AMSI, EBA, HELCOM

διάγραμμα 2. 4

¹⁵² Βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 150

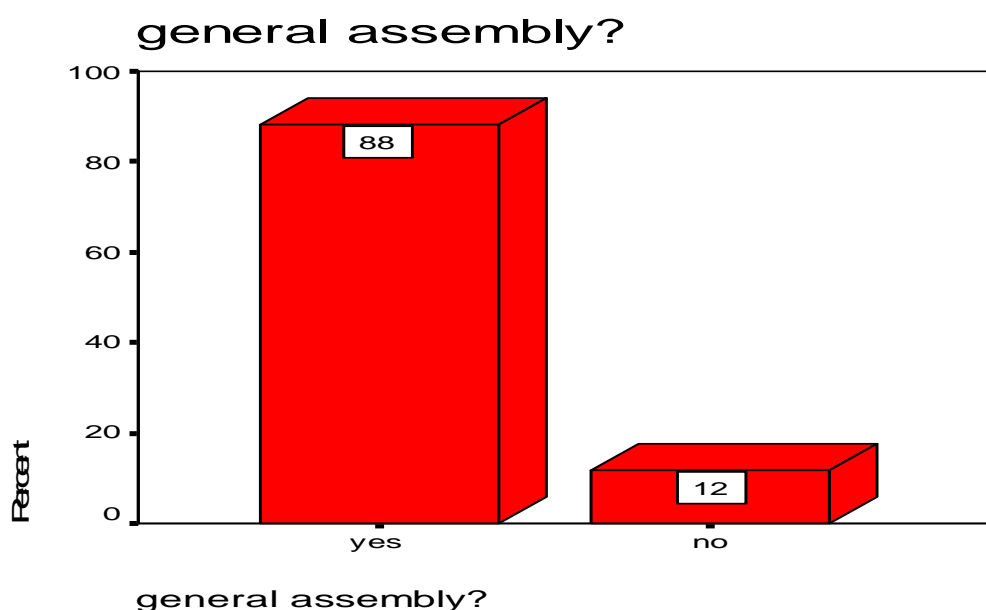
Τελικά, οι μισοί(50%) επιλέγουν να διατηρούν και γραφεία στις Βρυξέλλες, αν και έχουν την έδρα του οργανισμού τους σε άλλη πόλη και άλλη χώρα. Η άμεση παρουσία στις εξελίξεις, οι οποίες λαμβάνουν χώρα στις Βρυξέλλες κρίνεται από πολλούς απαραίτητη. Ένα εξίσου μεγάλο ποσοστό όμως (33,3%) επιλέγει να μην διατηρήσει γραφεία στις Βρυξέλλες, αυτό μπορεί να αποτελεί επιλογή είτε λόγω κόστους, δηλαδή η συγκεκριμένη ομάδα συμφερόντων να μην έχει πόρους για διατήρηση γραφείου στις Βρυξέλλες, είτε επιλογή λόγω ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της, να κρίνει ότι δεν είναι απαραίτητη μια τέτοια κίνηση.

Κεφάλαιο 3^ο:

Τρίτη Ενότητα: Δομή

Σε αυτό το τμήμα του ερωτηματολογίου, γίνονται ερωτήσεις που αποσκοπούν καθαρά στην καταγραφή της δομής του οργανισμού. Η ύπαρξη γενικής συνέλευσης, μόνιμης γραμματείας, επιτροπών και ομάδων εργασίας, αναμφισβήτητα διαμορφώνουν τόσο τη δομή ενός οργανισμού, αλλά ταυτόχρονα επηρεάζουν και τη λειτουργία του. Άλλα σημαντικά στοιχεία, ενός οργανισμού που δείχνουν την οικονομική του δύναμη αλλά και τη δυνατότητα του να ασκεί όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά την επιρροή του, είναι και το ύψος του προϋπολογισμού, καθώς και ο αριθμός των μόνιμωσ απασχολούμενων εργαζόμενων στην γραμματεία της ομάδας συμφερόντων.

Παρακάτω η ανάλυση για την ερώτηση, ποιες ομάδες συμφερόντων διαθέτουν γενική συνέλευση, γίνεται σε ποσοστιαίες μονάδες. Το διάγραμμα 3.1 αποτελεί τη διαγραμματική απεικόνιση.

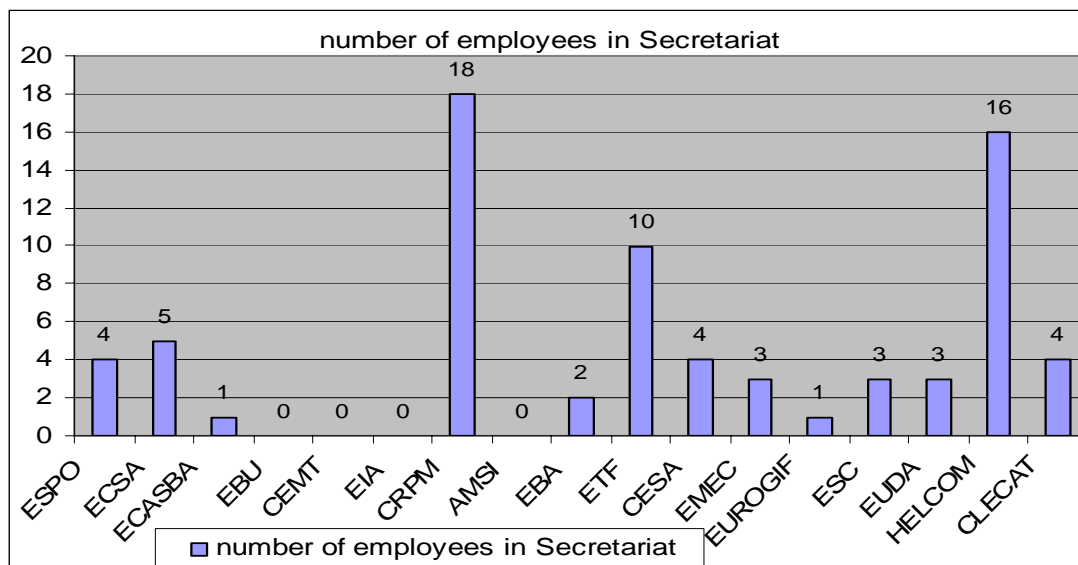

διάγραμμα 3. 1

Παρατηρώντας τα ποσοστά που δίνονται από το διάγραμμα 3.1, γίνεται ξεκάθαρο ότι η συντριπτική πλειοψηφία των υπό εξέταση οργανισμών έχουν γενικές συνελεύσεις.

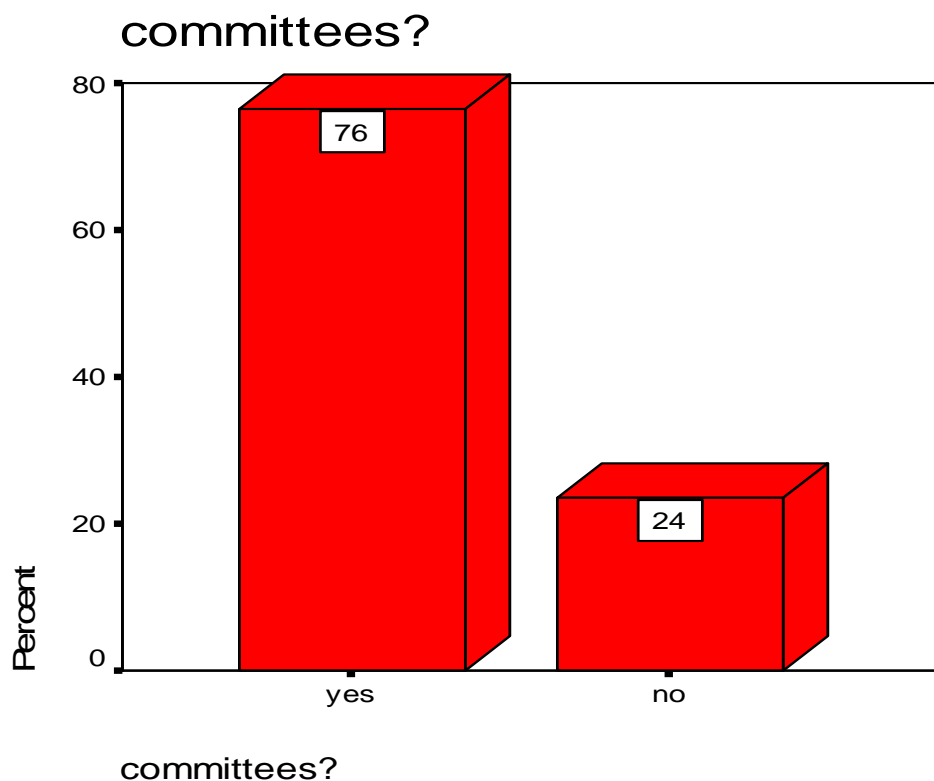
Η επόμενη ερώτηση αφορά την ύπαρξη μόνιμης γραμματείας στις ομάδες συμφερόντων. Όλες σχεδόν οι ομάδες απάντησαν ότι έχουν, πλην μιας που δεν απάντησε καθόλου. Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης και ο ακριβής αριθμός των εργαζομένων στη γραμματεία, καθώς όπως προαναφέρθηκε μας δείχνει τη δυναμική της κάθε ομάδας συμφερόντων. Ο ακριβής αριθμός των εργαζομένων (όσων απασχολούνται μόνιμα), φαίνεται σε διαγραμματική απεικόνιση στο διάγραμμα 3.2. Σημειώνεται ότι όσες ομάδες, εμφανίζονται με μηδενικές αξίες, στον αριθμό

εργαζομένων, δεν απάντησαν στο υποερώτημα του ακριβή αριθμού, αν και απάντησαν καταφατικά στην ερώτηση αν διαθέτουν μόνιμη γραμματεία.

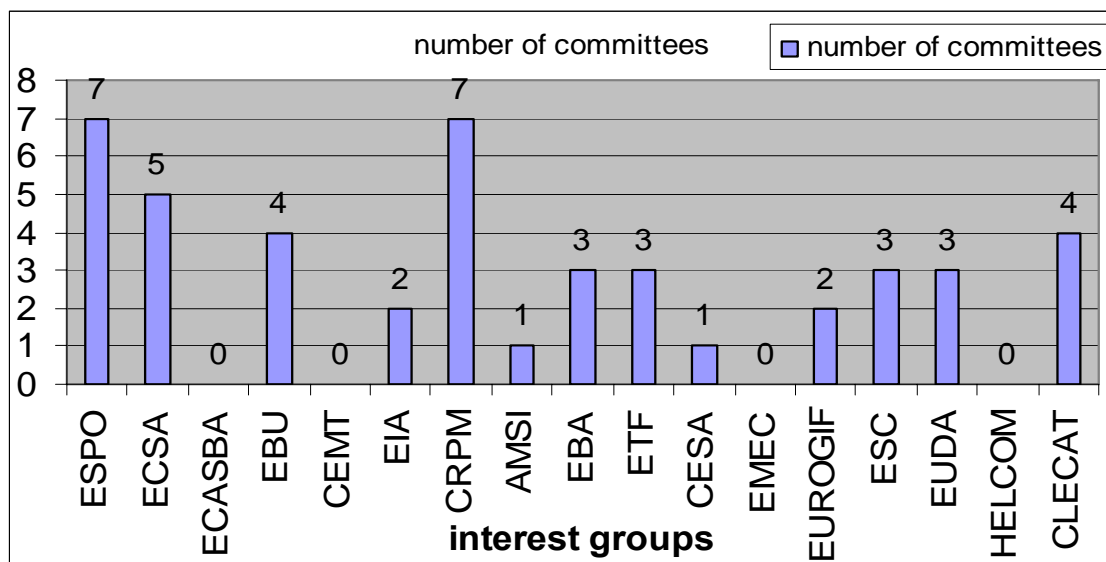
διάγραμμα 3. 2

Εν συνεχεία γίνεται προσπάθεια καταγραφής τόσο των επιτροπών όσο και των ομάδων εργασίας. Και για τις δυο περιπτώσεις, πρώτα γίνεται η απλή ερώτηση αν διαθέτουν επιτροπές και ομάδες εργασίας, μετά ζητάται ο αριθμός τους και τέλος η ονομαστική καταγραφή τους. Στο διάγραμμα 3.3, έχουμε την ανάλυση σε ποσοστιαίες μονάδες, ως προς το ποιες ομάδες διαθέτουν επιτροπές και ποιες όχι.

διάγραμμα 3. 3

Άρα το μεγαλύτερο ποσοστό (76%) διαθέτει επιτροπές. Με το διάγραμμα 3.4 απεικονίζεται διαγραμματικά, ο ακριβής αριθμός των επιτροπών αυτών για κάθε ομάδα συμφερόντων ξεχωριστά. Αναγκαίο είναι να σημειωθεί ότι όσες ομάδες συμφερόντων δεν διαθέτουν επιτροπές, φαίνονται και αυτές στο διάγραμμα αλλά έχουν μηδενικές τιμές. Τέλος, στον πίνακα 3.1 γίνεται ονομαστική καταγραφή όλων των επιτροπών, ανά ομάδα συμφερόντων.

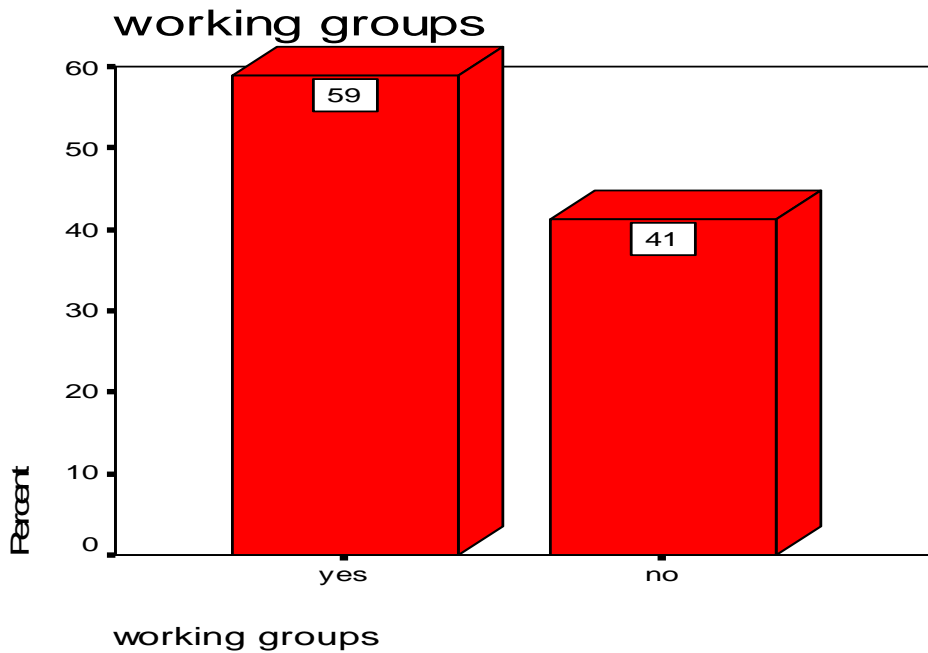
διάγραμμα 3. 4

Πίνακας 3.1

ESPO	ECSCA	ECASBA
Executive committee	Shipping Policy Committee	n.a.
Transport Committee	Safety and Environment Committee	-
Environment Committee	Social Affairs Committee	-
Marine Committee	Budget Committee	-
Statistics Committee	Sectoral Dialogue on Maritime Transport Committee	-
Port Security Committee		-
Budget Committee		-
EBU	CEMT	EIA
Social Committee	n.a.	Economy-Production Committee
Nautical-Technical Committee	-	Communication Committee
Dangerous goods Committee	-	-
Push-bargaining Committee	-	-
CRPM	AMSI	EBA
Arc-Atlantic Commission	AMSI Committee	Environmental Committee

Baltic Commission	-	Regulatory Committee
North Sea Commission	-	Technical Committee
Intermediterranean Commission	-	-
Islands Commission	-	-
Balkans Commission	-	-
Black Sea Commission	-	-
ETF	CESA	EMEC
Baltic Sea Committee	Directors' Committee	n.a.
EU Committee	-	-
Steering Committee	-	-
ESC	EUDA	HELCOM
Maritime Committee	Social Committee	n.a.
Inland Committee	Environmental Committee	
Air Committee	Internal Market Committee	
CLECAT		
Rail Logistics Committee		
Road Logistics Committee		
Air Logistics Committee		
Maritime Logistics Committee		

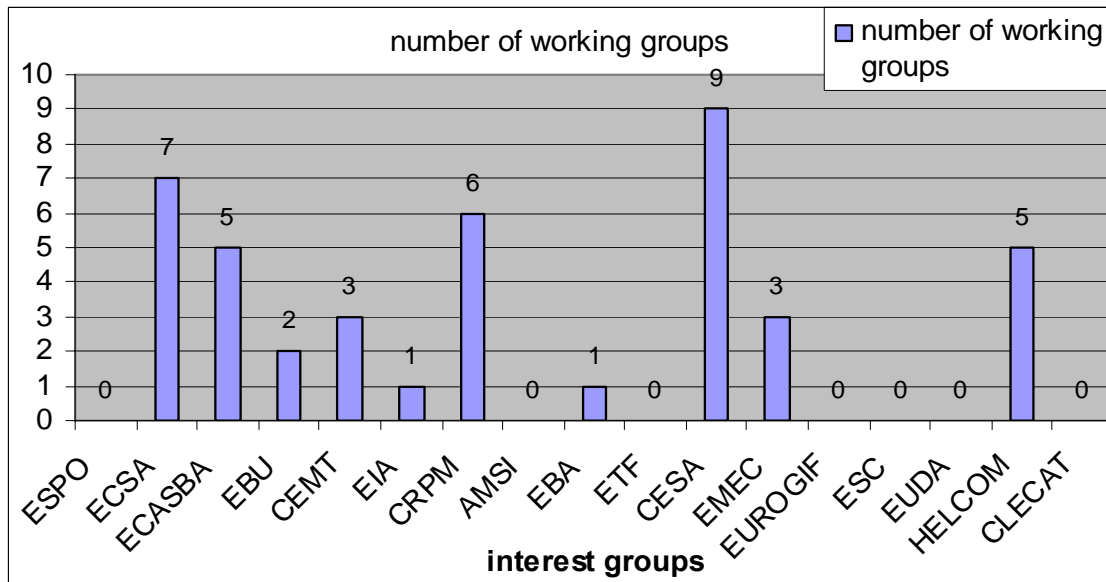
Παρόμοια ανάλυση γίνεται και για τις ομάδες εργασίας. Έτσι, παραθέτουμε, την ανάλυση σε ποσοστιαίες μονάδες ως προς το ποιοι οργανισμοί διαθέτουν ομάδες εργασίες στο διάγραμμα 3.5, που αποτελεί και τη διαγραμματική απεικόνιση της κατάστασης.

διάγραμμα 3. 5

Και σε αυτή την περίπτωση είναι ξεκάθαρο ότι, η πλειοψηφία (58,8%), των οργανισμών, διαθέτει ομάδες εργασίας. Ωστόσο το ποσοστό είναι μικρότερο σε σχέση με το 76,5% στην περίπτωση των επιτροπών.

Η ανάλυση συνεχίζεται με τον ίδιο τρόπο όπως έγινε και παραπάνω για τις επιτροπές. Έτσι έχουμε τη λεπτομερή καταγραφή του ακριβή αριθμού των ομάδων εργασίας για κάθε οργανισμό και τη διαγραμματική τους απεικόνιση στο διάγραμμα 3.6. Ονομαστική καταγραφή γίνεται στον πίνακα 3.3.

διάγραμμα 3. 6

Πίνακας 3.2

ESPO	ECSA	ECASBA
n.a.	Competition WG	Customs and Transit
-	Statistics WG	Education and Training
-	External Relations WG	Marine Safety and Environment
-	Taxiation WG	Port Policy
-	Ports WG	Short Sea Shipping
-	Short Sea Trade WG	-
-	West and Central Africa WG	-
EBU	CEMT	EIA
Antitrust WG	WG tri-annual Conference	(these WGs are not active now)
Small Medium Enterprises WG	MIF-WG on Environmental Issues	Tracking & Tracing
-	MIF-WG on Human Resources	Rail Productivity
-	-	Terminals
CRPM	AMSI	EBA
Transports	n.a	Brussels Inland Waterways Exhibition October 2004 WG
Rural Development	-	-
Fisheries	-	-
Maritime	-	-
Research	-	-
Training	-	-
ETF	CESA	EMEC
n.a.	COREDES(Working Group on R&D)	R&D
-	Delegation to the IMO	Classification Societies
-	WG on Market & Forecast	International Affairs
-	WG On Market Monitoring	-
-	WG on Trade Issues	-
-	WG on Social Dialogue	-
-	Interyard Group on Shiprepair	-
-	WG on Safe Ships and Clean Seas	-
-	WG on Naval Business	-

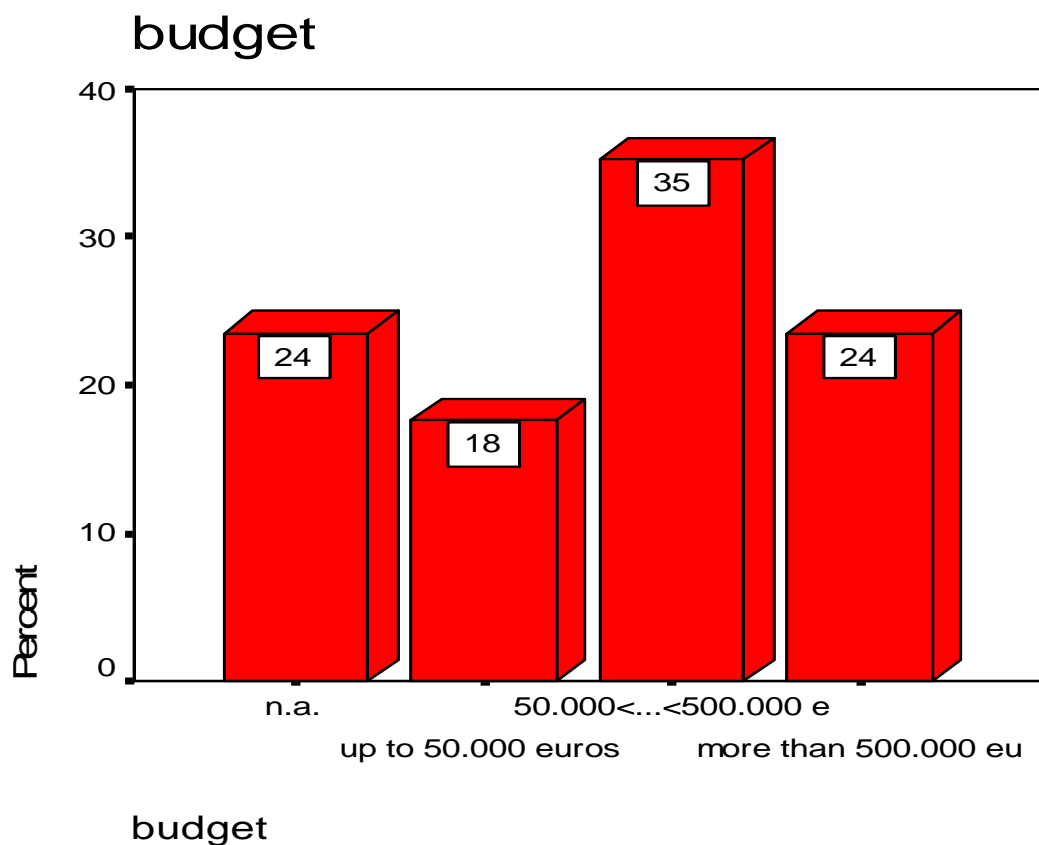
HELCOM	EUROGIF	n.a.
Monitoring and Assessment WG	EUDA	n.a.
Landbase Pollution WG	CLECAT	n.a.
Maritime WG	ESC	n.a.
Response WG		
Nature Protection and the Biodiversity WG		

Η ενότητα αυτή τελειώνει, με μια ερώτηση για το ύψος του προϋπολογισμού της κάθε ομάδας συμφερόντων. Για να επιτευχθεί μια ομαδοποίηση των αποτελεσμάτων, δώσαμε στους ερωτώμενους τη δυνατότητα να επιλέξουν ανάμεσα σε τρεις διαφορετικές βαθμίδες: α) ως 50.000 ευρώ β) 50.000 με 500.000 ευρώ και γ) πάνω από 500.000 ευρώ. Στον πίνακα 3.3 έχουμε μια παρουσίαση της κατάστασης, κατηγοριοποιώντας τις ομάδες, βάσει της κατηγοριοποίησης, την οποία μας παρέχει η ίδια η ερώτηση, ενώ στο διάγραμμα 3.7 την ανάλυση σε ποσοστιαίες μονάδες και τη διαγραμματική απεικόνιση. Σημειώνεται ότι μερικές ομάδες δεν απάντησαν σ' αυτήν την ερώτηση.

Πίνακας 3.3

Budget of the organization	Interest group name
Up to 50.000 euros	ECASBA, AMSI, EBA
50.000 < ... < 500.000 euros	EBU, EIA, EMEC, EUROGIF, ESC EUDA
More than 500.000 euros	ECSA, CRPM, HELCOM, ETF
n.a.	ESPO, CEMT, CESA, CLECAT

διάγραμμα 3. 7

Όπως παρατηρούμε οι περισσότερες ομάδες συμφερόντων ανήκουν στη μεσαία κλίμακα (ποσοστό 35,3%)¹⁵³ και δαπανούν μεταξύ 50.000 και 500.000 ευρώ. Σημαντικό τμήμα των ομάδων(23,5%), δαπανά άνω των 500.000 ευρώ, ενώ ένα εξίσου σημαντικό τμήμα(23,5%) δεν απάντησε στην ερώτηση.

¹⁵³ Βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 150

Κεφάλαιο 4^ο:

Ενότητα Τέταρτη: Κυριότερα ζητήματα

Σε αυτή την ενότητα παρατίθενται ονομαστικά τα κυριότερα ζητήματα που απασχολούν τις ομάδες συμφερόντων. Στους πίνακες 4.1^α έως και 4.1^ε έχουμε την αναλυτική καταγραφή για κάθε ομάδα συμφερόντων ξεχωριστά, ενώ στον πίνακα 4.2 ακολουθείται η αντίστροφη πορεία, καθώς αναφέρονται τα σημαντικότερα ζητήματα, όπως προέκυψαν από την έρευνα και ποιες ομάδες απασχολούν.

Πίνακας 4.1^α

INTEREST GROUPS/ MAIN ISSUES	ESPO	ECSA	ECASBA
1.	Port Package	Erika I and II packages	Port Services Directive
2.	Port Security	Revision of competition rules	Waste Disposal Directive
3.	Maritime Safety	Liberalisation of Port Services	Port Security
4.	Environment	Social dialogue on the implications of the enlargement - social security and pay	Agents Remuneration
5.	-	The new maritime safety package 2004	-

Πίνακας 4.1^β

INTEREST GROUPS/ MAIN ISSUES	EBU	CEMT	EIA
1.	White Book (Common Transport Policy)	Exchange of technical articles between societies	Transport White Paper “time to decide”
2.	Transport European Networks (TEN)	Publication of papers of distinction by members	New security measures

3.	Social Aspects	Exchange of information on educational systems	Intermodal Loading Units (ILU)
4.	Safety	Facilitate mobility of marine technologists	Freight Integration
5.	Security	Organisation of conferences around important themes	Marco Polo support program

Πίνακας 4.1^γ

INTEREST GROUPS/ MAIN ISSUES	CRPM	AMSI	EBA
1.	Regional Development	Unfair competition	Marine pollution regulations
2.	Interregional Cooperation	-	Harmonisation of Helmsmans Licenses through UN ECE Geneva
3.	Transport	-	Proposed rules re pleasure craft in Mediterranean
4.	Maritime Safety	-	European Directive on Boat Construction and Equipment
5.	Europe of sea	-	ISO life raft standards

Πίνακας 4.1^δ

INTEREST GROUPS/ MAIN ISSUES	ETF	EMEC	EUROGIF
1.	EC State aid guideline to maritime transport	Participation in Several EU programmes (ERAMAR, ERASTAR)	Framework Programme for Research and Development
2.	Training and Recruitment of seafarers	-	EU Research Policy
3.	EU enlargement and its consequences	-	Security of Energy Supply

4.	Maritime Security and Safety	-	Climate change issues
5.	Flags of Convenience	-	-

Πίνακας 4.2^ε

INTEREST GROUPS/ MAIN ISSUES	ESC	EUDA	HELCOM	CLECAT
1.	Security	State aid	Maritime Shipping	Freight Transport Security
2.	Competition Review	Infrastructure	Hazards	Port Security
3.	Liability	Recruitment	Habitat Destruction	Air Cargo Security
4.	Short Sea Shipping	-	Environmental impact of shipping	Port Directive
5.	Rail Liberalisation	-	-	Freight Integration

Πίνακας 4.2

INTEREST GROUPS/ MAIN ISSUES	Name of interest group	Name of interest group	Name of interest group	Name of interest group	Name of interest group
Port Package	ESPO	ECASBA	CLECAT	-	-
Port Security	ESPO	ECASBA	EBU	EIA	CLECAT
Maritime Safety	ESPO	ECSA	EBU	ETF	CRPM
Common Transport Policy	EBU	EIA	CRPM	-	-
Competition rules	ECSA	AMSI	ESC	-	-
Environment	ESPO	EBA	HELCOM	-	-

INTEREST GROUPS/ MAIN ISSUES	Name of interest group	Name of interest group
State aid	ETF	EUDA
Freight Integration	CLECAT	EIA

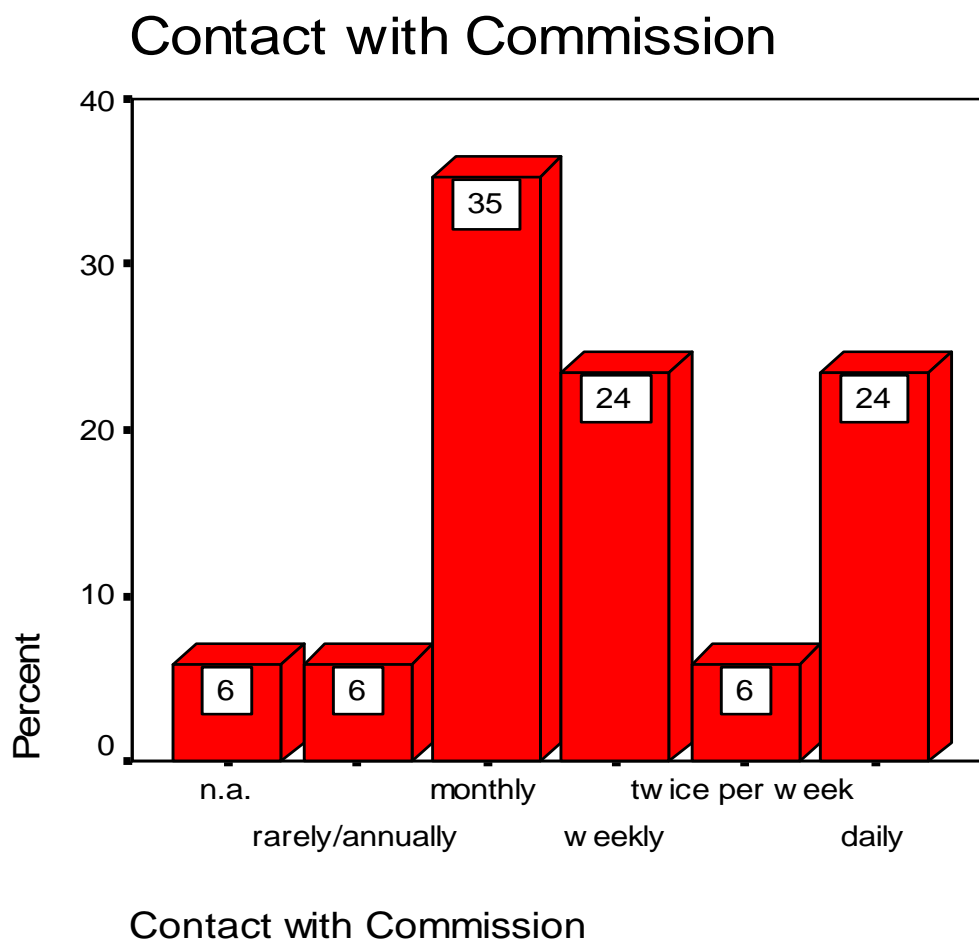
Όπως ίσως θα γίνεται κατανοητό συγκρίνοντας τους αναλυτικούς πίνακες 4.1^α έως και 4.1^ε με το συγκεντρωτικό πίνακα 4.2, ορισμένα θέματα δεν εμφανίζονται με την ακριβή διατύπωσή τους, αλλά αποδίδεται το βασικό νόημά τους, ώστε να είναι εφικτή η κατηγοριοποίηση των κεντρικών ζητημάτων, η οποία θα οδηγήσει σε μια καλύτερη συνολική και πιο περιεκτική παρουσίαση της κατάστασης.

Κεφάλαιο 5^ο:

Πέμπτη Ενότητα: Δράση του Οργανισμού για προώθηση στόχων

Αυτό το τμήμα του ερωτηματολογίου, αποτελεί ουσιαστικά μια καταγραφή των επαφών των ομάδων συμφερόντων με διάφορα ευρωπαϊκά όργανα και θεσμούς. Εκτός από το αν διατηρούν σχέσεις και έχουν επαφές με ορισμένους από τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ερωτάται και πόσο συχνή είναι αυτή η επαφή (ετήσια, μηνιαία, εβδομαδιαία, ημερήσια). Η ίδια ερώτηση έγινε για μια σειρά από ευρωπαϊκά όργανα.

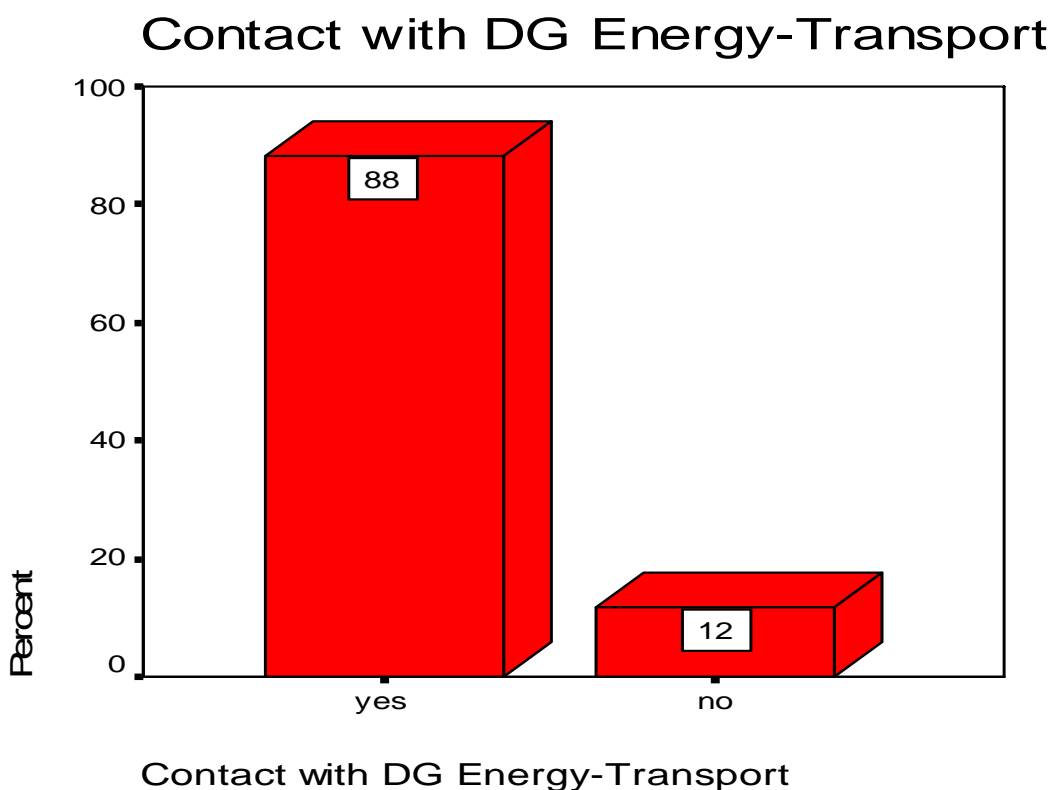
Η πρώτη ερώτηση αφορούσε, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Έτσι λοιπόν, στο διάγραμμα 5.1 έχουμε την ποσοστιαία ανάλυση και τη διαγραμματική απεικόνιση, όσον αφορά τη συχνότητα της επαφής (σε περίπτωση που κάποια ομάδα συμφερόντων δεν έχει έλθει σε επαφή με συγκεκριμένο ευρωπαϊκό όργανο, δίδεται η δυνατότητα να το δηλώσει, επιλέγοντας never = ποτέ) των ομάδων συμφερόντων στο σύνολό τους, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

διάγραμμα 5. 1

Παρατηρούμε λοιπόν, ότι η επαφή με την Επιτροπή υφίσταται σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις και μπορεί να χαρακτηριστεί από υψηλή συχνότητα καθώς το 35,3%¹⁵⁴ των επαφών γίνεται μηνιαία και σχεδόν το 50% (23,5%+23,5%= 47%) είτε εβδομαδιαία, είτε ημερήσια. Αυτό το αποτέλεσμα, χαρακτηρίζεται ως αναμενόμενο, καθώς όπως προαναφέρθηκε η Επιτροπή, είναι εκείνο το ευρωπαϊκό όργανο που προωθεί περισσότερο τις δραστηριότητες τέτοιων ομάδων.

Εν συνεχεία γίνεται η ερώτηση με ποια Γενική Διεύθυνση της Επιτροπής επικοινωνούν περισσότερο. Από τα αποτελέσματα της έρευνας, προέκυψε, όπως ήταν αναμενόμενο, ότι η συντριπτική πλειοψηφία (88,2%) επικοινωνεί με τη Γενική Διεύθυνση Ενέργειας και Μεταφορών. Μια μόνο ομάδα συμφερόντων απαντάει αρνητικά και αυτό ίσως να οφείλεται στη διατύπωση της ερώτησης (Με ποια Γενική Διεύθυνση επικοινωνείτε κυρίως;). Ποσοστιαία ανάλυση και διαγραμματική απεικόνιση παρέχεται, στο διάγραμμα 5.2. Ως υποερώτημα σε αυτή την ερώτηση, ζητάται να δηλωθεί αν η ομάδα συμφερόντων έχει επαφές με κάποια άλλη Γενική Διεύθυνση και αν ναι να την κατονομάσει. Στον πίνακα 5.1 παρουσιάζεται αναλυτικά η κατάσταση για κάθε ομάδα συμφερόντων. Σε περίπτωση, όπου υπάρχει καταφατική απάντηση, δηλώνεται και το όνομα της αντίστοιχης Γενικής Διεύθυνσης (γι' αυτό το λόγο παραθέτουμε και τόσο αναλυτική παρουσίαση των απαντήσεων στη συγκεκριμένη ερώτηση). Στο διάγραμμα 5.3 γίνεται η ποσοστιαία ανάλυση για τις αρνητικές και θετικές απαντήσεις.

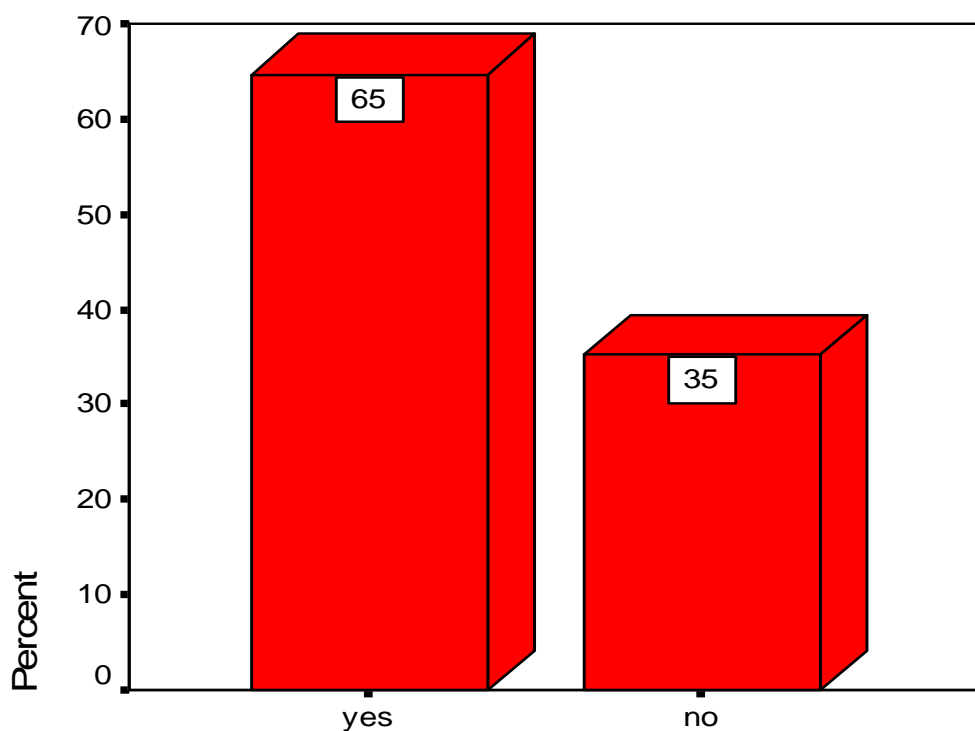
διάγραμμα 5. 2

¹⁵⁴ Βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 150

Πίνακας 5.1

name of the interest group	other DG
ESPO	no
ECSA	no
ECASBA	no
EBU	Environment
CEMT	Research/Enterprise
EIA	Research/Competition
CRPM	Environment/Regional/Fisheries/Research/Enlargement etc.
AMSI	yes
EBA	no
ETF	DG Employment and Social Affairs
CESA	yes
EMEC	DG Enterprise/DG Environment/DG Research
EUROGIF	DG Research
ESC	no
EUDA	DG Environment
HELCOM	DG Environment
CLECAT	no

Contact with Other DG

Contact with Other DG

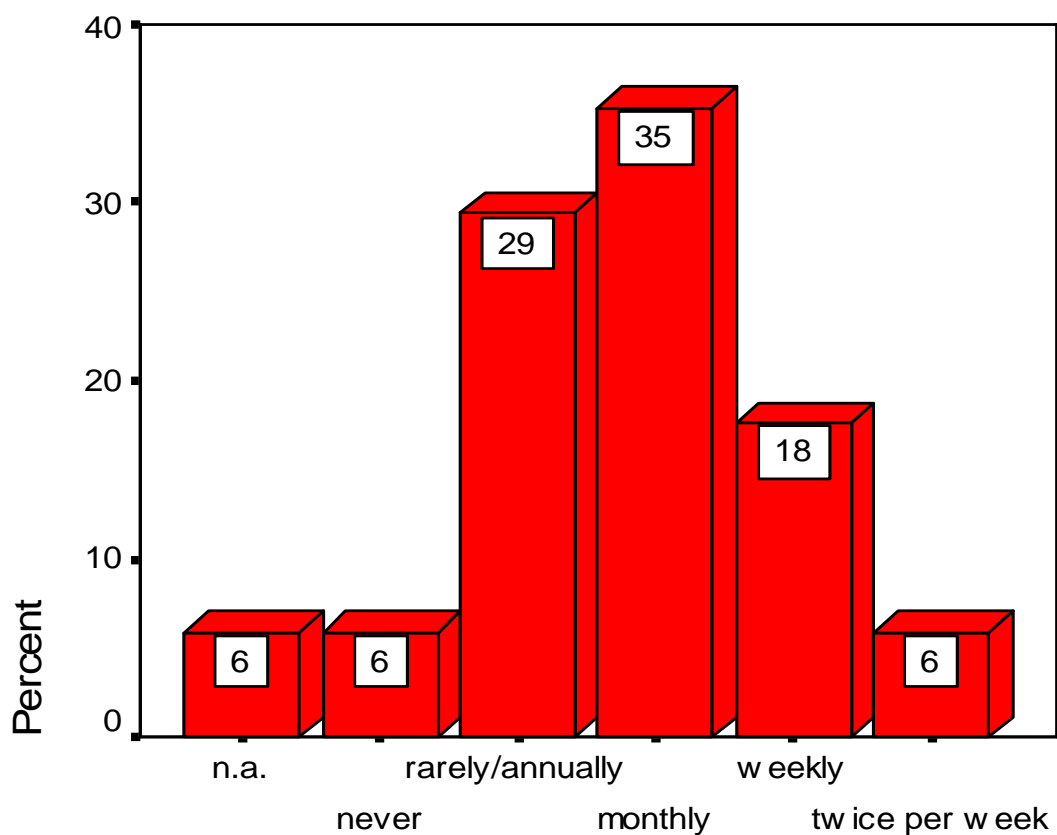
διάγραμμα 5.3

Διαπιστώνουμε λοιπόν, ότι οι πιο πολλές ομάδες συμφερόντων επικοινωνούν και με άλλες Γενικές Διευθύνσεις(κατά ποσοστό 64,7%¹⁵⁵). Οι δυο, οι οποίες εμφανίζονται πιο τακτικά είναι η Γενική Διεύθυνση Έρευνας και η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος.

Η συχνότητα της επαφής με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αποτελεί το αντικείμενο της επόμενης ερώτησης. Η ποσοστιαία ανάλυση και η διαγραμματική απεικόνιση παρέχεται από το διάγραμμα 5.4.

Contact with European Parliament

Contact with European Parliament

διάγραμμα 5. 4

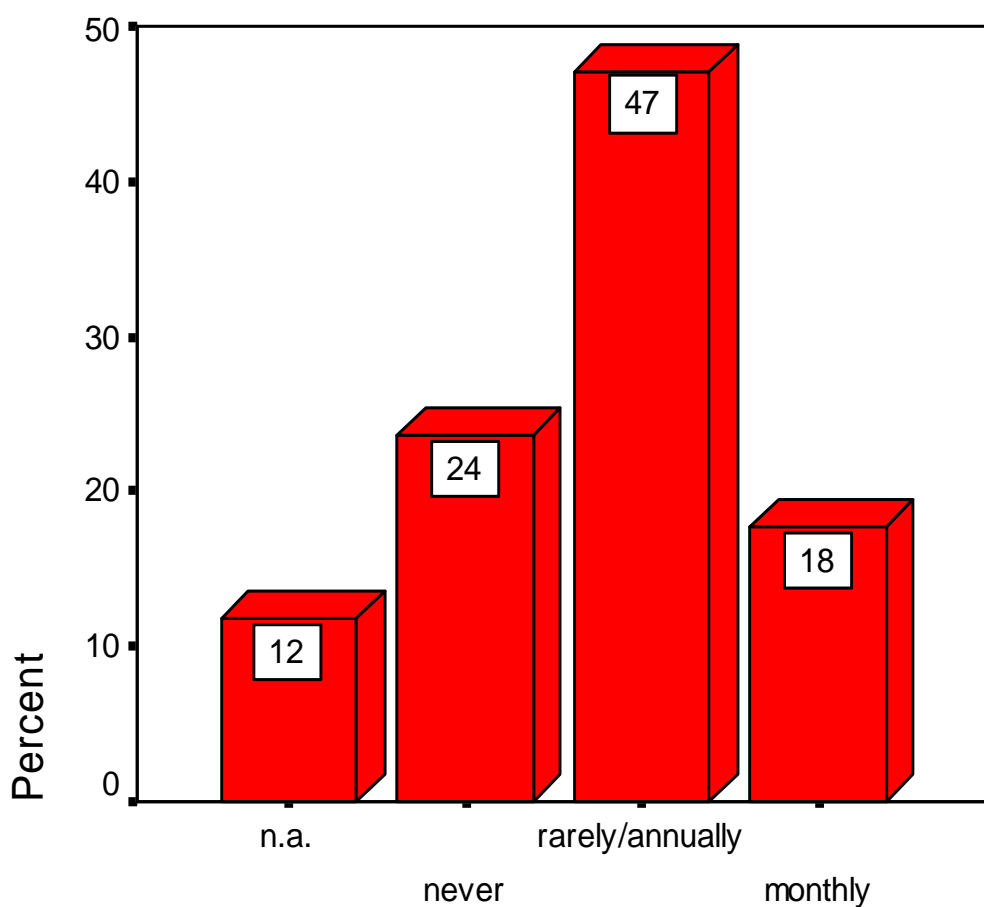
Η συχνότητα της επαφής μπορεί να χαρακτηριστεί υψηλή, με μηνιαίες επαφές στο 35,3% και εβδομαδιαίες επαφές στο 17,6% αλλά σίγουρα δεν μπορεί να χαρακτηριστεί τόσο τακτική όσο της Επιτροπής, καθώς υπάρχει ένα 29,4% που

¹⁵⁵ Βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 150

υποδηλώνει σπάνια ή ετήσια επαφή και ένα 5,9% που δείχνει ότι δεν υφίσταται καμία επαφή.

Η επόμενη ερώτηση, αφορά τις επαφές με την Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων, επικουρικό όργανο του Συμβουλίου. Όπως και στις προηγούμενες ερωτήσεις, ποσοστιαία ανάλυση της συχνότητας των επαφών, παρέχεται στο διάγραμμα 5.5.

Contact with COREPER members

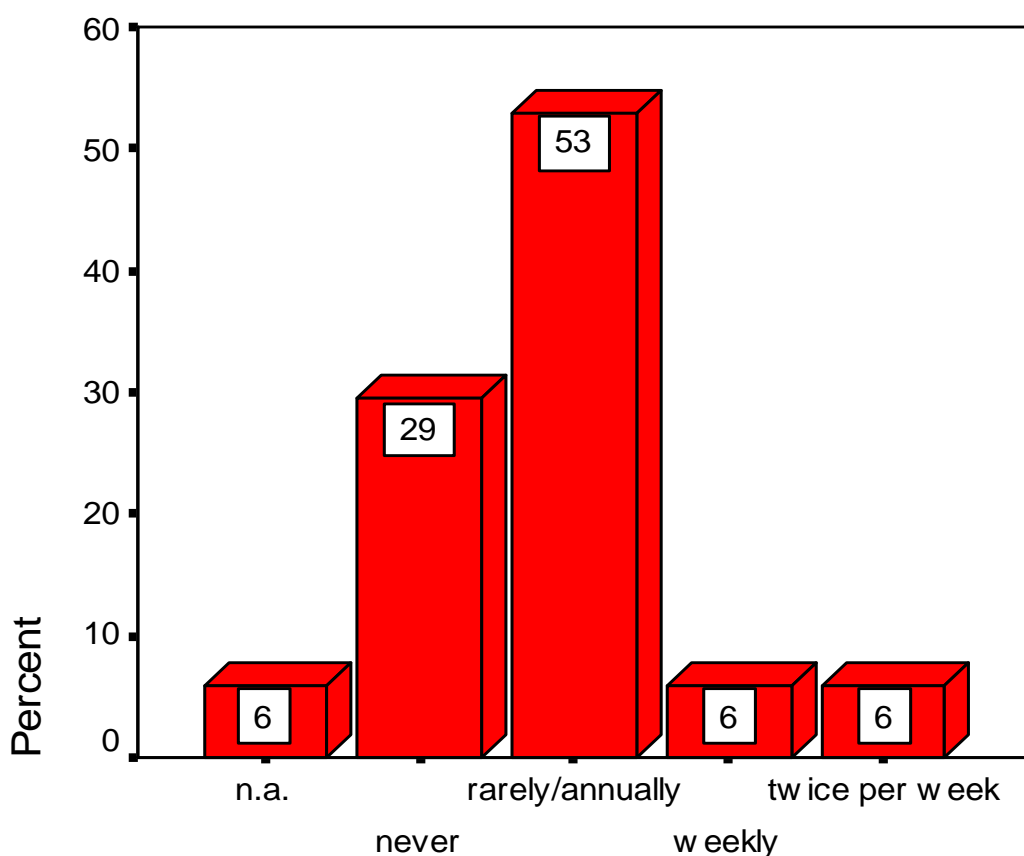
Contact with COREPER members

διάγραμμα 5.5

Όπως διαπιστώνουμε, η επαφή δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως τακτική, καθώς ένα μεγάλο ποσοστό της τάξης του 23,5% δηλώνει ότι δεν υπάρχει καν, οι περισσότεροι(47,1%) δηλώνουν ότι είναι σπάνια ή ετήσια και μόνο ένα 17,6% ότι είναι μηνιαία.

Η συχνότητα των επαφών με τη γραμματεία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ερωτάται εν συνεχεία. Και πάλι, ποσοστιαία ανάλυση και διαγραμματική απεικόνιση των αποτελεσμάτων της ερώτησης, δίδεται με το διάγραμμα 5.6. Η ερώτηση αυτή μπορεί να συνδεθεί με την αμέσως επόμενη, η οποία αποσκοπεί στο να μάθει τη συχνότητα επαφών με Υπουργούς, οι οποίοι συμμετέχουν στο Συμβούλιο. Και πάλι η ποσοστιαία ανάλυση και η διαγραμματική απεικόνιση παρέχεται από το διάγραμμα 5.7. Και οι δυο ερωτήσεις αφορούν επαφές οι οποίες σχετίζονται με το Συμβούλιο. Η πρώτη αφορά επαφές σε χαμηλό επίπεδο με το απλό προσωπικό της Γραμματείας του Συμβουλίου και η δεύτερη σε υψηλότερο επίπεδο απευθείας με Υπουργούς, οι οποίοι λαμβάνουν μέρος στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Contact with Council Secretariat

Contact with Council Secretariat

διάγραμμα 5. 6

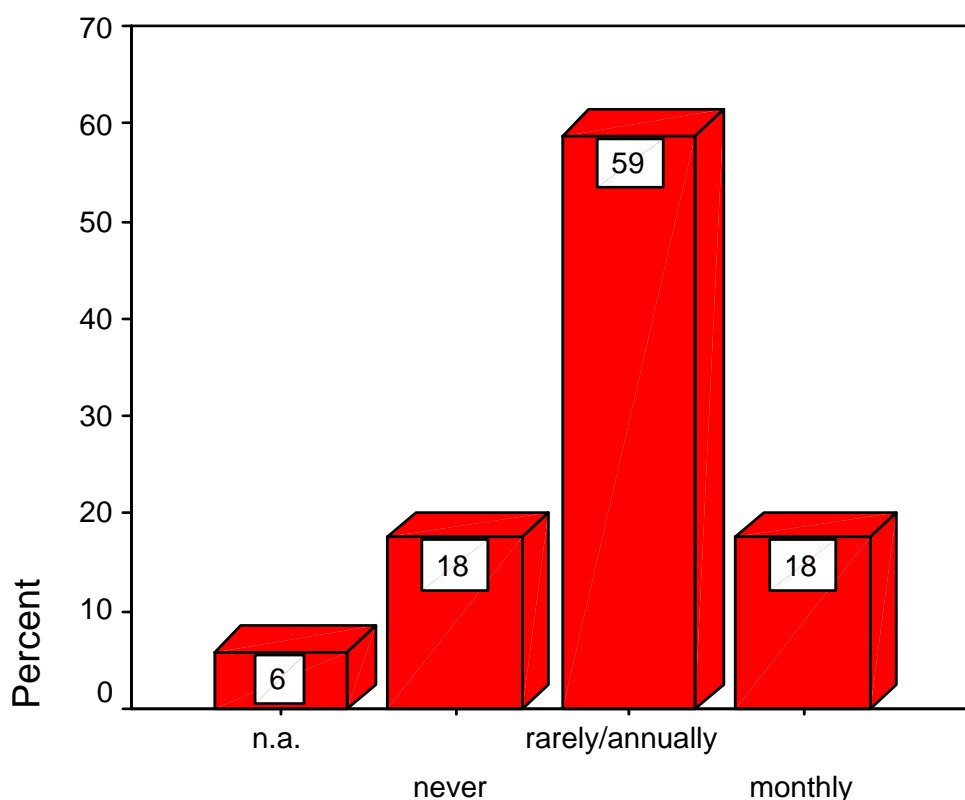
Με τους μισούς και παραπάνω(52,9%)¹⁵⁶ να δηλώνουν ότι η επαφή που διατηρούν είναι σπάνια ή ετήσια και το 29,4% ότι δεν έχει καμία επαφή,

¹⁵⁶ Βλέπε σημείωση υπ' αριθμόν 150

αποτυπώνεται ξεκάθαρα ότι η επικοινωνία με τη Γραμματεία του Συμβουλίου, δεν συνηθίζεται για τις συγκεκριμένες ομάδες συμφερόντων. Παρολαυτά, σημειώνεται ότι ένα ποσοστό περίπου 12% (5,9% + 5,9% = 11,8%), έχει τακτική επαφή (εβδομαδιαία, δυο φορές την εβδομάδα).

Τα παραπάνω αποτελέσματα προσδίδουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στα αποτελέσματα της επόμενης ερώτησης. Θα μπορούσαμε να διαπιστώσουμε, οι υπό εξέταση ομάδες συμφερόντων, τι τύπου επαφές υιοθετούν. Χαμηλές, με το προσωπικό της Γραμματείας του Συμβουλίου, ή υψηλές με τους Υπουργούς που συμμετέχουν στο Συμβούλιο, απευθείας. Χρειάζεται δηλαδή να κάνουμε και μια συγκριτική ανάλυση μεταξύ των αποτελεσμάτων των δυο ερωτήσεων.

Contact with Ministers in the Council

Contact with Ministers in the Council

διάγραμμα 5. 7

Γενικά, η συχνότητα της επαφής δεν μπορεί να χαρακτηριστεί τακτική με 58,8% να δηλώνει ότι έρχεται σε επαφή σπάνια ή ετήσια και το 17,6% ότι δεν υπάρχει επαφή.

Συγκριτικά, με τις επαφές με τη Γραμματεία του Συμβουλίου, μπορούμε να πούμε ότι είναι πιο τακτική. Και αυτό για τρεις λόγους. Πρώτον, γιατί το ποσοστό

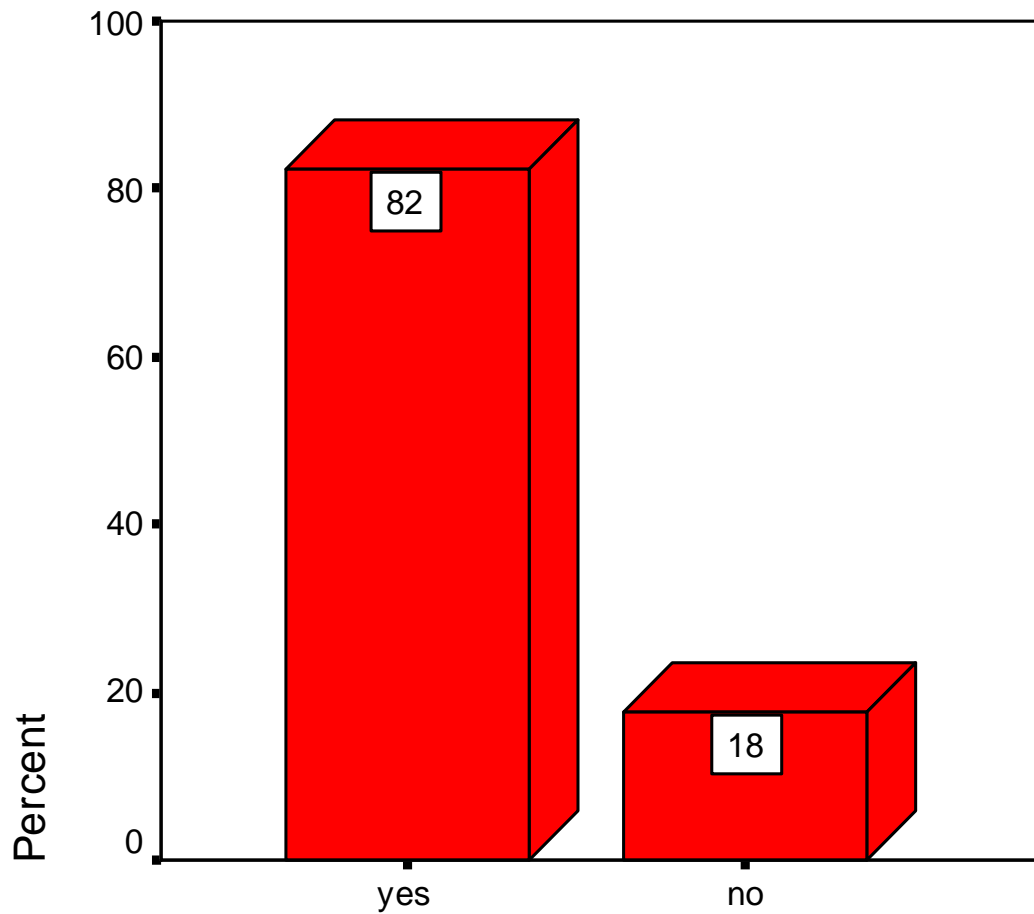
που αφορά τις ετήσιες επαφές είναι μεγαλύτερο (58,8% έναντι 52,9%). Δεύτερον, γιατί το ποσοστό που δηλώνει ότι δεν έχει καμία επαφή είναι μικρότερο (17,6% έναντι 29,4%). Τρίτον, ένα σημαντικό ποσοστό, απαντά ότι έχει επαφή σε μηνιαία βάση (17,6%) που μπορεί να χαρακτηριστεί ως αρκετά τακτική. Απ' όλα τα παραπάνω οδηγούμαστε στη διαπίστωση, ότι έστω και οριακά οι ομάδες συμφερόντων, προτιμούν τις επαφές υψηλού επιπέδου, δηλαδή απευθείας, με τους συμμετέχοντες Υπουργούς στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, απ' ότι τις επαφές με απλούς εργαζόμενους στη Γραμματεία του Συμβουλίου.

Η ενότητα αυτή κλείνει με την ερώτηση αν οι ομάδες συμφερόντων, έρχονται σε επαφή με κάποιο άλλο ευρωπαϊκό οργανισμό. Ο πίνακας 5.2, περιλαμβάνει είτε την αρνητική απάντηση κάθε ομάδας, είτε τον ευρωπαϊκό οργανισμό που έρχεται σε επαφή η κάθε ομάδα συμφερόντων. Το διάγραμμα 5.8, αναλύει σε ποσοστά τον αριθμό των θετικών και αρνητικών απαντήσεων. Αντίθετα στο διάγραμμα 5.9, απεικονίζεται διαγραμματικά η ανάλυση σε σχέση με τη συχνότητα επαφής, εκφρασμένη και πάλι σε ποσοστιαίες μονάδες (για όσες ομάδες απάντησαν θετικά).

Πίνακας 5.2

name of the interest group	other E.U. Institutions
ESPO	no
ECSA	no
ECASBA	yes(n.a)
EBU	Economic and Social Committee
CEMT	Maritime Industries Forum
EIA	ECMT/OECD/UN (UNCTAD)
CRPM	Committee of the Regions
AMSI	yes(n.a)
EBA	no
ETF	ECOSOC
CESA	no
EMEC	EMSA
EUROGIF	European Economic and Social Committee
ESC	yes(n.a)
EUDA	ECOSOC
HELCOM	European Environment Agency
CLECAT	yes(n.a)

Contact with Other EU Institutions?

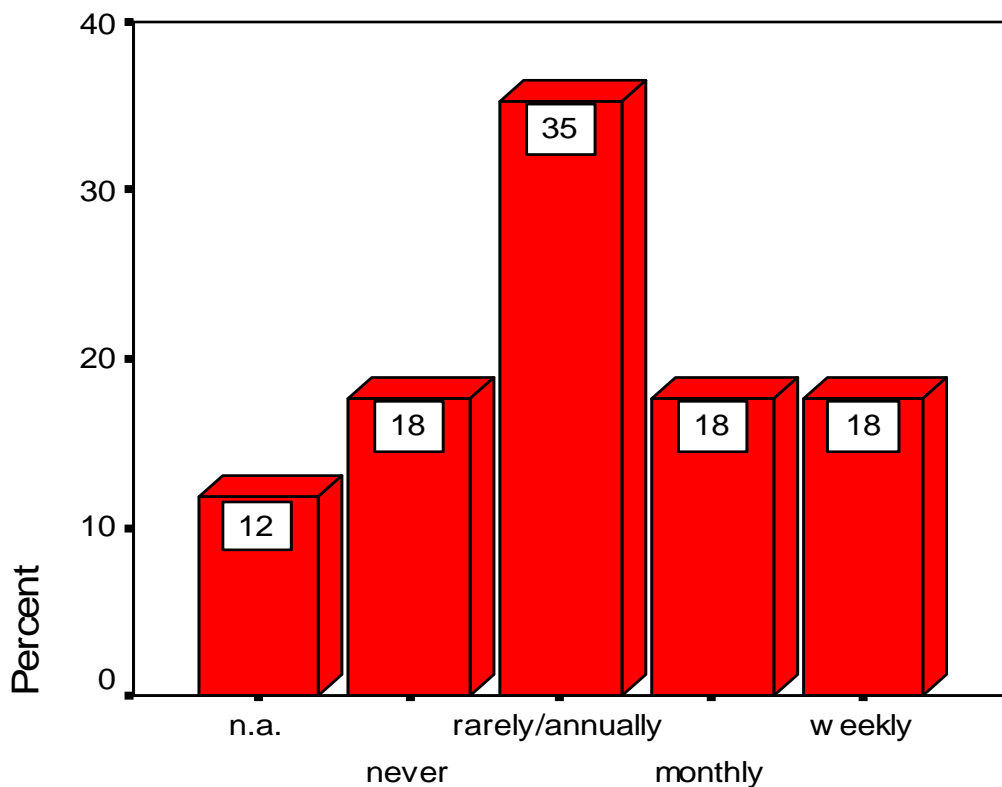

Contact with Other EU Institutions?

διάγραμμα 5. 8

Διαπίστωση πρώτη: οι πιο πολλές ομάδες συμφερόντων(ποσοστό 82,4%) διατηρούν επαφές και με άλλους ευρωπαϊκούς οργανισμούς.

Contact with other EU Institutions

Contact with other EU Institutions

διάγραμμα 5.9

Όσες ομάδες συμφερόντων έχουν επαφή και με άλλους ευρωπαϊκούς οργανισμούς, αυτή μπορεί να χαρακτηριστεί ως ικανοποιητική καθώς το 35,3% έχει επαφή σε ετήσια βάση, ενώ ένα σχεδόν ίσο ποσοστό ($17,6\% + 17,6\% = 35,2\%$) διατηρεί επαφή, είτε σε μηνιαία είτε σε εβδομαδιαία βάση. Τέλος, ένα ποσοστό της τάξης του 17,6%, δηλώνει ότι δεν διατηρεί καμία απολύτως επαφή.

Κεφάλαιο 6^ο: Ενότητα Έκτη: Παράγοντες Διακυβέρνησης

Στην έκτη και τελευταία ενότητα του ερωτηματολογίου, ζητάμε από τις ομάδες συμφερόντων να αξιολογήσουν αρνητικά ή θετικά 23 διαφορετικούς παράγοντες που επηρεάζουν τη δυνατότητά τους να ενοποιούν τα συμφέροντα των μελών τους και να εξασφαλίζουν το συμβιβασμό, μεταξύ των πολλές φορές διαφορετικών στόχων τους, ώστε να επιτευχθούν οι συνολικοί στόχοι της ομάδας.

Οι ομάδες συμφερόντων, κλήθηκαν να βαθμολογήσουν από πολύ αρνητικά (-5), έως πολύ θετικά (5), ενώ η τιμή 0, εξέφραζε ουδετερότητα από τη μεριά της ομάδας ως προς τον παράγοντα. Σε περίπτωση που κάποια ομάδα θεωρούσε κάποιο παράγοντα εντελώς άσχετο ή ασήμαντο ως προς τον επηρεασμό της απόδοσής της, είχε τη δυνατότητα να επιλέξει «άσχετο» (irrelevant).

Κάθε παράγοντας θα παρουσιαστεί ξεχωριστά. Η παρουσίαση θα έχει ως εξής: Πρώτα θα παρατίθενται δυο πίνακες. Στον πρώτο πίνακα λοιπόν, θα παρατίθενται μια σειρά από στατιστικά μεγέθη όπως ο μέσος (mean), η τυπική απόκλιση (standard deviation), η ελάχιστη (minimum) και η μέγιστη (maximum) τιμή κάθε παράγοντα, κ.ά. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν επίσης και τα 'missing values' του συστήματος τα οποία ουσιαστικά δεν είναι τίποτα άλλο, από εκείνες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες, οι ομάδες συμφερόντων χαρακτήρισαν τον παράγοντα ως μη σχετικό ή ασήμαντο για αυτές. Και αυτό το στοιχείο είναι πολύ σημαντικό για την ανάλυση, καθώς είναι κατανοητό, ότι όσες περισσότερες φορές ένας παράγοντας επιλεγεί ως irrelevant, αυτό κάτι υποδηλώνει για τη σημαντικότητά του στην απόδοση του οργανισμού. Η ανάλυση για κάθε παράγοντα, συνεχίζεται, με τον δεύτερο πίνακα, που αποτελεί μια ανάλυση σε ποσοστιαίες μονάδες, της βαθμολογίας που έχουν δώσει οι ομάδες συμφερόντων και κλείνει με ένα διάγραμμα, το οποίο αποτελεί τη διαγραμματική απεικόνιση του δεύτερου πίνακα.

Πριν ξεκινήσει το αναλυτικό κομμάτι της στατιστικής επεξεργασίας, παραθέτουμε δυο πίνακες τον 6^A και τον 6^B. Στον πρώτο πίνακα, απλά παραθέτουμε συνολικά τους υπό βαθμολόγηση 23 παράγοντες. Στον δεύτερο πίνακα, παραθέτουμε ξανά συγκεντρωτικά και τους 23 παράγοντες, αλλά αυτήν την φορά στη δεύτερη στήλη, παρουσιάζουμε δυο πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία, τα οποία ουσιαστικά είναι συμπληρωματικά το ένα του άλλου. Παρουσιάζουμε λοιπόν, πόσες ομάδες απάντησαν (valid) και πόσες όχι (missing values). Η πιο σωστά πόσες ομάδες, βαθμολόγησαν το συγκεκριμένο παράγοντα, θεωρώντας το σημαντικό και ποιες όχι, θεωρώντας το ασήμαντο.

Κλείνοντας, είναι αναγκαίο να τονίσουμε ότι σε αυτό το κομμάτι της έρευνας δεν πήραν μέρος όλες οι ομάδες συμφερόντων που απάντησαν το ερωτηματολόγιο, αφού ορισμένες δεν απάντησαν αυτό το τελευταίο τμήμα. Συνολικά σε αυτή την ενότητα απάντησαν 14 ομάδες.

Πίνακας 6^A

1. Ο βαθμός εξειδίκευσης των μελών στην αλυσίδα μεταφορών	13. Βαθμός εμπιστοσύνης μεταξύ των μελών
2. Αναζήτηση συγκεκριμένου κανονιστικού/θεσμικού πλαισίου	14. Ο οργανισμός χρησιμοποιείται ως η δεύτερη εναλλακτική για επίτευξη στόχων
3. Παρουσία «Κοινού Εχθρού»	15. Ένταση συμμετοχής
4. Απειλή εξόδου από μέλη	16. Δραστηριότητα μελών-μη μελών στις Βρυξέλες
5. Μεγάλος αριθμός μελών	17. Χρησιμοποίηση οργανισμού από τα μέλη μόνο για απόκτηση πληροφοριών
6. Βαθμός συγκέντρωσης του κλάδου	18. Παρουσία εταιρειών παρόμοιου μεγέθους
7. Αυτονομία οργανισμού από τα μέλη του	19. Βαθμός ανταγωνισμού εντός του κλάδου
8. Η παρουσία μιας ευρωπαϊκής παρά μιας εθνικής αγοράς	20. Δραστηριότητες εξαγορών και συγχωνεύσεων από τα μέλη σας
9. Μεμονωμένη δραστηριοποίηση μελών για προώθηση στόχων	21. Άλλα κίνητρα (π.χ. πρόσβαση σε άλλους οργανισμούς)
10. Τα μέλη τείνουν να υιοθετήσουν θέσεις σύμφωνα με το «χαμηλότερο κοινό παρανομαστή»	22. Τεχνολογικές διαφορές μεταξύ των μελών
11. Τα μέλη συμμετέχουν μόνο για την αποφυγή κόστους	23. Ταυτότητα της Ε.Ε. στο παγκόσμιο εμπόριο
12. Ενεργή αναζήτηση των προνομίων της συμμετοχής από τα μέλη	-

Πίνακας 6^B

Όνομα παράγοντα	Περιπτώσεις επιλογής (valid)	Περιπτώσεις μη επιλογής(missing values)
1. Ο βαθμός εξειδίκευσης των μελών στην αλυσίδα μεταφορών	11	3
2. Αναζήτηση συγκεκριμένου κανονιστικού/θεσμικού πλαισίου	13	1
3. Παρουσία «Κοινού Εχθρού»	13	1
4. Απειλή εξόδου από μέλη	9	5
5. Μεγάλος αριθμός μελών	6	8
6. Βαθμός συγκέντρωσης του κλάδου	11	3
7. Αυτονομία οργανισμού από τα μέλη του	10	4
8. Η παρουσία μιας ευρωπαϊκής παρά μιας εθνικής αγοράς	11	3
9. Μεμονωμένη δραστηριοποίηση μελών για προώθηση στόχων	8	6
10. Τα μέλη τείνουν να υιοθετήσουν θέσεις σύμφωνα με το «χαμηλότερο κοινό παρανομαστή»	8	6
11. Τα μέλη συμμετέχουν μόνο για την αποφυγή κόστους	8	6
12. Ενεργή αναζήτηση των προνομίων της συμμετοχής από τα μέλη	14	0
13. Βαθμός εμπιστοσύνης μεταξύ των μελών	14	0
14.Ο οργανισμός χρησιμοποιείται ως η δεύτερη εναλλακτική για επίτευξη στόχων	9	5
15. Ένταση συμμετοχής	10	4

16. Δραστηριότητα μελών-μη μελών στις Βρυξέλες	11	3
17. Χρησιμοποίηση οργανισμού από τα μέλη μόνο για απόκτηση πληροφοριών	13	1
18. Παρουσία εταιρειών παρόμοιου μεγέθους	7	7
19. Βαθμός ανταγωνισμού εντός του κλάδου	10	4
20. Δραστηριότητες εξαγορών και συγχωνεύσεων από τα μέλη σας	8	6
21. Άλλα κίνητρα (π.χ. πρόσβαση σε άλλους οργανισμούς)	12	2
22. Τεχνολογικές διαφορές μεταξύ των μελών	5	9
23. Ταυτότητα της Ε.Ε. στο παγκόσμιο εμπόριο	10	4

6.1 Ο βαθμός εξειδίκευσης των μελών στην αλυσίδα μεταφορών

Πίνακας 6.1^α

Statistics

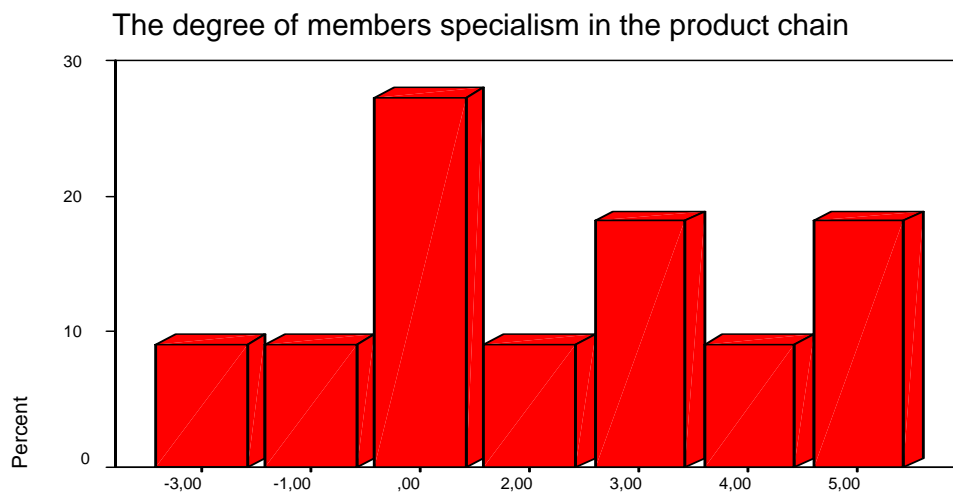
The degree of members specialism in the product chain

N	Valid	11
	Missing	3
Mean		1,6364
Std. Deviation		2,61812
Minimum		-3,00
Maximum		5,00

Πίνακας 6.1^β

The degree of members specialism in the product chain

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-3,00	1	7,1	9,1	9,1
	-1,00	1	7,1	9,1	18,2
	,00	3	21,4	27,3	45,5
	2,00	1	7,1	9,1	54,5
	3,00	2	14,3	18,2	72,7
	4,00	1	7,1	9,1	81,8
	5,00	2	14,3	18,2	100,0
	Total		11	78,6	100,0
Missing	System	3	21,4		
Total		14	100,0		

The degree of members specialism in the product chain

διάγραμμα 6. 1

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 1,6364. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η μηδενική (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 3. Τυπική απόκλιση: 2,61812.

Άρα το κριτήριο αυτό έχει θετική βαρύτητα σύμφωνα με το μέσο και είναι ιδιαίτερα σημαντικό, καθώς έχει μόνο 3 περιπτώσεις μη επιλογής. Οι περισσότεροι ερωτώμενοι, θεώρησαν ότι η επίδρασή του στην απόδοση του οργανισμού είναι ουδέτερη, υπήρξαν όμως αρκετές επιλογές με ιδιαίτερα υψηλή βαθμολογία (βαθμολογία 3 και 5) και έτσι ο μέσος βγήκε θετικής βαρύτητας.

6.2 Αναζήτηση συγκεκριμένου κανονιστικού/θεσμικού πλαισίου

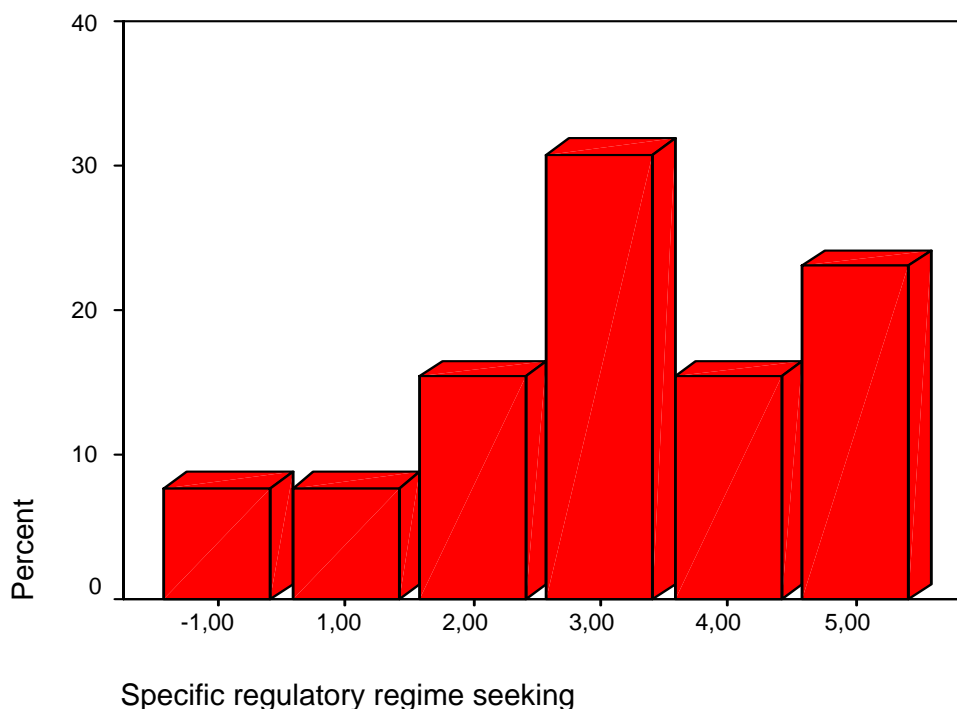
Πίνακας 6.2^α

Statistics		
Specific regulatory regime seeking		
N	Valid	13
	Missing	1
Mean		3,0000
Std. Deviation		1,73205
Minimum		-1,00
Maximum		5,00

Πίνακας 6.2^β

Specific regulatory regime seeking					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-1,00	1	7,1	7,7	7,7
	1,00	1	7,1	7,7	15,4
	2,00	2	14,3	15,4	30,8
	3,00	4	28,6	30,8	61,5
	4,00	2	14,3	15,4	76,9
	5,00	3	21,4	23,1	100,0
	Total	13	92,9	100,0	
Missing	System	1	7,1		
Total		14	100,0		

Specific regulatory regime seeking

διάγραμμα 6. 2

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 3,000. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 3 (θετική). Περιπτώσεις μη επιλογής: 0. Τυπική απόκλιση:1,73205.

Ο παράγοντας αυτός είναι μεγάλης σημασίας και βαρύτητας. Με υψηλή θετική βαρύτητα, αφού ο μέσος φτάνει στο 3 (που είναι και η επιλογή των περισσότερων ερωτώμενων), αλλά και με τεράστια σημασία, που φτάνει το απόλυτο, αφού κανένας οργανισμός δεν τον θεώρησε ασήμαντο, ώστε να μην τον επιλέξει.

6.3 Παρουσία «Κοινού Εχθρού»

Πίνακας 6.3^α

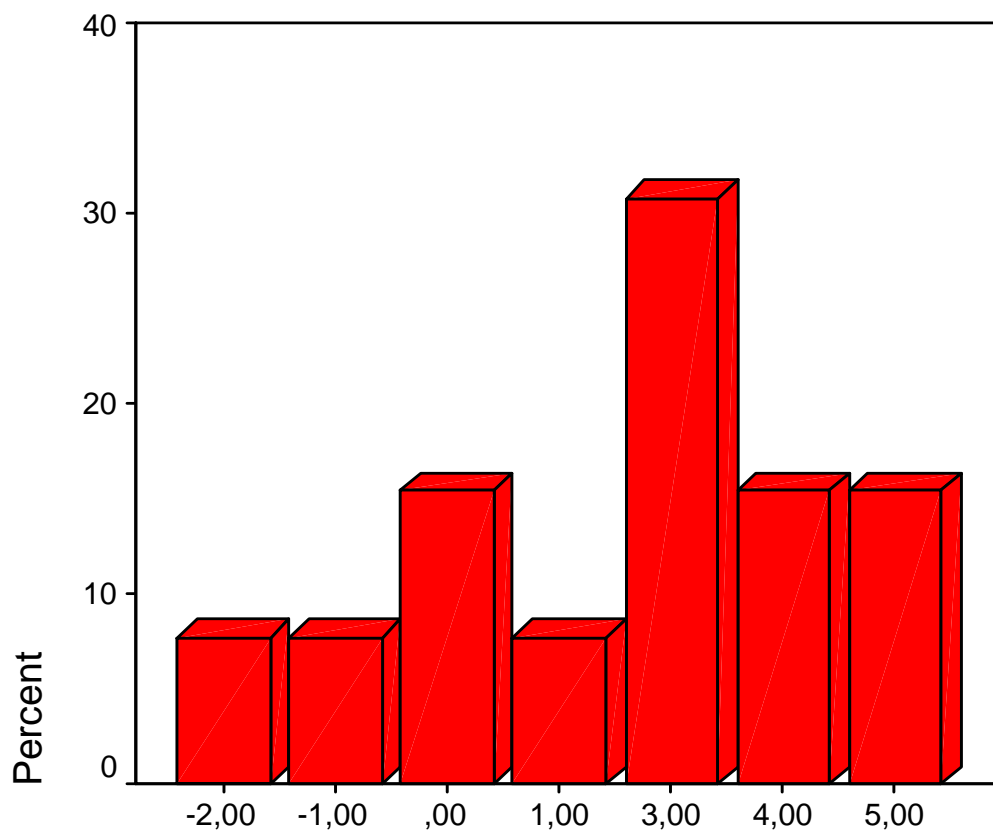
Statistics		
The presence of a "Common enemy"		
N	Valid	13
	Missing	1
Mean		2,1538
Std. Deviation		2,30384
Minimum		-2,00
Maximum		5,00

Πίνακας 6.3^β

The presence of a "Common enemy"

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-2,00	1	7,1	7,7	7,7
	-1,00	1	7,1	7,7	15,4
	,00	2	14,3	15,4	30,8
	1,00	1	7,1	7,7	38,5
	3,00	4	28,6	30,8	69,2
	4,00	2	14,3	15,4	84,6
	5,00	2	14,3	15,4	100,0
	Total		13	92,9	100,0
Missing	System	1	7,1		
Total		14	100,0		

The presence of a "Common enemy"

The presence of a "Common enemy"

διάγραμμα 6. 3

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 2,1538. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 3 (θετική). Περιπτώσεις μη επιλογής: 1. Τυπική απόκλιση:2,30384.

Ο συγκεκριμένος παράγοντας, έχει υψηλή θετική βαρύτητα, αφού έχει μέσο λίγο πάνω από το 2 και οι ερωτώμενοι επέλεξαν κατά πλειοψηφία την 3 (θετική), ως βαθμολογία επηρεασμού απόδοσης του οργανισμού τους, από αυτόν τον παράγοντα. Επίσης το θεωρούν ιδιαίτερα σημαντικό, αφού μόνο μια ομάδα τον έκρινε ως ασήμαντο (μια περίπτωση μη επιλογής).

6.4 Απειλή εξόδου από μέλη

Πίνακας 6.4^α

Statistics

Threat of exit by member

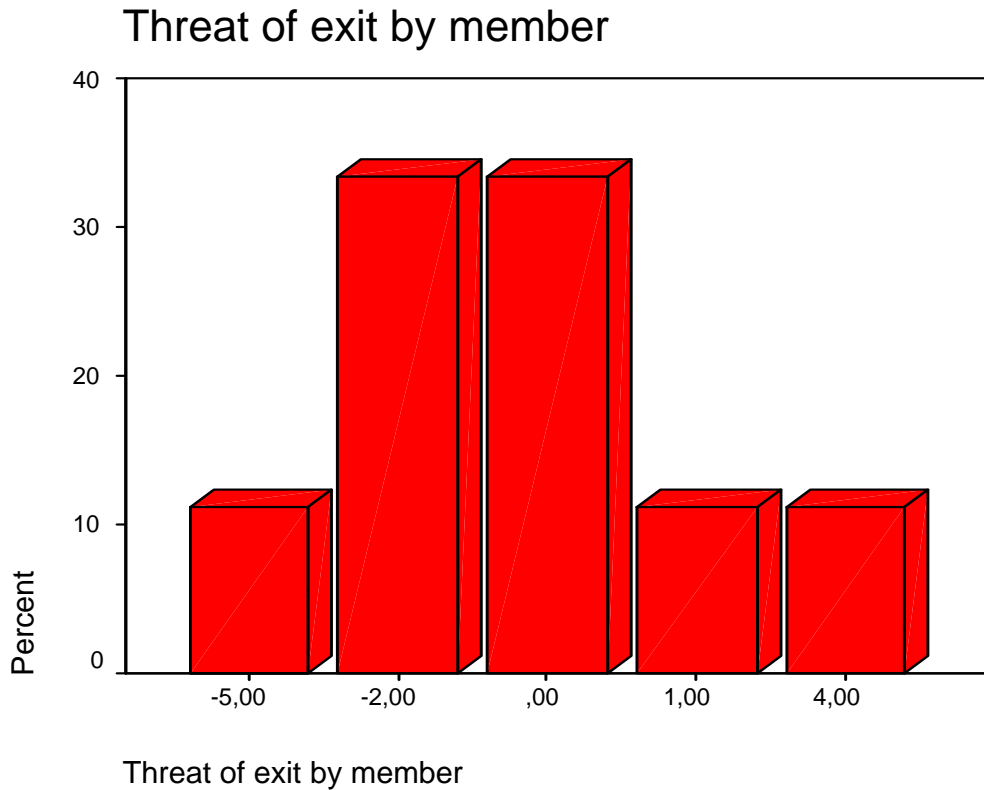
N	Valid	9
	Missing	5
Mean		-,6667
Std. Deviation		2,50000
Minimum		-5,00
Maximum		4,00

Πίνακας 6.4^β

Threat of exit by member

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-5,00	1	7,1	11,1	11,1
	-2,00	3	21,4	33,3	44,4
	,00	3	21,4	33,3	77,8
	1,00	1	7,1	11,1	88,9
	4,00	1	7,1	11,1	100,0
	Total	9	64,3	100,0	
Missing	System	5	35,7		
Total		14	100,0		

διάγραμμα 6. 4

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: -0,6667. Τιμές με τις περισσότερες επιλογές: η -2 (αρνητική) και η 0 (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 5. Τυπική απόκλιση: 2,5.

Η αρνητική τιμή του μέσου, δείχνει έναν παράγοντα ο οποίος, έχει αρνητική βαρύτητα για την απόδοση του οργανισμού και αν και δεν είναι ασήμαντος, ωστόσο δεν μπορεί να θεωρηθεί και ιδιαίτερα σημαντικός αφού καταγράφονται 5 περιπτώσεις μη επιλογής. Οι περισσότερες βαθμολογίες είναι είτε 0, είτε -2 (ίσα ποσοστά), γεγονός που δικαιολογεί και την αρνητική τιμή του μέσου.

6.5 Μεγάλος αριθμός μελών

Πίνακας 6.5^α

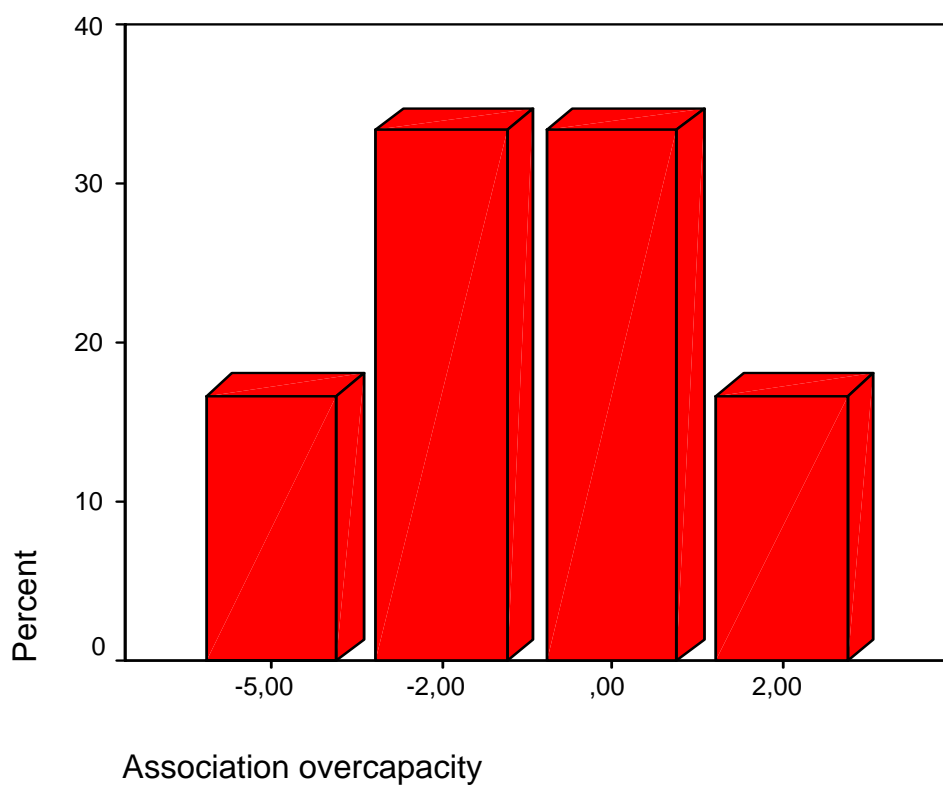
Statistics		
Association overcapacity		
N	Valid	6
	Missing	8
Mean		-1,1667
Std. Deviation		2,40139
Minimum		-5,00
Maximum		2,00

Πίνακας 6.5^β

Association overcapacity

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-5,00	1	7,1	16,7	16,7
	-2,00	2	14,3	33,3	50,0
	,00	2	14,3	33,3	83,3
	2,00	1	7,1	16,7	100,0
	Total	6	42,9	100,0	
Missing	System	8	57,1		
Total		14	100,0		

Association overcapacity

διάγραμμα 6. 5

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: -1,6667. Τιμές με τις περισσότερες επιλογές: η -2 (αρνητική) και η 0 (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 8. Τυπική απόκλιση: 2,40139.

Το κριτήριο αυτό συγκεντρώνει δυο πολύ ενδιαφέρουσες ιδιότητες. Πρώτον, θεωρείται ότι έχει αρνητική βαρύτητα στην απόδοση του οργανισμού, από το σύνολο των ερωτώμενων, καθώς ο μέσος του έχει αρνητική τιμή, πάνω από -1,5 (οι περισσότεροι το βαθμολόγησαν είτε με 0, είτε με -2). Δεύτερον, το κριτήριο αυτό θεωρείται ασήμαντο, αφού 8 οργανισμοί δεν το επέλεξαν.

6.6 Βαθμός συγκέντρωσης του κλάδου

Πίνακας 6.6^α

Statistics

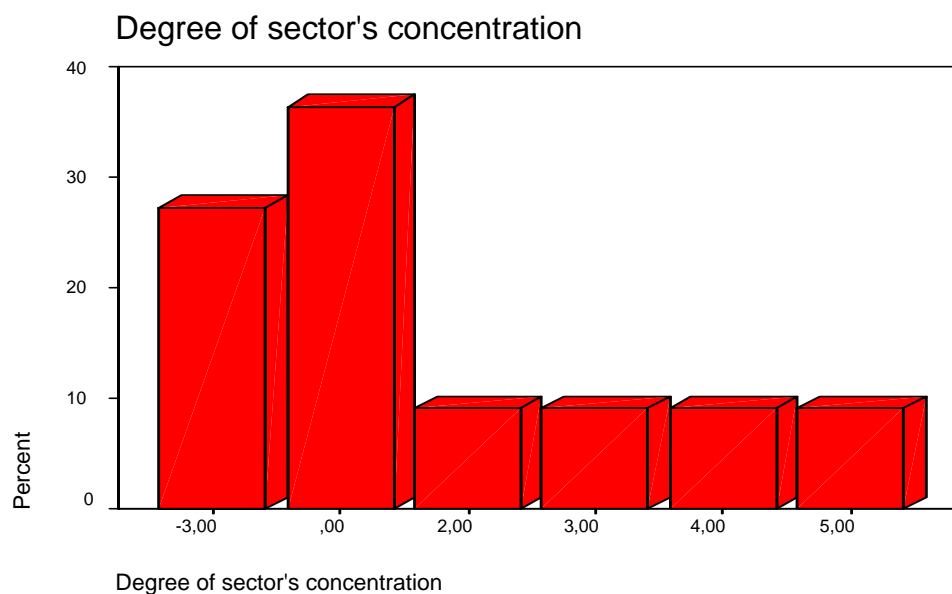
Degree of sector's concentration

N	Valid	11
	Missing	3
Mean		,4545
Std. Deviation		2,80584
Minimum		-3,00
Maximum		5,00

Πίνακας 6.6^β

Degree of sector's concentration

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-3,00	3	21,4	27,3	27,3
	,00	4	28,6	36,4	63,6
	2,00	1	7,1	9,1	72,7
	3,00	1	7,1	9,1	81,8
	4,00	1	7,1	9,1	90,9
	5,00	1	7,1	9,1	100,0
	Total		11	78,6	100,0
Missing	System	3	21,4		
Total		14	100,0		

διάγραμμα 6. 6

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 0,4545. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 0 (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 3. Τυπική απόκλιση: 2,80584

Η τιμή του μέσου που είναι λιγότερο από 0,5 υποδηλώνει την ελάχιστη θετική βαρύτητα, σχεδόν ουδέτερη (όπως και η 0, η τιμή με τις περισσότερες επιλογές) του παράγοντα. Συνεπώς, έχει ελάχιστη θετική βαρύτητα στην απόδοση του οργανισμού. Σχετικά με τη σημασία του, θεωρείται σημαντικός από τους συμμετέχοντες στην έρευνα, με μόνο 3 περιπτώσεις μη επιλογής.

6.7 Αυτονομία οργανισμού από τα μέλη του

Πίνακας 6.7^α

Statistics

Autonomy of the association from its members

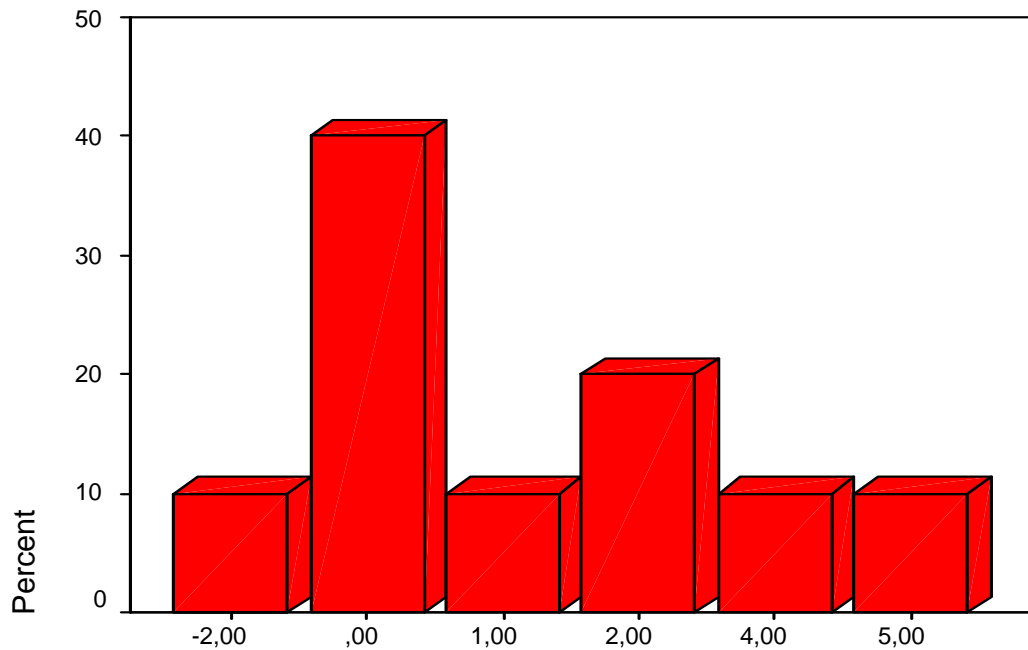
N	Valid	10
	Missing	4
Mean		1,2000
Std. Deviation		2,09762
Minimum		-2,00
Maximum		5,00

Πίνακας 6.7^β

Autonomy of the association from its members

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-2,00	1	7,1	10,0	10,0
	,00	4	28,6	40,0	50,0
	1,00	1	7,1	10,0	60,0
	2,00	2	14,3	20,0	80,0
	4,00	1	7,1	10,0	90,0
	5,00	1	7,1	10,0	100,0
	Total	10	71,4	100,0	
Missing	System	4	28,6		
Total		14	100,0		

Autonomy of the association from its members

Autonomy of the association from its members

διάγραμμα 6.7

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 1,2. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 0 (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 4. Τυπική απόκλιση: 2,09762.

Αναμφισβήτητα, ένας παράγοντας με θετική βαρύτητα αλλά και ιδιαίτερη σημασία για τις ομάδες συμφερόντων. Έχει θετικό μέσο, πάνω από τη μονάδα (αν και η τιμή με τις περισσότερες επιλογές είναι η μηδενική) και 4 περιπτώσεις μη επιλογής.

6.8 Η παρουσία μιας ευρωπαϊκής παρά μιας εθνικής αγοράς

Πίνακας 6.8^α

Statistics

The presence of a European rather than a national market

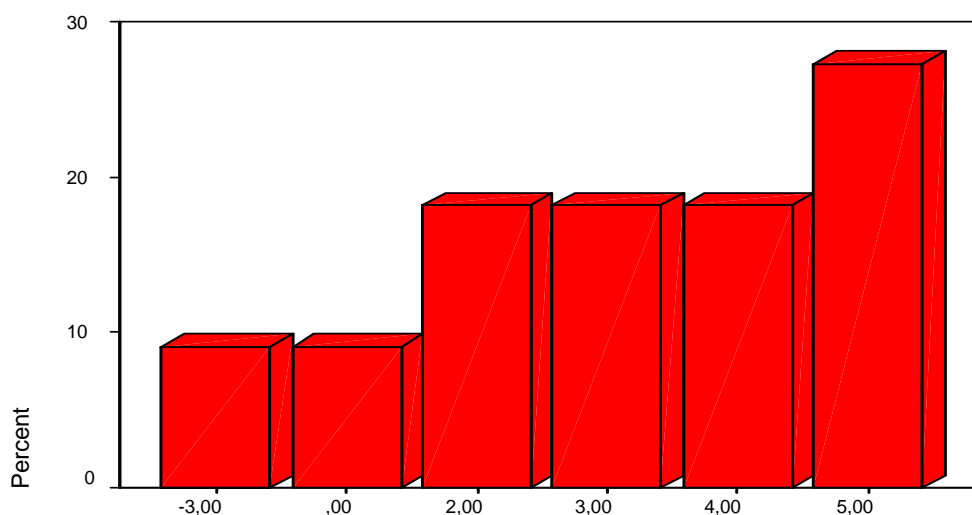
N	Valid	11
	Missing	3
Mean		2,7273
Std. Deviation		2,45320
Minimum		-3,00
Maximum		5,00

Πίνακας 6.8^β

The presence of a European rather than a national market

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-3,00	1	7,1	9,1	9,1
	,00	1	7,1	9,1	18,2
	2,00	2	14,3	18,2	36,4
	3,00	2	14,3	18,2	54,5
	4,00	2	14,3	18,2	72,7
	5,00	3	21,4	27,3	100,0
	Total	11	78,6	100,0	
Missing	System	3	21,4		
Total		14	100,0		

The presence of a European rather than a national market

The presence of a European rather than a national market

διάγραμμα 6. 8

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 2,7273. Τιμές με τις περισσότερες επιλογές: η 5 (θετική). Περιπτώσεις μη επιλογής: 3. Τυπική απόκλιση: 2,45320.

Η θετική βαρύτητα, που αποδίδουν οι ομάδες συμφερόντων στο συγκεκριμένο παράγοντα διαφαίνεται τόσο από την υψηλή θετική τιμή του, αρκετά πάνω από το 2,5, αλλά και από το γεγονός ότι η τιμή με τις περισσότερες επιλογές, είναι η μεγαλύτερη θετική, δηλαδή η 5. Τέλος, από άποψη σημαντικότητας, αυτή μπορεί να θεωρηθεί υψηλή, μιας και έχουμε μόνο 3 περιπτώσεις μη επιλογής.

6.9 Μεμονωμένη δραστηριοποίηση μελών για προώθηση στόχων

Πίνακας 6.9^α

Statistics

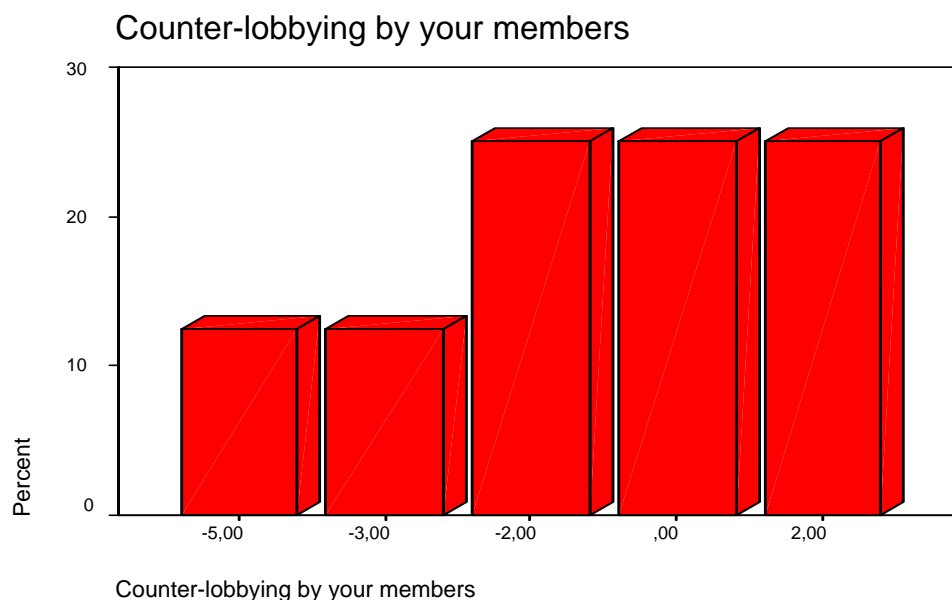
Counter-lobbying by your members

N	Valid	8
	Missing	6
Mean		-1,0000
Std. Deviation		2,44949
Minimum		-5,00
Maximum		2,00

Πίνακας 6.9^β

Counter-lobbying by your members

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-5,00	1	7,1	12,5	12,5
	-3,00	1	7,1	12,5	25,0
	-2,00	2	14,3	25,0	50,0
	,00	2	14,3	25,0	75,0
	2,00	2	14,3	25,0	100,0
	Total		8	57,1	100,0
Missing	System	6	42,9		
Total		14	100,0		

διάγραμμα 6.9

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: -1. Τιμές με τις περισσότερες επιλογές: η -2 (αρνητική), η 0 (ουδέτερη) και η 2 (θετική). Περιπτώσεις μη επιλογής: 6. Τυπική απόκλιση: 2,44949

Το γεγονός ότι οι τιμές με τις περισσότερες επιλογής (ίσα ποσοστά), είναι η 0 και η -2, εξηγεί την αρνητική τιμή του μέσου, η οποία δείχνει και την αρνητική βαρύτητα την οποία έχει ο παράγοντας, στην απόδοση του οργανισμού. Επιπλέον, οι 6 περιπτώσεις μη επιλογής, φανερώνουν και την οριακή σημαντικότητά του.

6.10 Τα μέλη τείνουν να υιοθετήσουν θέσεις σύμφωνα με το «χαμηλότερο κοινό παρανομαστή»

Πίνακας 6.10^α

Statistics

Members are prone to lowest-common-denominator positions

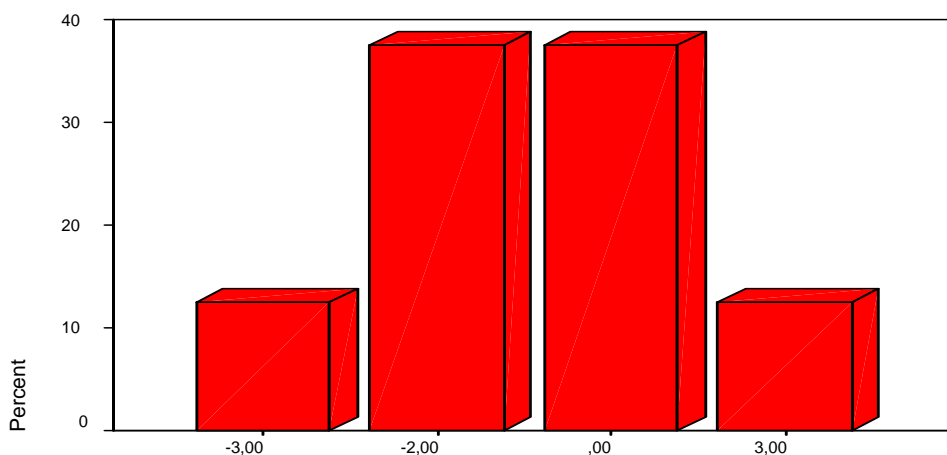
N	Valid	8
	Missing	6
Mean		-,7500
Std. Deviation		1,90863
Minimum		-3,00
Maximum		3,00

Πίνακας 6.10^β

Members are prone to lowest-common-denominator positions

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-3,00	1	7,1	12,5	12,5
	-2,00	3	21,4	37,5	50,0
	,00	3	21,4	37,5	87,5
	3,00	1	7,1	12,5	100,0
	Total	8	57,1	100,0	
Missing	System	6	42,9		
Total		14	100,0		

Members are prone to lowest-common-denominator positions

Members are prone to lowest-common-denominator positions

διάγραμμα 6. 10

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: -0,75. Τιμές με τις περισσότερες επιλογές: η -2 (αρνητική) και η 0 (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 6. Τυπική απόκλιση: 1,90863

Παρόμοια συμπεριφορά με τον προηγούμενο παράγοντα. Και πάλι οι τιμές με τις περισσότερες επιλογές, είναι η -2 και η 0, ο μέσος προκύπτει αρνητικός, συνεπώς έχει αρνητική βαρύτητα. Οι 6 περιπτώσεις μη επιλογής, φανερώνουν, την οριακή σημαντικότητα του, σύμφωνα με τους ερωτώμενους.

6.11 Τα μέλη συμμετέχουν μόνο για την αποφυγή κόστους

Πίνακας 6.11^α

Statistics

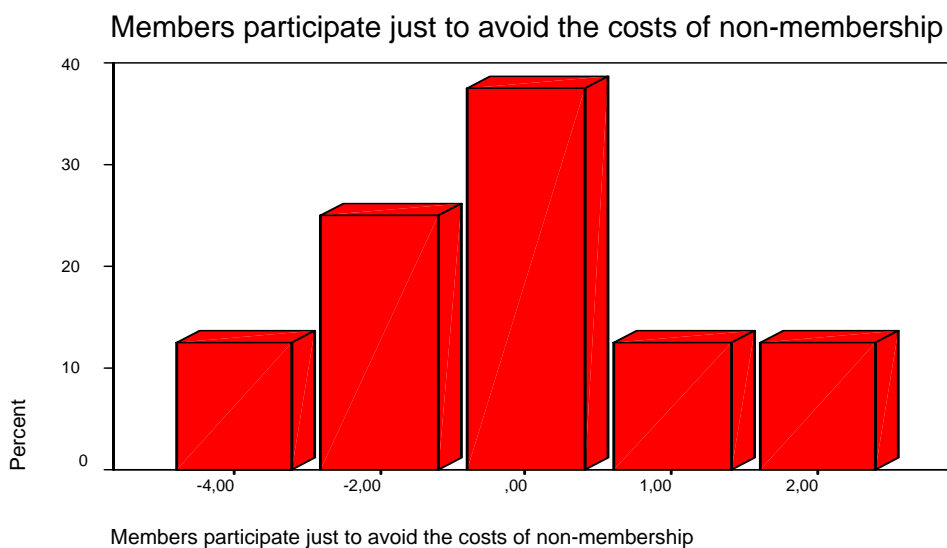
Members participate just to avoid the costs of non-membership

N	Valid	8
	Missing	6
Mean		-,6250
Std. Deviation		1,92261
Minimum		-4,00
Maximum		2,00

Πίνακας 6.11^β

Members participate just to avoid the costs of non-membership

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-4,00	1	7,1	12,5	12,5
	-2,00	2	14,3	25,0	37,5
	,00	3	21,4	37,5	75,0
	1,00	1	7,1	12,5	87,5
	2,00	1	7,1	12,5	100,0
	Total		8	57,1	100,0
Missing	System	6	42,9		
Total		14	100,0		

διάγραμμα 6. 11

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής:
 Μέσος: -0,625. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 0 (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 6. Τυπική απόκλιση: 1,92261

Αν και η τιμή με τις περισσότερες επιλογές είναι η ουδέτερη μηδενική, ωστόσο ο μέσος, προκύπτει αρνητικός, υποδηλώνοντας αρνητική βαρύτητα. Για ακόμη μια φορά έχουμε 6 περιπτώσεις μη επιλογής και άρα ο παράγοντας θεωρείται οριακά σημαντικός

6.12 Ενεργή αναζήτηση των προνομίων της συμμετοχής από τα μέλη

Πίνακας 6.12^α

Statistics

Members actively seek for the benefits of membership

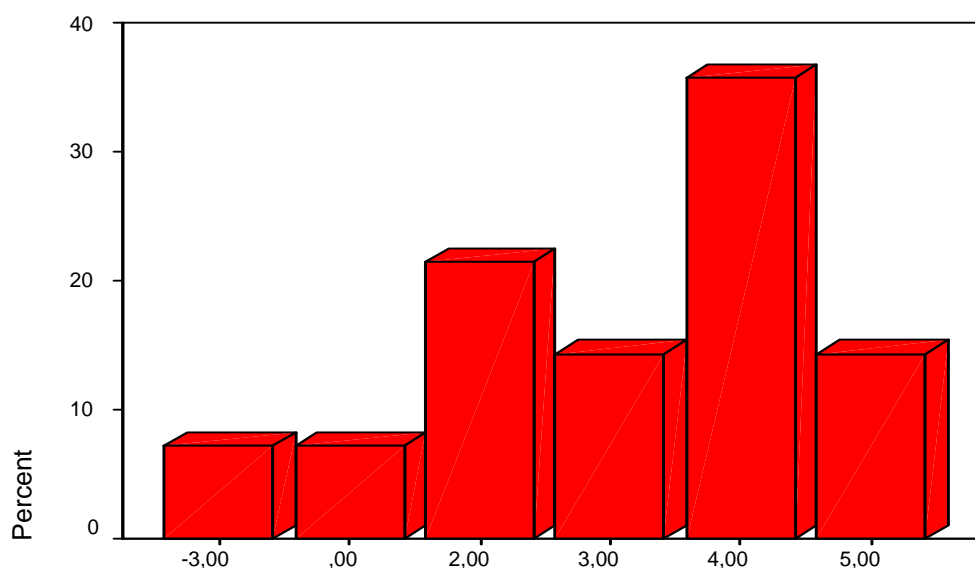
N	Valid	14
	Missing	0
Mean		2,7857
Std. Deviation		2,15473
Minimum		-3,00
Maximum		5,00

Πίνακας 6.12^β

Members actively seek for the benefits of membership

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-3,00	1	7,1	7,1	7,1
	,00	1	7,1	7,1	14,3
	2,00	3	21,4	21,4	35,7
	3,00	2	14,3	14,3	50,0
	4,00	5	35,7	35,7	85,7
	5,00	2	14,3	14,3	100,0
	Total	14	100,0	100,0	

Members actively seek for the benefits of membership

Members actively seek for the benefits of membership

διάγραμμα 6. 12

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 2,7857. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 4 (θετική). Περιπτώσεις μη επιλογής: 0. Τυπική απόκλιση: 2,15473

Παράγοντας με υψηλή θετική βαρύτητα, αποτέλεσμα το οποίο εξηγείται από το γεγονός ότι η τιμή με τις περισσότερες επιλογές είναι η 4 (θετική). Ακόμη, δεν έχει ούτε μια περίπτωση μη επιλογής, άρα αξιολογείται ως ιδιαίτερα σημαντικός από τις ομάδες συμφερόντων.

6.13 Βαθμός εμπιστοσύνης μεταξύ των μελών

Πίνακας 6.13^α

Statistics

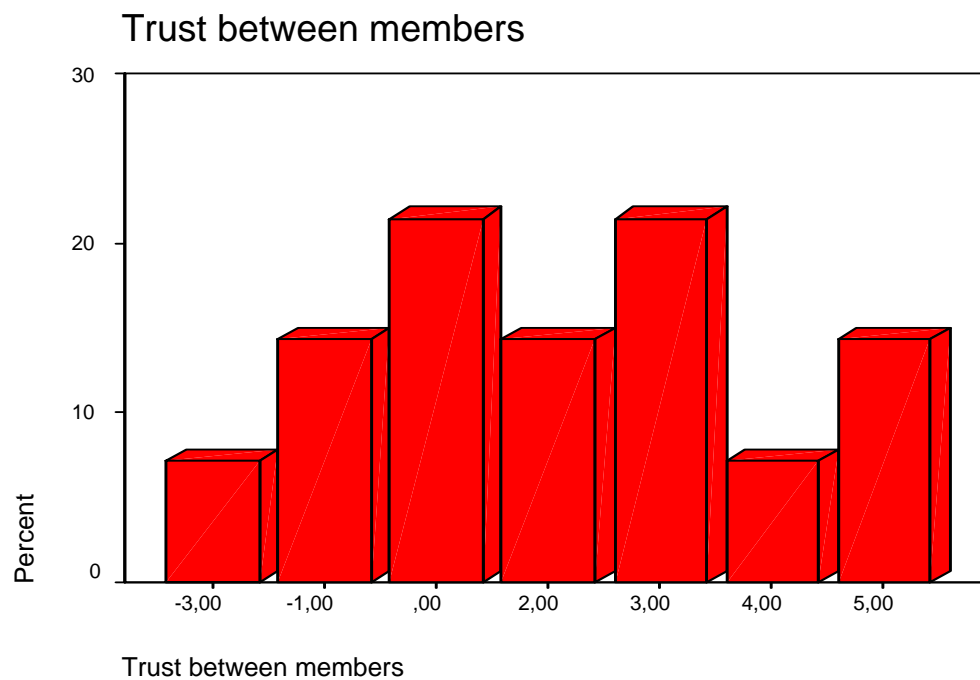
Trust between members

N	Valid	14
	Missing	0
Mean		1,5714
Std. Deviation		2,44050
Minimum		-3,00
Maximum		5,00

Πίνακας 6.13^β

Trust between members

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-3,00	1	7,1	7,1	7,1
	-1,00	2	14,3	14,3	21,4
	,00	3	21,4	21,4	42,9
	2,00	2	14,3	14,3	57,1
	3,00	3	21,4	21,4	78,6
	4,00	1	7,1	7,1	85,7
	5,00	2	14,3	14,3	100,0
	Total	14	100,0	100,0	

διάγραμμα 6. 13

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 1,5714. Τιμές με τις περισσότερες επιλογές: η 0 (ουδέτερη) και η 3 (θετική). Περιπτώσεις μη επιλογής: 0. Τυπική απόκλιση: 2,44050.

Αν και η μια από τις δυο τιμές με τις περισσότερες επιλογές είναι η μηδενική, ο μέσος προκύπτει θετικός, μιας και η δεύτερη τιμή που συγκεντρώνει τις περισσότερες επιλογές, είναι η 3. Θετικός μέσος λοιπόν, οπότε και θετική βαρύτητα. Επίσης, οι μηδέν περιπτώσεις μη επιλογής, υποδηλώνουν ιδιαίτερη σημαντικότητα.

6.14 Ο οργανισμός χρησιμοποιείται ως η δεύτερη εναλλακτική λύση για επίτευξη στόχων

Πίνακας 6.14^α

Statistics

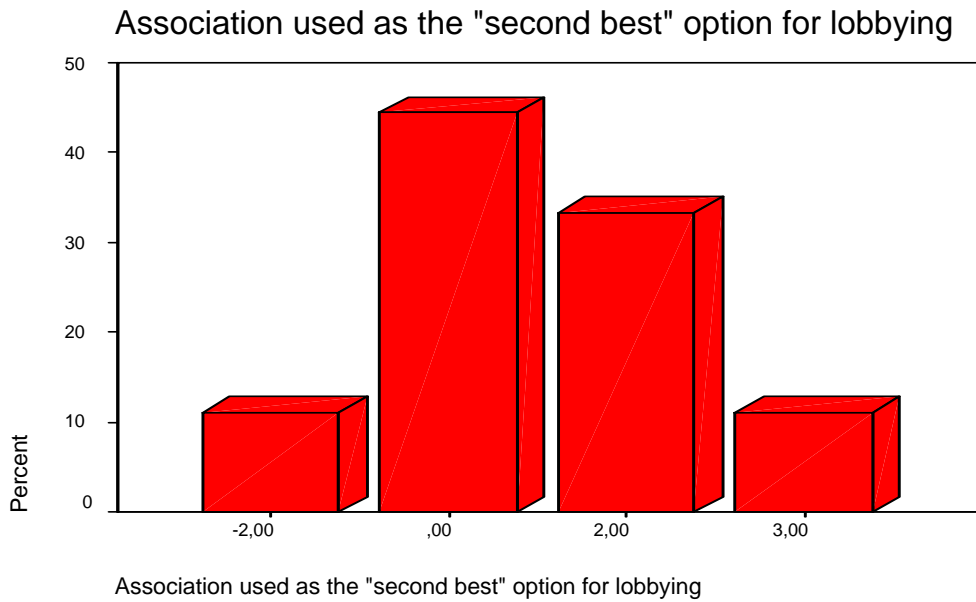
Association used as the "second best" option for lobbying

N	Valid	9
	Missing	5
Mean		,7778
Std. Deviation		1,56347
Minimum		-2,00
Maximum		3,00

Πίνακας 6.14^β

Association used as the "second best" option for lobbying

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-2,00	1	7,1	11,1	11,1
	,00	4	28,6	44,4	55,6
	2,00	3	21,4	33,3	88,9
	3,00	1	7,1	11,1	100,0
	Total	9	64,3	100,0	
Missing	System	5	35,7		
Total		14	100,0		

διάγραμμα 6. 14

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 0,7778. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 0 (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 5. Τυπική απόκλιση: 1,56347

Με το μέσο να κυμαίνεται μεταξύ 0,5 και 1, αναμενόμενο μιας και η τιμή με τις περισσότερες επιλογές ήταν η μηδενική, και με 5 περιπτώσεις μη επιλογής, ο εν λόγω παράγοντας, μπορούμε να πούμε ότι έχει μέση θετική βαρύτητα και μέση σημαντικότητα.

6.15 Ένταση συμμετοχής

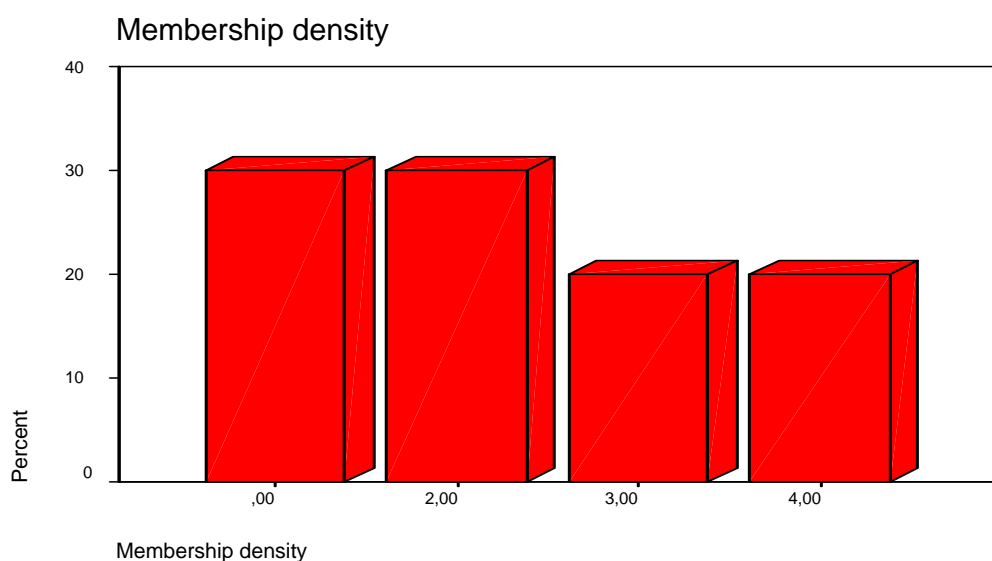
Πίνακας 6.15^α

Statistics		
Membership density		
N	Valid	10
	Missing	4
Mean		2,0000
Std. Deviation		1,56347
Minimum		,00
Maximum		4,00

Πίνακας 6.15^β

Membership density

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	,00	3	21,4	30,0	30,0
	2,00	3	21,4	30,0	60,0
	3,00	2	14,3	20,0	80,0
	4,00	2	14,3	20,0	100,0
	Total	10	71,4	100,0	
Missing	System	4	28,6		
Total		14	100,0		

διάγραμμα 6. 15

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής:
Μέσος: 2. Τιμές με τις περισσότερες επιλογές: η 0 (ουδέτερη) και η 2 (θετική).
Περιπτώσεις μη επιλογής: 4. Τυπική απόκλιση: 1,56347

Αρκετά υψηλή θετική τιμή μέσου και 4 περιπτώσεις μη επιλογής.
Συμπερασματικά, έχουμε να κάνουμε με έναν παράγοντα, με υψηλή θετική βαρύτητα και ικανοποιητική σημασία, σύμφωνα με τις ομάδες συμφερόντων.

6.16 Δραστηριότητα μελών – μη μελών στις Βρυξέλες

Πίνακας 6.16^α

Statistics

Member/non-member activity in Brussels

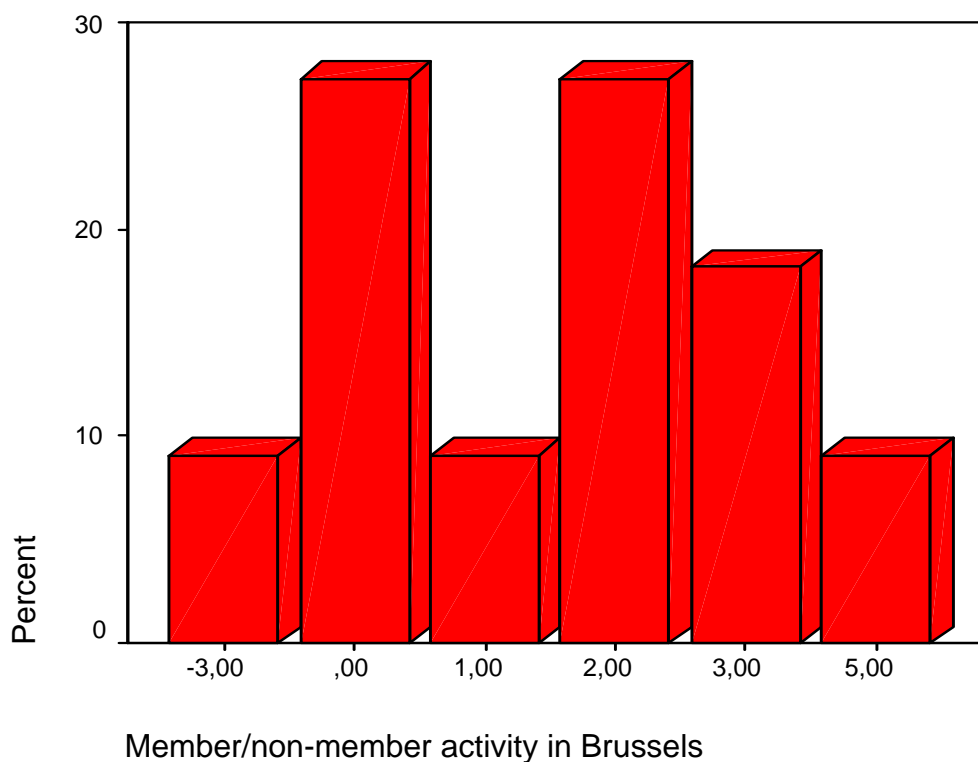
N	Valid	11
	Missing	3
Mean		1,3636
Std. Deviation		2,11058
Minimum		-3,00
Maximum		5,00

Πίνακας 6.16^β

Member/non-member activity in Brussels

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-3,00	1	7,1	9,1	9,1
	,00	3	21,4	27,3	36,4
	1,00	1	7,1	9,1	45,5
	2,00	3	21,4	27,3	72,7
	3,00	2	14,3	18,2	90,9
	5,00	1	7,1	9,1	100,0
	Total	11	78,6	100,0	
Missing	System	3	21,4		
Total		14	100,0		

Member/non-member activity in Brussels

διάγραμμα 6. 16

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 1,3636. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 2 (θετική). Περιπτώσεις μη επιλογής: 3. Τυπική απόκλιση: 2,11058.

Ακόμη ένας παράγοντας με θετικό μέσο και λίγες περιπτώσεις μη επιλογής. Γεγονός, το οποίο σημαίνει ότι έχει θετική βαρύτητα στην απόδοση του οργανισμού και είναι σημαντικός. Ίσως η θετική βαρύτητα, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί αρκετά θετική, αφού η τιμή με τις περισσότερες επιλογές είναι η 2.

6.17 Χρησιμοποίηση οργανισμού από μέλη μόνο για απόκτηση πληροφοριών

Πίνακας 6.17^α

Statistics

Association used by members just for information

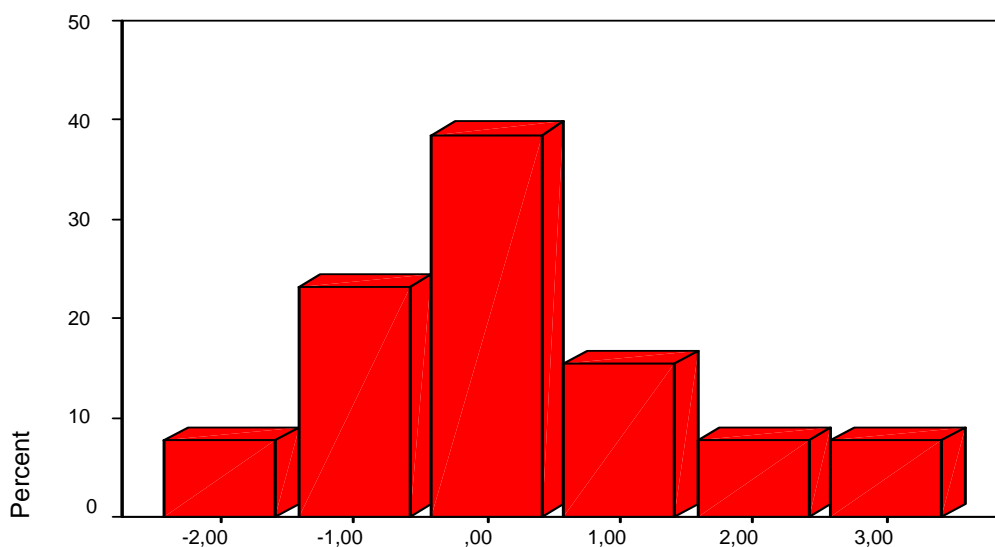
N	Valid	13
	Missing	1
Mean		,1538
Std. Deviation		1,34450
Minimum		-2,00
Maximum		3,00

Πίνακας 6.17^β

Association used by members just for information

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-2,00	1	7,1	7,7	7,7
	-1,00	3	21,4	23,1	30,8
	,00	5	35,7	38,5	69,2
	1,00	2	14,3	15,4	84,6
	2,00	1	7,1	7,7	92,3
	3,00	1	7,1	7,7	100,0
	Total	13	92,9	100,0	
Missing	System	1	7,1		
Total		14	100,0		

Association used by members just for information

Association used by members just for information

διάγραμμα 6. 17

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 0,1538. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 0 (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 1. Τυπική απόκλιση: 1,34450.

Ο μέσος ο οποίος προσεγγίζει το 0 (το οποίο αποτελεί και την τιμή με τις περισσότερες επιλογές), φανερώνει ουσιαστικά μια μηδενική, δηλαδή ουδέτερη βαρύτητα του συγκεκριμένου παράγοντα. Η περίπτωση της υιοθέτησης της μηδενικής βαρύτητας, ενισχύεται από το γεγονός ότι η τιμή με τις περισσότερες επιλογές είναι η μηδενική. Αντίθετα, η μια και μοναδική περίπτωση μη επιλογής, υποδηλώνει υψηλή σημαντικότητα.

6.18 Παρουσία εταιρειών παρόμοιου μεγέθους

Πίνακας 6.18^α

Statistics

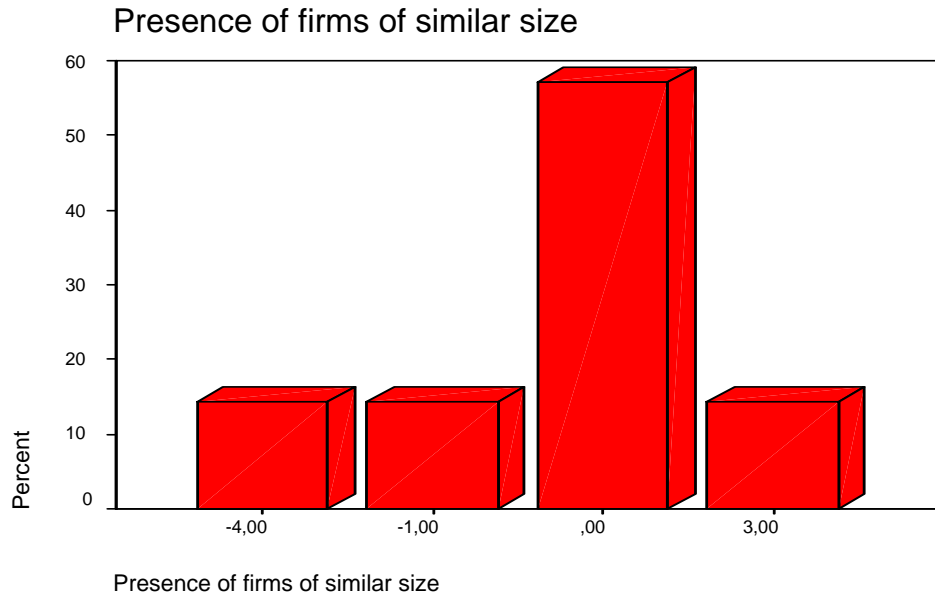
Presence of firms of similar size

N	Valid	7
	Missing	7
Mean		-,2857
Std. Deviation		2,05866
Minimum		-4,00
Maximum		3,00

Πίνακας 6.18^β

Presence of firms of similar size

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-4,00	1	7,1	14,3	14,3
	-1,00	1	7,1	14,3	28,6
	,00	4	28,6	57,1	85,7
	3,00	1	7,1	14,3	100,0
	Total	7	50,0	100,0	
Missing	System	7	50,0		
Total		14	100,0		

διάγραμμα 6. 18

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: -0,2857. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 0 (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 7. Τυπική απόκλιση: 2,05866

Αρνητικός μέσος και 7 περιπτώσεις μη επιλογής, δυο πράγματα σημαίνουν. Πρώτον, αρνητική βαρύτητα, η οποία ωστόσο θα μπορούσε να θεωρηθεί και μηδενική-ουδέτερη (όπως και γίνεται για τις ανάγκες του πίνακα 6.24), ιδιαίτερα λόγω του ότι η τιμή με τις περισσότερες επιλογές είναι η μηδενική. Δεύτερον, ότι ο παράγοντας είναι οριακά σημαντικός.

6.19 Βαθμός ανταγωνισμού εντός του κλάδου

Πίνακας 6.19^α

Statistics

Extent of competition within sector

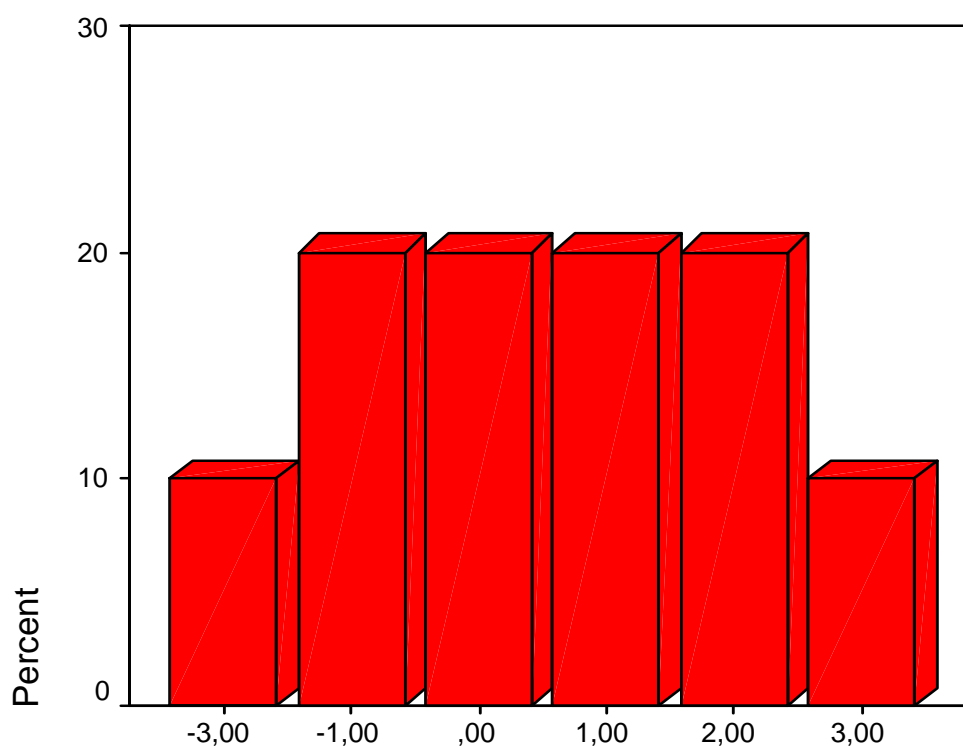
N	Valid	10
	Missing	4
Mean		,4000
Std. Deviation		1,77639
Minimum		-3,00
Maximum		3,00

Πίνακας 6.19^β

Extent of competition within sector

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-3,00	1	7,1	10,0	10,0
	-1,00	2	14,3	20,0	30,0
	,00	2	14,3	20,0	50,0
	1,00	2	14,3	20,0	70,0
	2,00	2	14,3	20,0	90,0
	3,00	1	7,1	10,0	100,0
	Total	10	71,4	100,0	
Missing	System	4	28,6		
Total		14	100,0		

Extent of competition within sector

Extent of competition within sector

διάγραμμα 6. 19

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 0,4. Τιμές με τις περισσότερες επιλογές: η -1 (αρνητική), η 0 (ουδέτερη), η 1 (θετική) και η 2 (θετική). Περιπτώσεις μη επιλογής: 4. Τυπική απόκλιση: 1,77639.

Ο μέσος είναι θετικός, αλλά κάτω από 0,5. Έτσι έχουμε μεν θετική βαρύτητα, αλλά αυτή μπορεί κάλλιστα να θεωρηθεί και ως ουδέτερη (όπως και γίνεται για τις

ανάγκες του πίνακα 6.24). Οι 4 περιπτώσεις μη επιλογής, μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο παράγοντας είναι αρκετά σημαντικός.

6.20 Δραστηριότητες εξαγορών και συγχωνεύσεων από τα μέλη σας

Πίνακας 6.20^α

Statistics

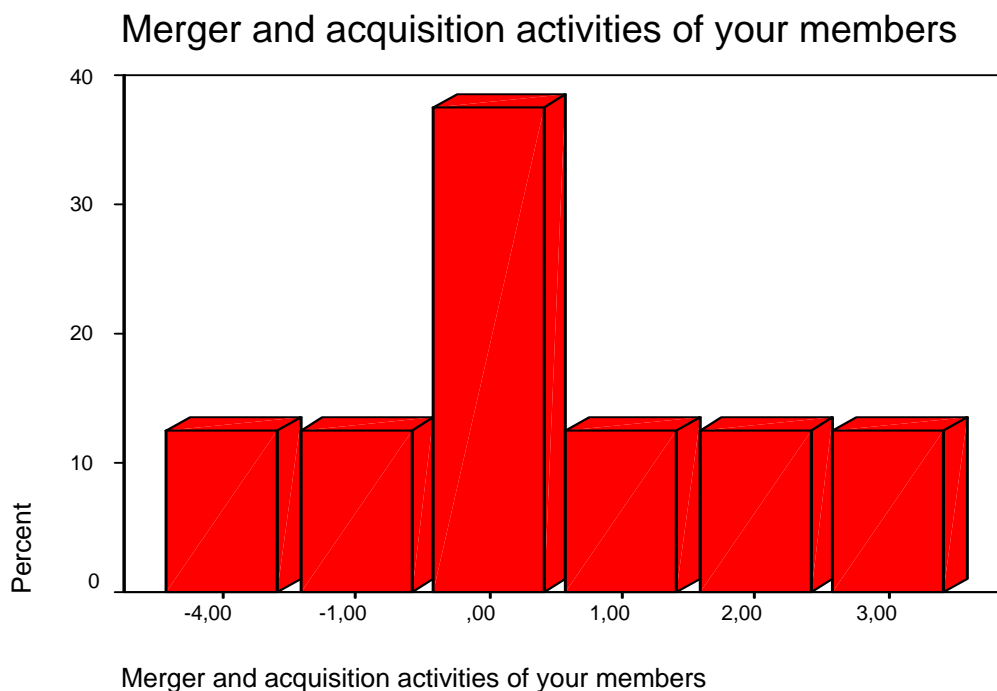
Merger and acquisition activities of your members

N	Valid	8
	Missing	6
Mean		,1250
Std. Deviation		2,10017
Minimum		-4,00
Maximum		3,00

Πίνακας 6.20^β

Merger and acquisition activities of your members

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-4,00	1	7,1	12,5	12,5
	-1,00	1	7,1	12,5	25,0
	,00	3	21,4	37,5	62,5
	1,00	1	7,1	12,5	75,0
	2,00	1	7,1	12,5	87,5
	3,00	1	7,1	12,5	100,0
	Total	8	57,1	100,0	
Missing	System	6	42,9		
Total		14	100,0		

διάγραμμα 6. 20

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 0,125. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 0 (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 6. Τυπική απόκλιση:2,10017.

Ακόμη μια περίπτωση, όπου ο μέσος κυμαίνεται λίγο πάνω από το 0. Και εδώ θα μπορούσε να διατυπωθεί τόσο ότι ο παράγοντας έχει θετική βαρύτητα (έστω και οριακή), όσο και ότι έχει ουδέτερη, ιδιαίτερα αφού η τιμή με τις περισσότερες επιλογές είναι η μηδενική. Οι 6 περιπτώσεις μη επιλογής, από την άλλη, υποδηλώνουν μια οριακή σημαντικότητα. Συνοψίζοντας, γενικά, μπορούσαμε να πούμε ότι έχουμε έναν παράγοντα, ένα κριτήριο, το οποίο κινείται οριακά.

6.21 Άλλα κίνητρα π.χ. πρόσβαση σε άλλους οργανισμούς

Πίνακας 6.21^α

Statistics

Other incentives, e.g. access to other organizations

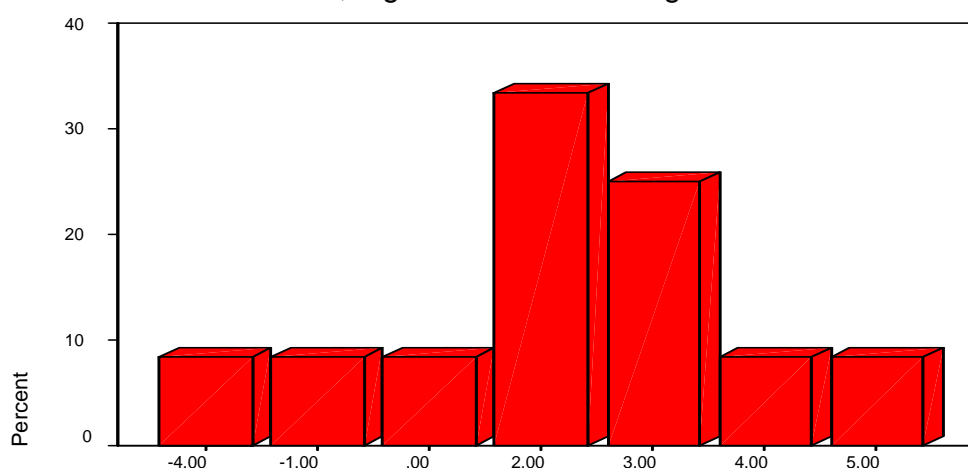
N	Valid	12
	Missing	2
Mean		1,7500
Std. Deviation		2,41680
Minimum		-4,00
Maximum		5,00

Πίνακας 6.21^β

Other incentives, e.g. access to other organizations

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-4,00	1	7,1	8,3	8,3
	-1,00	1	7,1	8,3	16,7
	,00	1	7,1	8,3	25,0
	2,00	4	28,6	33,3	58,3
	3,00	3	21,4	25,0	83,3
	4,00	1	7,1	8,3	91,7
	5,00	1	7,1	8,3	100,0
	Total		12	85,7	100,0
Missing	System	2	14,3		
Total		14	100,0		

Other incentives, e.g. access to other organizations

Other incentives, e.g. access to other organizations

διάγραμμα 6. 21

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 1,75. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 2 (θετική). Περιπτώσεις μη επιλογής: 2. Τυπική απόκλιση: 2,41680

Ο μέσος έχει υψηλή θετική τιμή (προσεγγίζει το 2, το οποίο αποτελεί και την τιμή με τις περισσότερες επιλογές) και οι περιπτώσεις μη επιλογής είναι μόλις δυο. Συνεπώς, το κριτήριο, αυτό έχει θετική βαρύτητα αυτή στην απόδοση του οργανισμού και είναι υψηλής σημαντικότητας, σύμφωνα με τους συμμετέχοντες στην έρευνα.

6.22 Τεχνολογικές διαφορές των μελών

Πίνακας 6.22^α

Statistics

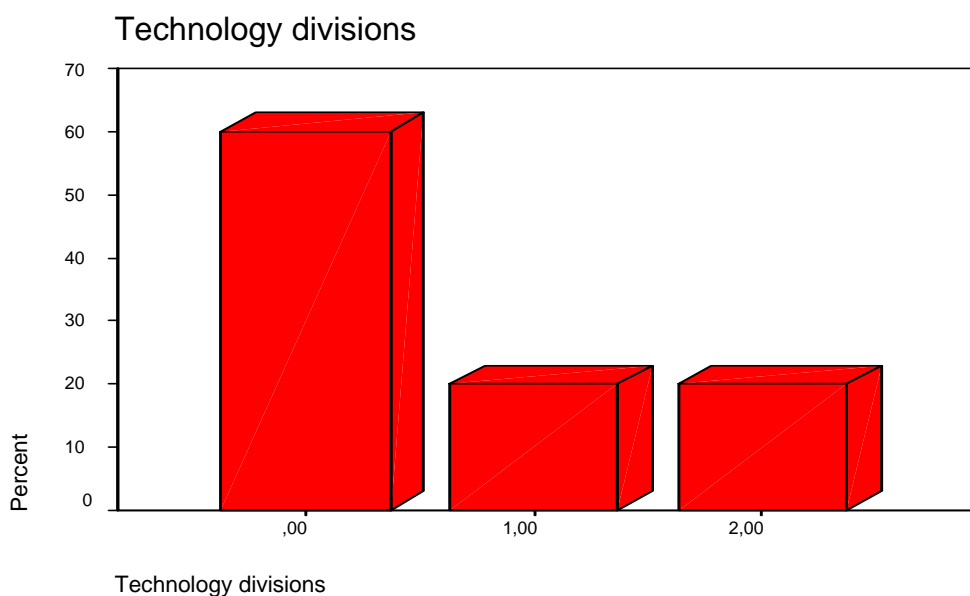
Technology divisions

N	Valid	5
	Missing	9
Mean		,6000
Std. Deviation		,89443
Minimum		,00
Maximum		2,00

Πίνακας 6.22^β

Technology divisions

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	,00	3	21,4	60,0	60,0
	1,00	1	7,1	20,0	80,0
	2,00	1	7,1	20,0	100,0
	Total	5	35,7	100,0	
Missing	System	9	64,3		
Total		14	100,0		

διάγραμμα 6. 22

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 0,6. Τιμή με τις περισσότερες επιλογές: η 0 (ουδέτερη). Περιπτώσεις μη επιλογής: 9. Τυπική απόκλιση: 0,89443.

Ο μέσος κυμαίνεται λίγο πάνω από το 0,5, επομένως έχουμε θετική βαρύτητα για το συγκεκριμένο κριτήριο, αν και η τιμή με τις περισσότερες επιλογές είναι η μηδενική. Αντίθετα, οι 9 περιπτώσεις μη επιλογής, δεν αφήνουν καμία αμφιβολία. Το κριτήριο αυτό θεωρείται από τα πλέον ασήμαντα.

6.23 Ταυτότητα της Ε.Ε. στο παγκόσμιο εμπόριο

Πίνακας 6.23^α

Statistics

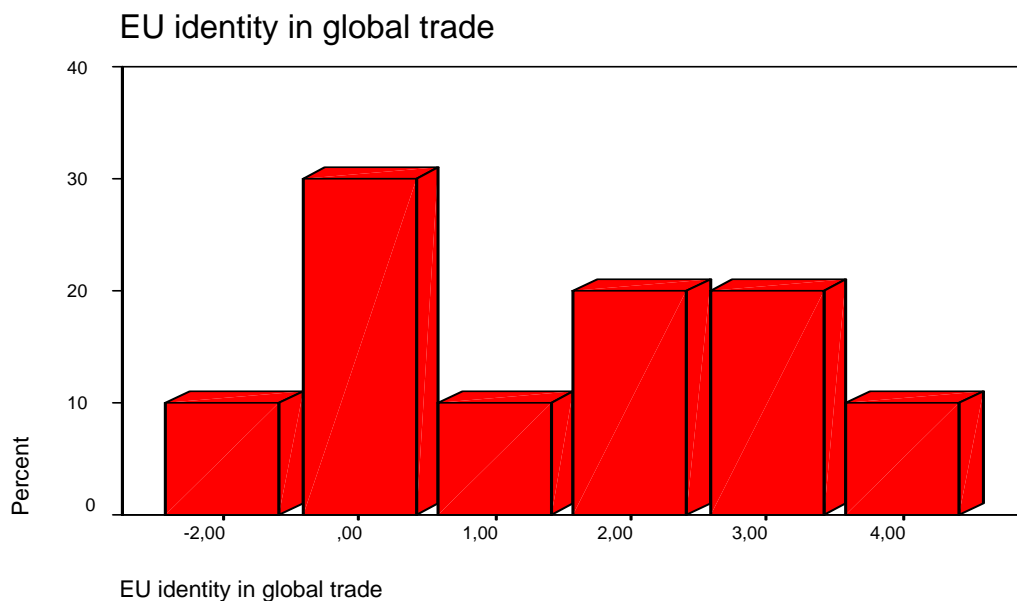
EU identity in global trade

N	Valid	10
	Missing	4
Mean		1,3000
Std. Deviation		1,82878
Minimum		-2,00
Maximum		4,00

Πίνακας 6.23^β

EU identity in global trade

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	-2,00	1	7,1	10,0	10,0
	,00	3	21,4	30,0	40,0
	1,00	1	7,1	10,0	50,0
	2,00	2	14,3	20,0	70,0
	3,00	2	14,3	20,0	90,0
	4,00	1	7,1	10,0	100,0
	Total	10	71,4	100,0	
Missing	System	4	28,6		
Total		14	100,0		

διάγραμμα 6. 23

Τα στοιχεία που προήλθαν από την στατιστική επεξεργασία είναι τα εξής: Μέσος: 1,3. Τιμές με τις περισσότερες επιλογές: η 0 (ουδέτερη), η 2 και η 3 (θετικές). Περιπτώσεις μη επιλογής: 4. Τυπική απόκλιση:1,82878.

Ένας «κλασικός» παράγοντας, με θετική βαρύτητα, λόγω του θετικού μέσου, και με αρκετή σημαντικότητα, λόγω των 4 περιπτώσεων μη επιλογής.

6.24 Συνολική αξιολόγηση

Προχωρώντας σε μια συνολική αξιολόγηση, της γενικής εικόνας που αποκομίσαμε από την ανάλυση αυτού του τμήματος του ερωτηματολογίου, μπορούμε να πούμε ότι οι ερωτώμενοι βαθμολόγησαν θετικά τους περισσότερους παράγοντες που τους τέθηκαν προς βαθμολόγηση, δίνοντας παράλληλα στην πλειοψηφία αυτών βαρύνουσα σημασία. Τα περισσότερα λοιπόν κριτήρια, αξιολογήθηκαν θετικά και θεωρήθηκαν ως σημαντικά από τους συμμετέχοντες στην έρευνα. Γι' αυτό το λόγο θα αναφερθούμε στις λιγότερες περιπτώσεις, ορισμένων κριτηρίων, τα οποία κρίθηκαν ότι επηρεάζουν αρνητικά την απόδοση του οργανισμού, αλλά και τις ελάχιστες εκείνες περιπτώσεις τα οποία κρίθηκαν ως άνευ σημασίας από τους ερωτώμενους, ως προς το βαθμό που αυτά επηρεάζουν την απόδοση του οργανισμού. Αξίζει να σημειώσουμε, ότι παράλληλα με τους παράγοντες, οι οποίοι από τα αποτελέσματα, φάνηκαν να μην έχουν ιδιαίτερη σημασία ξεκάθαρα, υπήρξαν και ορισμένοι παράγοντες (περίπου άλλοι τόσοι) οι οποίοι κινήθηκαν οριακά, σε σχέση με τη σημασία που τους έδωσαν οι ερωτώμενοι. Ακόμη, υπήρξαν και ορισμένοι παράγοντες στους οποίους, ανεξάρτητα βαρύτητας, οι συμμετέχοντες στην έρευνα τους προσέδωσαν, αρνητική σημασία.

Παρακάτω παρατίθεται ο πίνακας 6.24, στον οποίο απεικονίζεται η κατάταξη του κάθε κριτηρίου ανάλογα με την βαρύτητα (αρνητική, ουδέτερη, θετική) και τη σημασία(σημαντικό, οριακά σημαντικό, ασήμαντο) που τους προσέδωσαν οι ερωτώμενοι.

Στην οριζόντια στήλη, έχουμε τη βαρύτητα που έδωσαν με τη βαθμολογία σε καθένα παράγοντα οι διάφοροι οργανισμοί, συνολικά. Ως συνολική βαθμολογία του κάθε παράγοντα ξεχωριστά, θεωρήσαμε το μέσο που προέκυψε από τη βαθμολόγηση και ο οποίος παρατίθεται στον πρώτο πίνακα κάθε κριτηρίου (με την αγγλική λέξη mean) αλλά παρατίθεται επίσης και στο τέλος της ανάλυσης κάθε παράγοντα. Αρνητική βαρύτητα, θεωρήσαμε ότι προσδίδει οποιοδήποτε κριτήριο με αρνητικό μέσο, μέχρι -0,5, ουδέτερη κάθε κριτήριο με μέσο από -0,5 έως και +0,5, ενώ θετική βαρύτητα κάθε κριτήριο με μέσο από +0,5 και πάνω.

Στην κάθετη στήλη, έχουμε το βαθμό σημαντικότητας που έδωσαν με τη βαθμολογία τους σε κάθε παράγοντα, οι διάφορες ομάδες συμφερόντων στο σύνολό τους. Σε αυτή την περίπτωση, η στάθμιση για το ποιο κριτήριο είναι σημαντικό και ποιο όχι (και ποιο οριακά σημαντικό), καθορίζεται από τον αριθμό των περιπτώσεων που δεν επιλέχθηκε καθόλου ένα κριτήριο (επιλέχθηκε δηλαδή η εναλλακτική επιλογή ‘μη σχετικό’ : “irrelevant”). Έτσι, κάθε κριτήριο το οποίο συγκεντρώνει από 0-5 περιπτώσεις μη επιλογής, το θεωρήσαμε σημαντικό, κάθε κριτήριο, το οποίο συγκεντρώνει από 6-7 περιπτώσεις μη επιλογής το θεωρήσαμε οριακά σημαντικό και κάθε κριτήριο, το οποίο συγκέντρωσε από 8-14 περιπτώσεις μη επιλογής το θεωρήσαμε ασήμαντο. Οι αριθμοί, όπως γίνεται ίσως κατανοητό, είναι οι αριθμοί, που έφεραν αντίστοιχα τα κριτήρια, κατά την ανάλυσή τους και όπως παρατίθενται στον πίνακα 6^A .

Πίνακας 6.24

Συγκεντρωτικός πίνακας αξιολόγησης κριτηρίων	Αρνητική βαρύτητα	Ουδέτερη βαρύτητα (μηδενική)	Θετική βαρύτητα
Σημαντικό κριτήριο(0-5 μη επιλογές)	/4/	/6/ /17/ /19/	/1/ /2/ /3/ /7/ /8/ /12/ /13/ /14/ /15/ /16/ /21/ /23/
Οριακά σημαντικό κριτήριο(6-7 μη επιλογές)	/9/ /10/ /11/	/20/	
Ασήμαντο κριτήριο(7-14 μη επιλογές)	/5/	/18/	/22/

Όπως παρατηρούμε και στον πίνακα 6.24, τα κριτήρια τα οποία έχουν αρνητική βαρύτητα κατά τη βαθμολογία των ομάδων συμφερόντων είναι τα κριτήρια

υπ' αριθμόν 4, 9, 10, 11 και 5, δηλαδή κατά σειρά οι παράγοντες: απειλή εξόδου από τα μέλη, μεμονωμένη δραστηριοποίηση μελών για προώθηση στόχων, τα μέλη τείνουν να υιοθετήσουν θέσεις σύμφωνα με το «χαμηλότερο κοινό παρανομαστή», τα μέλη συμμετέχουν μόνο για την αποφυγή κόστους και μεγάλος αριθμός μελών. Αυτό το οποίο αξίζει να αναφερθεί είναι ότι όλα σχεδόν (πλην ενός του υπ' αριθμόν 4) δεν έχουν ψηφισθεί ως ιδιαίτερα σημαντικά από τις ομάδες συμφερόντων (είτε ασήμαντα, είτε οριακά σημαντικά). Από την άλλη όσοι παράγοντες έχουν θεωρηθεί είτε ως οριακά σημαντικοί, είτε ως ασήμαντοι είναι διασκορπισμένοι σε όλες τις κατηγορίες βαρύτητας. Αλλά και πάλι οι περισσότεροι από αυτούς και πιο συγκεκριμένα οι υπ' αριθμόν 5, 9, 10 και 11, έχουν αρνητική βαρύτητα, οι υπόλοιποι, οι οποίοι είναι οι υπ' αριθμόν 20 και 18, δηλαδή οι παράγοντες: δραστηριότητες εξαγορών και συγχωνεύσεων των μελών σας και παρουσία εταιρειών αναλόγου μεγέθους, έχουν ουδέτερη βαρύτητα και μόνο ένας, ο υπ' αριθμόν 22, δηλαδή ο παράγοντας: τεχνολογικές διαφορές των μελών, έχει θετική βαρύτητα. Το σημείο το οποίο είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι ότι όσοι παράγοντες έχουν θετική βαρύτητα, είναι σχεδόν όλοι σημαντικοί πλην ενός που είναι ασήμαντος και αυτός δεν είναι άλλος απ' τον υπ' αριθμό 22, ο οποίος προαναφέρθηκε.

Καταλήγοντας, καλό θα ήταν να αναφέρουμε εκείνους τους παράγοντες οι οποίοι ξεχώρισαν για διαφορετικούς λόγους. Έτσι ο πλέον θετικά αξιολογημένος παράγοντας ήταν ο υπ' αριθμόν 12, ο οποίος επιπλέον μαζί με τον παράγοντα υπ' αριθμόν 13 θεωρούνται και οι πιο σημαντικοί. Δηλαδή, θεωρήθηκε ότι η ενεργή αναζήτηση των προνομίων συμμετοχής από τα μέλη είναι εκείνος ο παράγοντας που επηρεάζει στο μεγαλύτερο βαθμό θετικά την απόδοση του οργανισμού, και ο οποίος ταυτόχρονα με το βαθμό εμπιστοσύνης μεταξύ των μελών αποτελεί έναν από τους πιο σημαντικούς παράγοντες (0 περιπτώσεις μη επιλογής). Ο παράγοντας ο οποίος επηρεάζει πιο αρνητικά την απόδοση του οργανισμού είναι ο υπ' αριθμόν 5, δηλαδή ο μεγάλος αριθμός μελών, ο οποίος ωστόσο θεωρείται και ασήμαντος αφού έχει οκτώ περιπτώσεις μη επιλογής. Αξιοσημείωτο είναι ότι όλοι οι παράγοντες οι οποίοι συγκεντρώνουν τις μεγαλύτερες αρνητικές βαθμολογίες να μη θεωρούνται και ιδιαίτερα σημαντικοί. Τέλος, ο πλέον ασήμαντος παράγοντας, αυτός που δηλαδή δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, αναφορικά με την απόδοση του οργανισμού είναι ο υπ' αριθμόν 22, δηλαδή οι τεχνολογικές διαφορές των μελών με 9 περιπτώσεις μη επιλογής.

Κεφάλαιο 7^ο: Συμπεράσματα

Στο τελευταίο κεφάλαιο της εργασίας, θα κάνουμε μια σύντομη επισκόπηση της ανάλυσης του ερωτηματολογίου, βγάζοντας ταυτόχρονα και κάποια συμπεράσματα για κάθε τμήμα του. Επιπλέον, σε αρκετές περιπτώσεις θα δούμε αν τα αποτελέσματα της έρευνάς μας, συμφωνούν ή έρχονται σε σύγκρουση με όσα η θεωρία υποστηρίζει και αναφέραμε στο πρώτο μέρος αυτής της εργασίας.

- Στο πρώτο τμήμα του ερωτηματολογίου, το οποίο αφορά τη συμμετοχή, παρατηρούμε, όπως θα ήταν αναμενόμενο ότι τα περισσότερα μέλη των διάφορων ομάδων συμφερόντων είναι κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ καταγράφονται και ορισμένες περιπτώσεις, όπου ομάδες συμφερόντων δεν έχουν στις τάξεις τους καμία χώρα η οποία δεν ανήκει στην Ε.Ε. Ο αριθμός των κρατών μελών της Ε.Ε. που εκπροσωπούνται μέσα στις διάφορες ομάδες συμφερόντων κυμαίνεται από πολύ χαμηλά (4 χώρες στην AMSI) μέχρι το απόλυτο και των 25 χωρών (στην ETF). Ο αριθμός των χωρών, οι οποίες δεν είναι μέλη της Ε.Ε. κυμαίνεται και αυτός από μηδέν έως και 15. Μεγαλύτερες αποκλίσεις παρουσιάζει ο αριθμός των μελών μιας ομάδας συμφερόντων καθώς κυμαίνεται μεταξύ 230 (η ETF) και 9. Στο συγκεντρωτικό πίνακα 7.1 παραθέτονται, μερικά ενδιαφέροντα στατιστικά μεγέθη των παραπάνω στοιχείων όπως ο μέσος, το μέγιστο, το ελάχιστο και η τυπική απόκλιση. Τέλος, από το συγκεκριμένο κομμάτι του ερωτηματολογίου, μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει και η ανάλυση για τη μορφή συμμετοχής στις ομάδες συμφερόντων. Πρώτες έρχονται οι εθνικές ομοσπονδίες με ποσοστό 52,9%.

Πίνακας 7.1

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
number of members	17	9,00	230,00	40,7647	60,48608
EU members	17	4,00	25,00	12,8235	6,29717
non EU members	17	,00	15,00	2,8824	3,60351
Valid N (listwise)	17				

- Το δεύτερο τμήμα του ερωτηματολογίου μας βοηθά να βγάλουμε πολύ χρήσιμα συμπεράσματα, για το ποια τάση ισχύει σήμερα σε σχέση με παλαιότερα για την επιλογή της τοποθεσίας, στην οποία θα έχει την έδρα του ένας οργανισμός, ο οποίος θέλει να προωθήσει τους στόχους του, στα πλαίσια της Ε.Ε. Από την ανάλυση αυτού του τμήματος προέκυψαν τρεις πολύ χρήσιμες παρατηρήσεις. Πρώτον, οι περισσότερες ομάδες συμφερόντων έχουν την έδρα της γραμματείας τους σε ένα ποσοστό άνω του 50% (συγκεκριμένα 58,8%), στην πόλη των Βρυξελλών, προκειμένου, όπως υποστηρίξαμε και στο

πρώτο μέρος αυτής της εργασίας, να βρίσκονται όσο το δυνατόν πιο κοντά στις εξελίξεις και στις πληροφορίες που προέρχονται από τους διάφορους οργανισμούς της Ε.Ε. Δεύτερον, παρατηρείται έντονη τάση, από όσους οργανισμούς κατά το παρελθόν δεν είχαν την έδρα τους στις Βρυξέλες, να την μεταφέρουν εκεί, ώστε να μπορούν να απολαύσουν όλα τα προνόμια που προαναφέραμε. Αυτό, λόγω της θεωρίας, μπορεί και να συμβαίνει, επειδή οι ομάδες συμφερόντων έχουν πλέον αντιληφθεί, τη σημασία του να έχουν τα γραφεία τους στις Βρυξέλες (εγγύτητα με τις Βρυξέλες- the proximity to Brussels). Τρίτον, από εκείνες τις ομάδες συμφερόντων, οι οποίες δεν έχουν την έδρα της γραμματείας τους στις Βρυξέλες, οι μισές μόνο διατηρούν γραφεία και στις Βρυξέλες. Και σε αυτό το σημείο, η θεωρία φαίνεται να επιβεβαιώνεται, καθώς οι οργανισμοί, οι οποίοι διατηρούν γραφεία στις Βρυξέλες, είναι κυρίως ομάδες συμφερόντων που εκπροσωπούν επαγγελματίες. Αντίθετα, οι οργανισμοί, οι οποίοι έχουν την έδρα της γραμματείας τους εκτός Βρυξελών, και δεν διατηρούν γραφεία στην πόλη, είναι κυρίως δημοσίων συμφερόντων. Αυτό το σημείο, θα το δούμε ξανά παρακάτω στο τμήμα της δομής, όπου θα εξετάσουμε πώς συνδέεται με το ζήτημα του προϋπολογισμού. Γενικά, πάντως το συμπέρασμα που προκύπτει από αυτό το τμήμα, είναι ότι όλοι οι δρόμοι οδηγούν στις Βρυξέλες, αν θέλεις να είσαι ενήμερος για τις τελευταίες εξελίξεις και να προωθήσεις, όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά τα συμφέροντά σου, γεγονός που αποδεικνύει την αυξανόμενη δυναμική του ευρωπαϊκού δρόμου, έναντι του εθνικού.

- Στο τρίτο τμήμα του ερωτηματολογίου το οποίο αφορά τη δομή του οργανισμού, συλλέξαμε κάποιες γενικές και πολύ χρήσιμες πληροφορίες για τη λειτουργία και τις δυνατότητες των ομάδων συμφερόντων. Ένα πρώτο συμπέρασμα στο οποίο καταλήξαμε είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των υπό εξέταση οργανισμών διαθέτουν τόσο μόνιμη γραμματεία (κατά ποσοστό 94,1%) όσο και γενική συνέλευση (κατά ποσοστό 88,2%). Ο αριθμός των εργαζομένων στη γραμματεία του κάθε οργανισμού κυμαίνεται από 1 έως και 18, δηλαδή υπάρχουν οργανισμοί οι οποίοι διαθέτουν το ελάχιστο δυνατό προσωπικό και άλλοι οι οποίοι έχουν παραπάνω από επαρκές. Ένα άλλο στοιχείο που δίνεται είναι το ποιες ομάδες συμφερόντων διαθέτουν επιτροπές και ομάδες συμφερόντων, καθώς και ο αριθμός των επιτροπών και των ομάδων εργασίας για κάθε ομάδα συμφερόντων. Αυτό που φαίνεται εκ πρώτης όψεως είναι ότι πάνω από τα τρία τέταρτα των οργανισμών (ποσοστό 76,5%) διαθέτουν επιτροπές, με τον αριθμό να κυμαίνεται από 1 έως 7, και ότι πάνω από τις μισές ομάδες συμφερόντων (ποσοστό 58,8%) διαθέτουν ομάδες εργασίας, με τον αριθμό να κυμαίνεται από 1 έως 9. Άρα το συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι οι ομάδες συμφερόντων θεωρούν απαραίτητες τη γραμματεία και τη γενική συνέλευση για την οργάνωση της δομής και πολύ χρήσιμες τις επιτροπές και τις ομάδες εργασίας. Στον πίνακα 7.2 φαίνονται ορισμένα στατιστικά μεγέθη όπως ο μέσος, το ελάχιστο, το μέγιστο, το ελάχιστο και η τυπική απόκλιση, για τα παραπάνω στοιχεία. Ένα άλλο πολύ σημαντικό ζήτημα το οποίο εξετάζεται, με την τελευταία ερώτηση αυτού του τομέα, είναι ο προϋπολογισμός. Ένα πρώτο συμπέρασμα είναι ότι οι περισσότερες ομάδες ανήκουν στη μεσαία κατηγορία(μεταξύ 50.000 και 500.000 ευρώ) ενώ σημαντικό ποσοστά καταλαμβάνουν τόσο όσες ανήκουν στην υψηλότερη κατηγορία όσο και αυτές, οι οποίες επέλεξαν να μην απαντήσουν (και αυτό ίσως να μας οδηγεί σε κάποια συμπεράσματα σχετικά με την απροθυμία αποκάλυψης στοιχείων οικονομικής φύσεως) με περίπου 24%. Αλλά, από

αυτή την ερώτηση φαίνεται και δυο άλλες σχέσεις. Η πρώτη αφορά, τη δυνατότητα, των ομάδων συμφερόντων, οι οποίες δεν έχουν την έδρα της γραμματείας τους στην πόλη των Βρυξελλών, να διατηρήσουν γραφεία στην συγκεκριμένη πόλη. Από τις έξι που βρίσκονται εκτός Βρυξελλών οι τρεις που διατηρούν γραφεία έχουν προϋπολογισμό, οι δυο περιπτώσεις ανήκουν στην δεύτερη και την τρίτη κατηγορία, δηλαδή έχουν υψηλό προϋπολογισμό, ενώ από τις τρεις που δεν διατηρούν γραφεία, οι δυο έχουν το χαμηλότερο δυνατό προϋπολογισμό, ενώ η τρίτη αποτελεί ιδιαίζουσα περίπτωση. Αυτή η διαπίστωση, φαίνεται να συμφωνεί με τη θεωρία, η οποία υποστηρίζει ότι οι πιο πλούσιες σε πόρους ομάδες, είναι ευνοημένες, σε σχέση με ομάδες που έχουν λιγότερους πόρους, γιατί μπορούν να έχουν καλύτερη υλικοτεχνική υποδομή, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η διατήρηση επιπλέον γραφείων στις Βρυξέλες. Ακόμη, επιβεβαιώνεται και άλλο ένα σημείο της θεωρίας, το οποίο μιλά για οικονομική υπεροχή των επαγγελματικών ομάδων συμφερόντων. Εξετάζοντας τέλος, τη σχέση μεταξύ προϋπολογισμού και αριθμού εργαζομένων στη γραμματεία (εξασφάλιση καλύτερης λειτουργίας και ταχύτερης διεκπεραίωσης των υποθέσεων του οργανισμού), διαπιστώνουμε ότι οι τρεις οργανισμοί οι οποίοι έχουν στη γραμματεία τους πάνω από 10 εργαζόμενους (ETF, CPRM, HELCOM) έχουν και οι τρεις προϋπολογισμό που υπερβαίνει τις 500.000 ευρώ.

Πίνακας 7.2

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
number of employees in the secretariat	13	1,00	18,00	5,6923	5,51339
number of committees	13	1,00	7,00	3,4615	1,94145
number of working groups	10	1,00	9,00	4,2000	2,65832
Valid N (listwise)	4				

- Το τέταρτο τμήμα του ερωτηματολογίου, αποτελεί ουσιαστικά μια καταγραφή των κυριότερων ζητημάτων που απασχολούν τις ομάδες συμφερόντων. Από τον συγκεντρωτικό πίνακα 4.2, ο οποίος παρατίθεται στο τέλος της ανάλυσης αυτού του τμήματος του ερωτηματολογίου, αλλά και στο τέλος αυτού του κεφαλαίου, φαίνεται ποια είναι τα σημαντικότερα ζητήματα που απασχολούν τις ομάδες συμφερόντων συνολικά. Το «λιμενικό πακέτο», η ασφάλεια, είτε όταν αφορά τα λιμάνια (Port Security), είτε όταν αφορά τη ναυτιλιακή βιομηχανία (maritime safety), η Κοινή Πολιτική Μεταφορών, οι κανόνες του ανταγωνισμού και το περιβάλλον, είναι τα κυριότερα ζητήματα, για πολλές ομάδες συμφερόντων.
- Από το προτελευταίο τμήμα του ερωτηματολογίου, προκύπτει συνολικά ένα βασικό συμπέρασμα. Το ευρωπαϊκό όργανο, με το οποίο όλες οι ομάδες συμφερόντων διατηρούν επαφές, άλλες πολύ τακτικές, άλλες λιγότερο, είναι η

Επιτροπή. Αυτό είναι σύμφωνο, με τα όσα υποστηρίξαμε στη θεωρία, η οποία έλεγε ότι το ευρωπαϊκό όργανο που στηρίζει περισσότερο τις δραστηριότητες, των διαφόρων ομάδων συμφερόντων, και άρα είναι φυσιολογικό να έρχεται συχνά σε επικοινωνία με τις ομάδες αυτές, είναι η Επιτροπή. Ένα δεύτερο ίσως συμπέρασμα, αλλά όχι τόσο ισχυρό, λόγω των οριακών αποτελεσμάτων, είναι ο μεγαλύτερος και συχνότερος αριθμός επαφών, που έχουν οι ομάδες συμφερόντων με Υπουργούς που συμμετέχουν στο Συμβούλιο, συγκριτικά με τη γραμματεία του Συμβουλίου. Ίσως σε αυτό το σημείο να έχουμε μια επιβεβαίωση της άποψης, που υποστηρίζει ότι όταν επιλέγεται ο εθνικός δρόμος μέσω του Συμβουλίου, οι ομάδες συμφερόντων έρχονται σε επαφή με Υπουργούς σε εθνικό επίπεδο.

- Η ανάλυση του ερωτηματολογίου κλείνει με το τελευταίο κομμάτι που αφορά τους παράγοντες που επηρεάζουν την απόδοση ενός οργανισμού. Η σχετική ανάλυση και τα συμπεράσματα, τα εκθέσαμε στο τέλος του αντίστοιχου τμήματος. Αυτό που μπορούμε να πούμε σε γενική παρατήρηση, είναι ότι σύμφωνα με τα αποτελέσματα, σε γενικές γραμμές, όσοι παράγοντες αξιολογήθηκαν θετικά θεωρήθηκαν και σημαντικοί, ενώ όσοι παράγοντες αξιολογήθηκαν αρνητικά, θεωρήθηκαν ασήμαντοι ή οριακά σημαντικοί. Αυτό σημαίνει ότι οι διάφορες ομάδες συμφερόντων, θεωρούν ότι πρέπει να δοθεί έμφαση στην ενίσχυση εκείνων των παραγόντων που επηρεάζουν θετικά την απόδοσή τους και όχι στην εξάλειψη εκείνων που την επηρεάζουν αρνητικά. Η έρευνα κλείνει, με τον πίνακα 7.3, στον οποίο παρουσιάζονται όλοι οι παράγοντες οι οποίοι επηρεάζουν την απόδοση ενός οργανισμού και εξετάστηκαν σε αυτό το τελευταίο τμήμα του ερωτηματολογίου. Στην πρώτη στήλη του πίνακα παρατίθεται ο παράγοντας, στη δεύτερη ο αριθμός των απαντήσεων, στην τρίτη ο αριθμός των περιπτώσεων μη επιλογής, στην τετάρτη η ελάχιστη τιμή, στην πέμπτη η μέγιστη, στην έκτη ο μέσος και στην έβδομη η τυπική απόκλιση. Η παρουσίαση εδώ, των παραγόντων, γίνεται, βάσει της τιμής του μέσου και όχι βάσει της σειράς που είχαν αυτή τόσο στο ερωτηματολόγιο όσο και στην ανάλυση. Η παρουσίαση ξεκινά με την πιο αρνητική τιμή του μέσου για να καταλήξει στην πλέον θετική.

Πίνακας 7.3

Παράγοντας (governability factor)	Αριθμός απαντήσεων (valid)	Περιπτώσεις μη επιλογής (missing values)	Ελάχιστη τιμή (minimum)	Μέγιστη τιμή (maximum)	Μέσος (mean)	Τυπική απόκλιση (standard deviation)
5. Μεγάλος αριθμός μελών	6	8	-5	2	-1,667	2,40139
9. Μεμονωμένη δραστηριοποίηση μελών για προώθηση στόχων	8	6	-5	2	-1	2,44949
10. Τα μέλη τείνουν να υιοθετήσουν θέσεις σύμφωνα με το «χαμηλότερο κοινό παρανομαστή»	8	6	-3	3	-0,75	1,90863

4. Απειλή εξόδου από μέλη	9	5	-5	4	-,6667	2,5
18.Παρουσία εταιρειών παρόμοιου μεγέθους	7	7	-4	3	-,2857	2,05866
20.Δραστηριότητες εξαγορών και συγχωνεύσεων από τα μέλη σας	8	6	-4	3	0,1250	2,10017
17.Χρησιμοποίηση οργανισμού από τα μέλη μόνο για απόκτηση πληροφοριών	13	1	-2	3	0,1538	1,34450
6. Βαθμός συγκέντρωσης του κλάδου	11	3	-3	5	0,4545	2,80584
6. Βαθμός συγκέντρωσης του κλάδου	11	3	-3	5	0,4545	2,80584
19.Βαθμός ανταγωνισμού εντός του κλάδου	10	4	-3	3	0,4	1,77639
22.Τεχνολογικές διαφορές μεταξύ των μελών	5	9	0	2	0,6	0,89443
14. Ο οργανισμός χρησιμοποιείται ως η δεύτερη εναλλακτική για επίτευξη στόχων	9	5	-2	3	0,7778	1,56347
7. Αυτονομία οργανισμού από τα μέλη του	10	4	-2	5	1,2	2,09762
23.Ταυτότητα της Ε.Ε. στο παγκόσμιο εμπόριο	10	4	-2	4	1,3	1,82878
16.Δραστηριότητα μελών-μη μελών στις Βρυξέλες	11	3	-3	5	1,3636	2,11058
13.Βαθμός εμπιστοσύνης μεταξύ των μελών	14	0	-3	5	1,5714	2,44050
1. Ο βαθμός εξειδίκευσης των μελών στην αλυσίδα μεταφορών	11	3	-3	5	1,6364	2,61812
21.Άλλα κίνητρα (π.χ. πρόσβαση σε άλλους οργανισμούς)	12	2	-4	5	1,75	2,41680

15. Ένταξη συμμετοχής	10	4	0	4	2	1,56347
3. Παρουσία «Κοινού Εχθρού»	13	1	-2	5	2,1538	2,30384
8. Η παρουσία μιας ευρωπαϊκής παρά μιας εθνικής αγοράς	11	3	-3	5	2,7273	2,45320
12. Ενεργή αναζήτηση των προνομίων της συμμετοχής από τα μέλη	14	0	-3	5	2,7857	2,15473
2. Αναζήτηση συγκεκριμένου κανονιστικού/θεσμικού πλαισίου	13	1	-1	5	3	1,73205

Πίνακας 4.2

INTEREST GROUPS/ MAIN ISSUES	Name of interest group	Name of interest group	Name of interest group	Name of interest group	Name of interest group
Port Package	ESPO	ECASBA	CLECAT	-	-
Port Security	ESPO	ECASBA	EBU	EIA	CLECAT
Maritime Safety	ESPO	ECSA	EBU	ETF	CRPM
Common Transport Policy	EBU	EIA	CRPM	-	-
Competition rules	ECSA	AMSI	ESC	-	-
Environment	ESPO	EBA	HELCOM	-	-
State aid	ETF			EUDA	
Freight Integration	CLECAT			EIA	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

DEPARTMENT OF SHIPPING TRADE & TRANSPORT

UNIVERSITY OF THE AEGEAN, GREECE

QUESTIONNAIRE

SECTION 1: MEMBERSHIP

1. Number of members: _____
2. How many EU member states are represented: _____
3. Type of membership:
Tick the appropriate box (double left click with mouse and select not checked-checked)
Direct Firm   National Federations   Mixed
4. How many non EU member states are represented: _____
- 5.

SECTION 2: LOCATION

6. Current Location of the Secretariat (City): _____
7. Is this the initial location?
Tick the appropriate box (double left click with mouse and select not checked-checked)
YES   NO
8. If your answer in the previous question is NO, please name the initial location:
_____
9. If the headquarters are not in Brussels, do you maintain an office in Brussels?
Tick the appropriate box (double left click with mouse and select not checked-checked)
YES   NO

SECTION 3: STRUCTURE

10. Do you have a General Assembly?

Tick the appropriate box (double left click with mouse and select not checked-checked)

YES

NO

11. Do you have a Permanent Secretariat?

Tick the appropriate box (double left click with mouse and select not checked-checked)

YES , please fill in the number of employees: NO

12. Do you have Committees?

Tick the appropriate box (double left click with mouse and select not checked-checked)

YES , please fill in the number of Committees: NO

13. Please name the Committees

---

14. Do you have Working Groups?

Tick the appropriate box (double left click with mouse and select not checked-checked)

YES , please fill in the number of Working Groups: NO

15. Please name the Working Groups

---

16. Budget of the organisation

Tick the appropriate box (double left click with mouse and select not checked-checked)

Up to 50.000 euros

50.000 < .... < 500.000 euros

More than 500.000 euros

SECTION 4: MAIN ISSUES

17. Which have been the most important issues for your Association in the recent past:

a) _____

b) _____

c) _____

d) _____

e) _____

SECTION 5: LOBBYING ACTIVITIES

18. How often do you contact the Commission?

Never Rarely/ annually monthly weekly twice per week daily

19. Which DGs do you mostly contact?

a) DG Energy-Transport

b) Other

Please name _____

20. How often do you contact the European Parliament?

Never Rarely/ annually monthly weekly twice per week daily

21. How often do you contact Coreper members?

Never Rarely/ annually monthly weekly twice per week daily

22. How often do you contact the Council Secretariat?

Never Rarely/ annually monthly weekly twice per week daily

23. Do you contact Ministers participating in the Council?

Never Rarely/ annually monthly weekly twice per week daily

24. Do you contact any other EU institutions?

Never Rarely/ annually monthly weekly twice per week daily

25. If your answer in the previous question is Yes, please name which institutions do you contact:

_____
_____
_____

- k) Members participate just to avoid the costs of non-membership
-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant
- l) Members actively seek for the benefits of membership
-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant
- m) Trust between members
-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant
- n) Association used as the “second best” option for lobbying
-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant
- o) Membership density
-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant
- p) Member/non-member activity in Brussels
-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant
- q) Association used by members just for information
-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant
- r) Presence of firms of similar size
-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant
- s) Extent of competition within sector
-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant
- t) Merger and acquisition activities of your members
-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant
- u) Other incentives, e.g. access to other organizations
-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant

v) Technology divisions

-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant

w) EU identity in global trade

-5 -4 -3 -2 -1 0 1 2 3 4 5 irrelevant

SECTION 7: General Information (Optional)

Name of the Association: _____

Person completing the questionnaire: _____

Are you interested in receiving the research results?

**Send your response to sttm03024@chios.aegean.gr or
Fax it to: +30-22710-35299 (attention: Jean Monnet Project)**

THANK YOU FOR YOUR COOPERATION!

Dr. Athanasios Pallis
Lecturer (Jean Monnet in European Port Policy)
E-mail: apallis@stt.aegean.gr

Mr. Tsiotsis George-Spyros
Researcher
sttm03024@chios.aegean.gr

Department of Shipping, Trade & Transport
University of the Aegean
2A Korai St, Chios, 82 100, Greece
Tel. +30 - 22710 - 35275 - Fax +30 - 22710 – 35299
www.stt.aegean.gr/apallisEn.asp

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Justin Greenwood, Inside the EU business associations, Palgrave, Ernst & Young Association Management, New York, 2002
2. Justin Greenwood, Representing Interests in the European Union, , Macmillan Press ltd, London, 2002
3. Zbigniew Brzezinski, Η Γεωστρατηγική Τριάδα, Η Συμβίωση με την Κίνα, τη Νέα Ευρώπη και τη Ρωσία, Εκδόσεις Ευράσια, Αθήνα, Νοέμβριος 2002
4. Παναγιώτης Τσακαλογιάννης, Η Διαδικασία της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ολοκλήρωσης, Εκδόσεις Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, Αθήνα, 2000
5. Π. Δ. Δαγτόγλου, Οι Νέες Ευρωπαϊκές Συνθήκες, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, 1998
6. Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Ημίτομος Α΄, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1995
7. Αργύρης Α. Φατούρος – Αστέρης Πλιάκος, Κεφάλαια Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, Συμπλήρωμα, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, Μάιος 1998
8. Athanasios A. Pallis, The Common EU Maritime Transport Policy